

นโยบายและเป้าหมาย
ด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย
(พ.ศ. 2568 - 2570)

สารบัญ

หน้า

สารบัญ	ก
สารบัญตาราง.....	ข
บทที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร.....	1
บทที่ 2 กรอบแนวทางการจัดทำนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย.....	8
2.1 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย.....	8
2.2 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลในต่างประเทศ.....	13
บทที่ 3 ความสอดคล้องของแผนในระดับต่าง ๆ.....	26
3.1 ความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนระดับที่ 1 (ยุทธศาสตร์ชาติ).....	28
3.2 ความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนระดับที่ 2 (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง).....	31
3.3 ความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนระดับที่ 3 (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง).....	39
3.4 ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ	45
บทที่ 4 สาระสำคัญของนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย.....	52
4.1 ภาพรวมของนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย	53
4.2 ยุทธศาสตร์ภายใต้ นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย	55
4.3 รายละเอียดของโครงการตัวอย่างการขับเคลื่อนแต่ละยุทธศาสตร์.....	73
4.4 กลไกการขับเคลื่อนนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย	91
4.5 การติดตามและประเมินผลของยุทธศาสตร์.....	94
ภาคผนวกที่ 1 อภิธานศัพท์.....	ผ-1
ภาคผนวกที่ 2 ตัวอย่างชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	ผ-5
ภาคผนวกที่ 3 ตัวอย่างการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนในการจัดทำชุดข้อมูล.....	ผ-25
ภาคผนวกที่ 4 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายแต่ละยุทธศาสตร์.....	ผ-30

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 1:	เป้าหมายและตัวชี้วัดหลักภายใต้นโยบายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย	4
ตารางที่ 2:	ภาพรวมยุทธศาสตร์ เป้าหมายยุทธศาสตร์และตัวชี้วัด	6
ตารางที่ 3 :	การเปรียบเทียบแนวทางการการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของต่างประเทศ.....	14
ตารางที่ 4:	การเปรียบเทียบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลในภาคอุตสาหกรรมเฉพาะของต่างประเทศ23	
ตารางที่ 5:	สรุปความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs).....	49
ตารางที่ 6:	ผลการจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันด้านดิจิทัลของประเทศไทย.....	54
ตารางที่ 7:	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ 1	57
ตารางที่ 8:	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ 1	59
ตารางที่ 9:	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ 2	62
ตารางที่ 10:	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ 2	64
ตารางที่ 11:	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ 3	66
ตารางที่ 12:	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ 3	68
ตารางที่ 13:	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ 4	70
ตารางที่ 14:	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ 4	71

สารบัญรูป

หน้า

รูปที่ 1: ภาพรวมนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย.....	5
รูปที่ 2: เสาหลักการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล.....	11
รูปที่ 3: แผนภาพสรุปความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs).....	27
รูปที่ 4: ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลัก.....	37
รูปที่ 5: เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 ประการ.....	47
รูปที่ 6: สรุปภาพรวมนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย.....	52
รูปที่ 7: องค์ประกอบสำคัญของยุทธศาสตร์ข้อมูล.....	55
รูปที่ 8: ภาพรวมกลไกการขับเคลื่อนนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย.....	92
รูปที่ 9: วงจรการบริหารงานคุณภาพ.....	95
รูปที่ 10: การผสมผสานกลไกในหลากหลายมิติ.....	96

บทที่ 1 บทสรุปผู้บริหาร

ข้อมูลเป็นปัจจัยการผลิตที่ทวีความสำคัญเพิ่มสูงขึ้นต่อการขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในปัจจุบัน โดยข้อมูลที่มีการสร้างและเก็บบันทึกอย่างเป็นระบบสามารถถูกนำไปใช้ประมวลผลเพื่อเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันให้กับภาคธุรกิจ ตลอดจนเป็นรากฐานสำคัญสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบาย การพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ และพัฒนาการให้บริการสาธารณะ นำมาซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นของประชาชน

สถานการณ์ดังกล่าวส่งผลให้นานาประเทศให้ความสำคัญกับการพัฒนาทางด้านข้อมูลมากยิ่งขึ้น เช่น สหราชอาณาจักร มีการพัฒนา ส่งเสริม และขับเคลื่อนทางด้านข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้สหราชอาณาจักรมีระบบนิเวศทางด้านข้อมูลที่มีความทันสมัย มีศักยภาพ และมีมูลค่าของชุดข้อมูลในภาพรวมสูงที่สุดในสหภาพยุโรป และกรณีของออสเตรเลียมีการผลักดันด้านการจัดทำข้อมูลเปิด และการแสดงผลข้อมูลในรูปแบบแดชบอร์ดหรือรายงานสรุปข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลกลุ่มที่มีทักษะทางด้านข้อมูลน้อยสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้สูง โดยรัฐบาลออสเตรเลียคาดการณ์ว่าการดำเนินการดังกล่าวจะสร้างมูลค่าได้สูงถึงร้อยละ 2 ของผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP)¹

ในส่วนของประเทศไทยได้มีการตราพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560 (พ.ร.บ. การพัฒนาดิจิทัลฯ) นำมาซึ่งนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ที่ได้กล่าวถึงการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์และการใช้ประโยชน์จากข้อมูล และในส่วนของพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 (พ.ร.บ. การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐฯ) นำมาซึ่งแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย การกำหนดมาตรฐานข้อกำหนด และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบดิจิทัลภาครัฐ รวมไปถึงการจัดทำธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีกรอบกฎหมาย กฎ ระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลหลายประการ เช่น

- พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540
- พระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. 2544
- พระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562
- พระราชบัญญัติการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562
- พระราชบัญญัติการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562

¹ Australia Government, "Australian Data Strategy," accessed December 8, 2023, <https://www.finance.gov.au/sites/default/files/2022-10/australian-data-strategy>.

การดำเนินงานในระยะที่ผ่านมาของประเทศไทยนั้นมีหลายประการ เริ่มต้นตั้งแต่การประกาศใช้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระยะ 20 ปี ซึ่งมีเป้าประสงค์เพื่อให้นโยบายด้านดิจิทัลของไทยมีความต่อเนื่อง โดยได้ดำเนินการประกาศใช้ในปี 2562

ต่อมาในปี 2563 ประเทศไทยได้มีการประกาศใช้แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2563-2565 (ในปัจจุบันเป็นแผนฉบับปี พ.ศ. 2566-2570) เพื่อกำหนดทิศทางในการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย นอกจากนี้ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องการมหาชน) (สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ) ได้มีการออกประกาศรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วยหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ และจัดทำศูนย์กลางแลกเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐ (Government Data Exchange Platform: GDX) เพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงข้อมูลภาครัฐ ตลอดจนสำนักงานสถิติแห่งชาติได้มีการจัดทำระบบบัญชีข้อมูลกลางภาครัฐ (GD Catalog) อันจะทำหน้าที่เป็นเหมือนสมุดหน้าเหลืองในการรวบรวมชื่อชุดข้อมูลและคำอธิบายชุดข้อมูลของข้อมูลที่ภาครัฐถือครองอยู่ทั้งหมด เพื่อจัดระเบียบระบบนิเวศทางด้านข้อมูลของประเทศไทย ให้ข้อมูลสามารถสืบค้นได้ง่าย มีหน่วยงานเป็นเจ้าของอย่างชัดเจน

ในปี 2564 สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ได้มีการปรับปรุงระบบศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐ (data.go.th) Version 3 (มีการปรับปรุง Feature การทำงานของระบบหลังบ้าน ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น) ซึ่งระบบดังกล่าวได้มีการเปิดตัวในปี 2557 ที่พัฒนาบนเทคโนโลยี Web asp.net และต่อมาในปี 2562 มีการปรับปรุงระบบศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐ (data.go.th) Version 2 โดยมีการนำเทคโนโลยี CKAN มาใช้

ในระยะถัดมาปี 2566 สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ได้มีการประกาศชื่อชุดข้อมูลหลัก (Master Data) เพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบทำการเก็บรวบรวมและนำมาเชื่อมโยงกับหน่วยงานรัฐอื่น ๆ เพื่อพัฒนาการให้บริการภาครัฐต่อประชาชน

นอกจากนี้ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ได้มีการออกมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลหลายประการ โดยครอบคลุมมิติทั้งในด้านการบริหารจัดการข้อมูล การเผยแพร่ข้อมูล การจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูล (Metadata) หลักธรรมาภิบาลข้อมูล และมาตรฐานเกี่ยวกับการเชื่อมโยงข้อมูล

ดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าประเทศไทยได้มีการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลแล้วหลายประการ แต่ในปัจจุบันยังไม่มียุทธศาสตร์ในภาพรวม เพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ยังคงปรากฏอยู่ โดยประเด็นปัญหาที่ส่งผลให้มีความจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์ข้อมูลดังต่อไปนี้

(1) ปัญหาด้านการเปิดเผยข้อมูล:

(1.1) พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. 2540 (พ.ร.บ. ข้อมูลข่าวสารฯ) และ พ.ร.บ. การบริหารงานและการให้บริการภาครัฐฯ กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐต้องเปิดเผยข้อมูลที่ถือครองอยู่ในรูปแบบดิจิทัลต่อสาธารณะ แต่ข้อกำหนดดังกล่าวครอบคลุมเพียงข้อมูล สัญญาสัมปทาน มติคณะรัฐมนตรี หรือกฎหมาย กฎระเบียบต่าง ๆ เท่านั้น ยังไม่ครอบคลุมข้อมูลสำคัญประการอื่น ๆ เช่น ข้อมูลสถิติ

ด้านข้อมูลรวมไปถึงด้านปัญญาประดิษฐ์ เพื่อให้เกิดการดำเนินงานด้านข้อมูลอย่างบูรณาการ โปร่งใส และมีประสิทธิภาพ เพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยสู่การเป็นประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล อย่างยั่งยืนและมีธรรมาภิบาล

วิสัยทัศน์ของนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย คือ “**ดำเนินการด้านข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายอย่างตรงจุด พร้อมสร้างมูลค่าเพิ่มต่อสังคมและเศรษฐกิจ นำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศด้วยข้อมูล (Data Driven Country)**” อาศัยหลักการและแนวคิด 3 ประการ ดังนี้

(1) **การพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง** คือ หลักการว่าด้วยการดำเนินการออกแบบระบบ จัดทำชุดข้อมูล หรือเป้าหมายในการนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ โดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง ทั้งในมิติของการออกแบบระบบให้ง่ายต่อการใช้งานสำหรับผู้ให้บริการ การจัดทำชุดข้อมูลที่ตรงต่อความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล การใช้ข้อมูลเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน ตลอดจน การมีกรอบกฎหมาย กฎ ระเบียบ และข้อบังคับที่คุ้มครองสิทธิอันพึงมีของประชาชนผู้เป็นเจ้าของข้อมูล

(2) **การออกแบบระบบให้มีมาตรฐานและทำงานร่วมกันกับระบบอื่นได้** คือ หลักการว่าด้วยการออกแบบระบบการบันทึก จัดเก็บ และเผยแพร่ข้อมูลให้มีมาตรฐานเดียวกัน สามารถทำงานร่วมกับระบบอื่นได้ (Interoperability) ตลอดจนการจัดให้ระบบมีมาตรฐานในด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์ และมีมาตรฐานความเป็นส่วนตัวของข้อมูล

(3) **การมีธรรมาภิบาลข้อมูล** คือ หลักการว่าด้วยการประกอบการดำเนินงานบริหารจัดการด้านข้อมูล โดยมีการแบ่งบทบาทหน้าที่ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตลอดวงจรชีวิตของข้อมูล โดยกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลนั้นหมายรวมถึงการบริหารจัดการความปลอดภัย ได้มาตรฐานของข้อมูล ตลอดจนคุณภาพของข้อมูล

การกำหนดนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย มีเป้าประสงค์เพื่อ (1) ประเทศไทยมีข้อมูลที่ครบถ้วน นำมาซึ่งการตัดสินใจเชิงนโยบายที่เหมาะสม (2) ข้อมูลที่มีคุณค่าได้รับการเปิดเผยและแลกเปลี่ยนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และ (3) เกิดการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อต่อยอดให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มและความสามารถในการแข่งขัน อันนำไปสู่เป้าหมายหลักที่สำคัญคือ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลของประเทศตามการจัดอันดับ World Digital Competitiveness Ranking และให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (Data Driven Country) ด้วยการนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์ และผู้ใช้ข้อมูลมีความพึงพอใจในระดับสูง ดังนี้

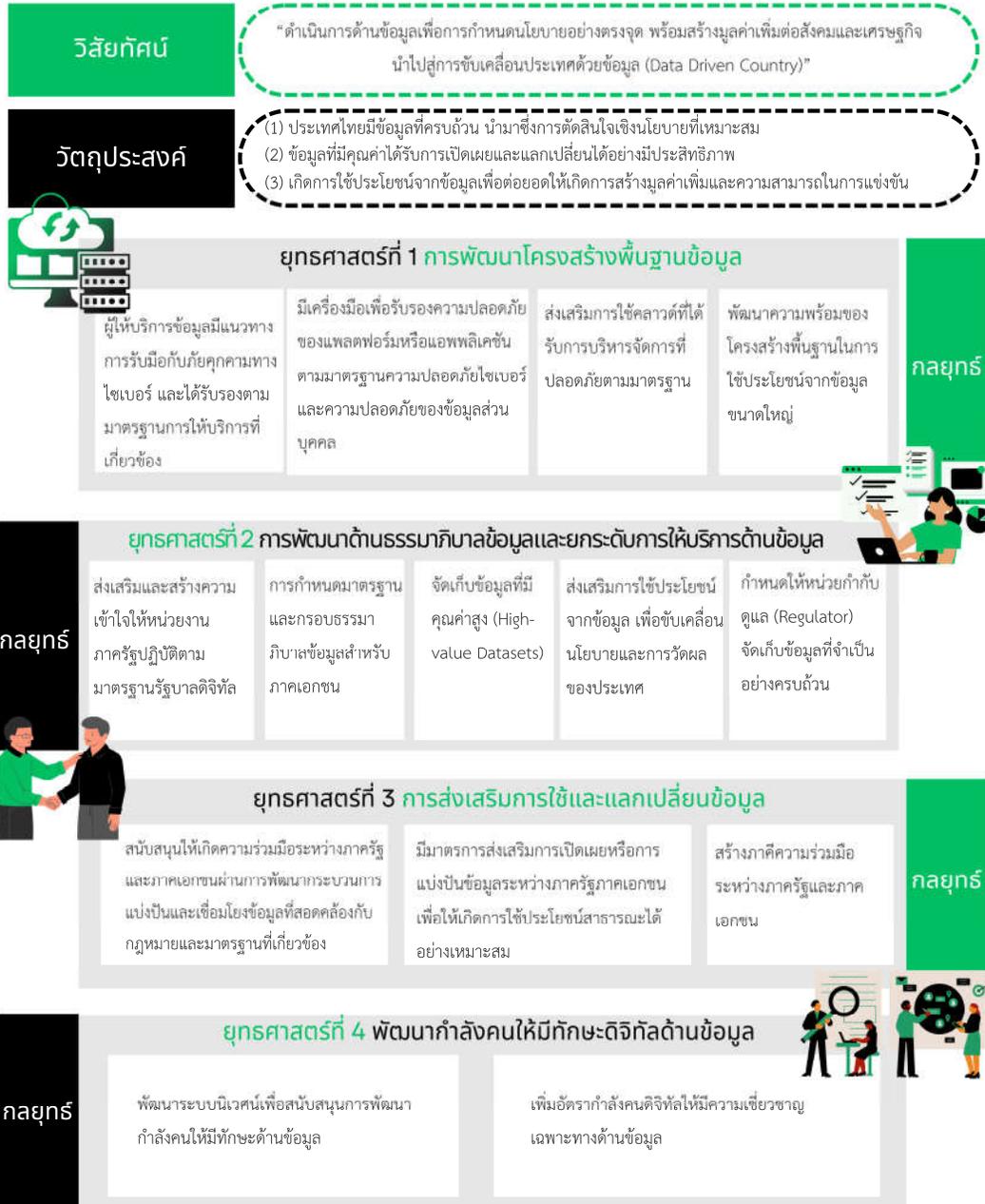
ตารางที่ 1: เป้าหมายและตัวชี้วัดหลักภายใต้นโยบายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย

เป้าหมายหลัก	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย (ภายในปี 2570)
(1) ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลของประเทศตามการจัดอันดับ World Digital Competitiveness Ranking	ขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลของประเทศใน World Digital Competitiveness Ranking	อยู่ใน 30 อันดับแรกของโลก หรืออยู่ใน 3 อันดับแรกของอาเซียน
(2) ระดับความพึงพอใจจากการใช้ประโยชน์ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	ระดับความพึงพอใจจากการใช้ประโยชน์ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

สามารถสรุปภาพรวมนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ดังรูปที่ 1

รูปที่ 1: ภาพรวมนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย

(ร่าง) นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย (พ.ศ. 2568 - 2570)

ตารางที่ 2: ภาพรวมยุทธศาสตร์ เป้าหมายยุทธศาสตร์และตัวชี้วัด

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายรวม ในปี 2570
(1) การพัฒนา โครงสร้าง พื้นฐานข้อมูล	1. สัดส่วนของผู้ให้บริการข้อมูล มีแนวทางในการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์	ร้อยละ 70
	2. ระบบการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยไซเบอร์และความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล	มีระบบการรับรองฯ ภายในปี 2570
	3. ร้อยละของการเพิ่มความสามารถของหน่วยตรวจสอบและรับรองภายในประเทศที่สามารถตอบสนองต่อมาตรฐานด้านความปลอดภัยและความมั่นคงของข้อมูล (สะสมจากปีก่อนหน้า)	ร้อยละ 20
	4. สัดส่วนของหน่วยงานรัฐที่มีการใช้บริการระบบคลาวด์	ร้อยละ 90
	5. ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและเครื่องมือในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่	ร้อยละ 70 มีความพร้อมระดับ 4
(2) การพัฒนา ด้านธรรมาภิบาล ข้อมูลและ ยกระดับการ ให้บริการด้าน ข้อมูล	1. ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐที่จัดทำข้อมูลตามกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ	ร้อยละ 100
	2. ร้อยละของชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงของภาครัฐที่นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	ร้อยละ 50
	3. มีคู่มือกรอบการดำเนินการสำหรับการประเมินธรรมาภิบาลข้อมูลของภาคเอกชน	1 คู่มือ
	4. จำนวนชุดข้อมูลที่ได้รับจากภาคเอกชน	20 ชุดข้อมูล
(3) การส่งเสริม การใช้และ แลกเปลี่ยนข้อมูล	1. กรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน	มีกรอบการแลกเปลี่ยน ข้อมูล ภายในปี 2569
	2. อัตราการเติบโตของจำนวนผู้ใช้งานบนแพลตฟอร์ม/ แอปพลิเคชันที่ได้รับการพัฒนาเพื่อรวบรวมข้อมูล เผยแพร่ข้อมูล หรือใช้ประโยชน์ได้จากข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน (ร้อยละ)	ร้อยละ 20
	3. จำนวนของชุดข้อมูล HVD ที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลเข้าสู่แหล่งข้อมูล/ แพลตฟอร์มข้อมูล	50 ชุดข้อมูล
	4. จำนวนมาตรการที่ส่งเสริมการเปิดเผยหรือการแบ่งปันข้อมูลเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์	3 มาตรการ
(4) พัฒนา กำลังคนให้มี	1. ระดับสถานภาพการเข้าใจดิจิทัล (Digital Literacy: DL) ในด้านการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ	80 คะแนน

² (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ มีการกำหนดโครงสร้างพื้นฐานและเครื่องมือ จำนวน 12 องค์ประกอบ โดยที่ ร้อยละ 50 = 6 องค์ประกอบ และร้อยละ 70 = 8 องค์ประกอบ ในขณะที่ระดับความพร้อม ระดับที่ 1-4 มีคำอธิบายดังนี้

ระดับ 1: อยู่ระหว่างการจัดทำแผนงาน/ โครงการ

ระดับ 2: แผนงาน/โครงการได้รับความเห็นชอบและงบประมาณ (หากจำเป็น) เพื่อดำเนินการแล้ว

ระดับ 3: มีผลผลิตจากการดำเนินการตามแผนงานบางส่วนแล้ว แต่ยังคงพัฒนาต่อให้เสร็จถึงระดับที่เริ่มให้ใช้งาน/ให้บริการได้

ระดับ 4: มีการใช้งาน/ให้บริการแล้ว

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมายรวม ในปี 2570
ทักษะดิจิทัลด้าน ข้อมูล	2. จำนวนกำลังคนได้รับการอบรมในทักษะดิจิทัลด้านข้อมูล ³ (สะสมจากปีก่อนหน้า)	ไม่น้อยกว่า 10,000,000 ราย
	3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกำลังคนดิจิทัล ⁴ ที่มีทักษะด้านข้อมูล	เพิ่มขึ้นร้อยละ 6 ต่อปี

นอกจากนี้ เพื่อให้การขับเคลื่อนด้านข้อมูลของประเทศไทยมีความครบถ้วน ครอบคลุมทุกมิติ การพัฒนา และเกิดการนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวางและมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งในด้านการพัฒนาและการลงทุนจากภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อให้มีโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลที่ปลอดภัย มีการจัดทำข้อมูลที่มีคุณภาพ และเกิดการนำข้อมูลเปิดไปต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ และข้อมูลที่มีจำนวนมากและมีคุณภาพ ยังเป็นรากฐานของการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์ และการต่อยอดประยุกต์ใช้ในการพัฒนานวัตกรรมและบริการดิจิทัล ตลอดจนเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมไปสู่ยุคดิจิทัลได้อย่างแท้จริง และสร้างประโยชน์อย่างยั่งยืน

³ ทักษะดิจิทัลด้านข้อมูล หมายรวมถึง การมีทักษะความรู้ด้านสถิติ ด้านข้อมูลขนาดใหญ่ และปัญญาประดิษฐ์

⁴ กำลังคนดิจิทัล หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ครอบคลุมทั้งคนไทยและคนต่างประเทศที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย (ยกเว้น ชาวต่างประเทศ ที่ทำงานในสถานทูต หรือองค์กรระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต) ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ (1) กำลังแรงงานดิจิทัล (2) ผู้ที่อยู่นอกกำลังแรงงานที่จบการศึกษาด้านดิจิทัล และ (3) ผู้ที่อยู่นอกกำลังแรงงานที่กำลังเรียน/ศึกษาอยู่ในสาขาด้านดิจิทัล ตามประกาศคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง กำหนดนิยามกำลังคนดิจิทัล

บทที่ 2

กรอบแนวทางการจัดทำนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย

2.1 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย

ประเทศไทยในปัจจุบันนั้น มีการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลและรัฐบาลดิจิทัลมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว ตั้งแต่ช่วง พ.ศ. 2561 ที่มีการประกาศใช้นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีระยะของแผนตั้งแต่ พ.ศ. 2562 ถึง 2580 โดยเป็นการดำเนินการเพื่อให้ไทยมีความพร้อม ซึ่งแนวนโยบายดังกล่าวเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศไทยสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาด้วยระบบเทคโนโลยีดิจิทัล

ต่อมา ใน พ.ศ. 2563 ประเทศไทยมีการดำเนินการสำคัญทางด้านดิจิทัลหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นการประกาศใช้แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เพื่อส่งเสริมให้บริการของรัฐบาลไทยอยู่ในรูปแบบออนไลน์ สามารถบริการประชาชนได้อย่างสะดวกสบายมากขึ้น ซึ่งเมื่อมีการพัฒนาระบบรัฐบาลให้เป็นรูปแบบดิจิทัลแล้ว โดยการพัฒนาเหล่านี้ส่งผลให้การให้บริการของภาครัฐมีความสะดวก รวดเร็ว ทันสมัย และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ การที่ภาครัฐเริ่มปรับการให้บริการส่วนใหญ่ของตนให้อยู่ในระบบดิจิทัล ส่งผลให้ข้อมูลของภาครัฐที่จากเดิมมักจะถูกเก็บในรูปแบบกระดาษถูกเก็บในรูปแบบข้อมูลที่เป็นดิจิทัล สถานการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้ภาครัฐมีข้อมูลจำนวนมากที่สามารถใช้เพื่อยกระดับการดำเนินการของรัฐ การวางแผน และการออกแบบนโยบาย ตลอดจนการส่งเสริมเศรษฐกิจผ่านการให้บริการด้านข้อมูล

จากสถานการณ์ดังกล่าว จะเห็นว่าส่วนราชการแต่ละส่วน มีการถือครองข้อมูลที่หลากหลายแตกต่างกันไปตามภารกิจหลักของแต่ละหน่วยงาน หลากหลายหน่วยงาน เช่น สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เริ่มหันมาใช้แพลตฟอร์มต่าง ๆ ในการรับข้อมูลจากภาคประชาชน ทำให้ข้อมูลที่ผลิตในภาครัฐมีปริมาณสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ และจากโอกาสที่เกิดจากปริมาณข้อมูลในภาครัฐที่มากขึ้นนี้ ส่งผลให้ใน พ.ศ. 2563 สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ มีการออกหลักธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานในการดูแลคุณภาพของชุดข้อมูลและความปลอดภัยของข้อมูล ช่วยให้ส่วนราชการสามารถรับมือกับสถานการณ์การเพิ่มขึ้นของข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลังจากมีกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐแล้ว แม้ว่าชุดข้อมูลที่ผลิตโดยหน่วยงานรัฐจะมีปริมาณมหาศาล แต่หากข้อมูลชุดดังกล่าวไม่ถูกใช้งาน หรือไม่ได้รับการเปิดเผยเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ ย่อมทำให้ข้อมูลดังกล่าวไม่สามารถสร้างประโยชน์ได้เต็มประสิทธิภาพ จึงเป็นที่มาของการจัดทำระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ (Government Data Catalog: GD Catalog) โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวนี้ เป็นเหมือนการจัดทำ “สมุดบัญชีหน้าเหลือง” ที่รวบรวมชื่อ และคำอธิบายชุดข้อมูล (Metadata) ของข้อมูลชุดต่าง ๆ ที่ผลิตโดยหน่วยงานภาครัฐในประเทศไทยไว้ในแหล่งเดียว สามารถสืบค้นได้ง่าย

ความพยายามในการจัดทำ GD Catalog นี้ เกิดจากความร่วมมือของหน่วยงานสำคัญ 3 หน่วยงาน ได้แก่ สำนักงานสถิติแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นผู้ดูแลระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ทำหน้าที่กำหนดตัวชี้วัดของหน่วยงานราชการ เพื่อกระตุ้นให้หน่วยงานราชการส่งข้อมูลให้กับสำนักงานสถิติแห่งชาติ และสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ เป็นผู้ออกมาตราฐานและข้อเสนอแนะประการต่าง ๆ เช่น มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล (มรด.) อันเป็นมาตรฐานบังคับ หน่วยงานแต่ละหน่วยต้องปฏิบัติตามเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด และมาตรฐานสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (มสพร.) ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติที่ใช้ในสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ เอง แต่เป็นแนวปฏิบัติที่สร้างประสิทธิภาพให้กับองค์กร จึงจัดทำในลักษณะข้อเสนอแนะเพื่อให้หน่วยงานที่สนใจนำไปปฏิบัติตาม

นอกจากนี้ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ยังทำหน้าที่เป็นผู้รับผิดชอบแพลตฟอร์มการแลกเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐ (Government Data Exchange Platform: GDX) ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มที่เกิดใน พ.ศ. 2563 เช่นเดียวกัน โดยเป็นแพลตฟอร์มเพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน โดยอาจเป็นการเชื่อมด้วยระบบ API แบบ end-to-end ทำให้ไม่ต้องส่งชุดข้อมูลไปมา ลดต้นทุนในการบำรุงรักษาชุดข้อมูลโดยไม่จำเป็น และช่วยรักษาระดับความลับของข้อมูล โดยที่การเชื่อมโยงข้อมูลผ่านแพลตฟอร์ม GDX ช่วยให้บริการของภาครัฐเป็นไปอย่างไร้รอยต่อ หน่วยงานแต่ละหน่วยสามารถเชื่อมฐานข้อมูลเข้าหากันได้โดยไม่ต้องขอข้อมูลกันไปมา สามารถบริการประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพสูง ซึ่งจะช่วยผลักดันให้เป้าหมายการสร้างรัฐบาลดิจิทัลมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ในระยะต่อมา หลังจากมีการจัดทำ GD Catalog โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ และ GDX โดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ แล้ว สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ เล็งเห็นถึงการใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์สูงสุด (Value maximization) ซึ่งการใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้นจะเกิดขึ้นได้จากการที่มีการใช้ข้อมูลชุดเดิมซ้ำ ๆ จนเกิดความประหยัดต่อขนาด (Economy of scale) เนื่องจากข้อมูลจัดเป็นสินค้าที่ไม่มีความเป็นปฏิปักษ์ในการบริโภค (Non-rivalry) กล่าวคือ การบริโภคข้อมูลไม่ทำให้ข้อมูลเสื่อมสภาพ หรือเสื่อมมูลค่าลง สามารถบริโภคกี่ครั้งก็ได้

ตลอดจนข้อมูลชุดที่มีมูลค่าสูงย่อมเป็นข้อมูลที่ใช้ประโยชน์ได้มากกว่าหนึ่งอย่าง เช่น การเก็บข้อมูลการเดินทางของคน อาจมีเป้าหมายตั้งต้นเพื่อรักษาความปลอดภัย หรือติดตามพฤติกรรมของผู้ขับขี่ว่ามีการดำเนินการตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลการเดินทางของคน สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้หลากหลายกว่าเป้าหมายตั้งต้นมาก เช่น ออกแบบสถานที่จัดงานเพื่อประชาสัมพันธ์โครงการของรัฐ หรือเอกชน เป็นต้น ข้อมูลลักษณะดังกล่าว เรียกว่าข้อมูลที่สามารถนำมาประมวลผลเพื่อตอบเป้าประสงค์อื่น นอกจากเป้าหมายตั้งต้นในการเก็บข้อมูล (Reusability) ทำให้ข้อมูลประเภทนี้มีความประหยัดต่อมิติในการใช้งาน (Economy of scope)

อย่างไรก็ดี ข้อมูลในประเทศไทยนั้น มีการเก็บรวบรวมอย่างกระจัดกระจาย ไม่รวมอยู่ในแหล่งเดียวกัน แม้จะมีความพยายามในการจัดทำ GD Catalog แล้ว แต่หากประชาชนหรือผู้ใช้ข้อมูลต้องการใช้ข้อมูลใด จำเป็นต้องเข้าไปดาวน์โหลด หรือเข้าไปใช้ในเว็บไซต์ของส่วนราชการ หรือของกระทรวงเอง ทำให้เกิด

ความไม่สะดวกสลายในการใช้ข้อมูล ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์จากข้อมูล ภาครัฐได้มีการจัดทำฐานข้อมูลเปิดภาครัฐ (Government Open Data Portal) ใน พ.ศ. 2564 โดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ซึ่งข้อมูลเปิดภาครัฐ (Open Government Data) หมายความว่า ข้อมูลที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ อย่างน้อยตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลที่สามารถเข้าถึงและใช้ได้อย่างเสรี ไม่จำกัดแพลตฟอร์ม ไม่เสียค่าใช้จ่าย เผยแพร่ ทำซ้ำ หรือใช้ประโยชน์ได้โดยไม่จำกัดวัตถุประสงค์ และได้มีการจัดทำแนวปฏิบัติเพื่อสร้างความชัดเจนเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ ตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วยแนวทางการเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐในรูปแบบดิจิทัลต่อสาธารณะเวอร์ชัน 2.0 (OPEN GOVERNMENT DATA GUIDELINE) (มรต. 8 : 2567)

แนวปฏิบัติประการหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดระดับชั้นข้อมูลภาครัฐ คือ มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วยกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ฉบับปรับปรุง: แนวปฏิบัติ (มรต. 6:2566) ซึ่งแบ่งหมวดหมู่ข้อมูลออกเป็น 5 ประเภทด้วยกัน ได้แก่ (1) ข้อมูลสาธารณะ (2) ข้อมูลส่วนบุคคล (3) ข้อมูลใช้ภายในหน่วยงาน (4) ข้อมูลความลับราชการ และ (5) ข้อมูลความมั่นคง โดยที่ข้อมูลที่จะอยู่ใน GD Catalog ส่วนมาก จะเป็นข้อมูลสาธารณะ ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลใช้ภายในหน่วยงาน ซึ่งจะมีแนวทางในการขออนุญาตเข้าใช้ข้อมูลที่แตกต่างกันไป ในขณะที่ข้อมูลกลุ่มที่เป็นความลับราชการและข้อมูลความมั่นคงนั้น หน่วยงานสามารถเลือกที่จะลงทะเบียนใน GD Catalog หรือไม่ก็ได้

นอกจากนี้ มรต. 3-1 : 2565 มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วยแนวทางการจัดทำบัญชีข้อมูลภาครัฐ ยังมีการลงรายละเอียดเกี่ยวกับการจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูล (Metadata) ที่มีมาตรฐานสอดคล้องกับมาตรฐานสากล โดยที่ความสำคัญของคำอธิบายชุดข้อมูลนั้น คือ การช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถทราบได้ว่า หากต้องการเข้าใช้ข้อมูลต้องทำเรื่องขออนุญาตเข้าใช้ข้อมูลกับหน่วยงานใด ในลักษณะอย่างไร นอกจากนี้ คำอธิบายชุดข้อมูลที่ดียังช่วยให้ผู้ต้องการใช้ข้อมูลสามารถรับรู้ได้ว่าชุดข้อมูลจริงมีลักษณะอย่างไร เช่น ครอบคลุมถึงพื้นที่ใดบ้าง มีการจัดเก็บในรูปแบบใด เป็นต้น ตลอดจนการเก็บรักษาคำอธิบายชุดข้อมูลมีต้นทุนที่ต่ำกว่าการเก็บรักษาชุดข้อมูลจริงให้อยู่บนระบบตลอดเวลา ส่งผลให้คำอธิบายชุดข้อมูลจะช่วยลดภาระต้นทุนให้กับหน่วยงาน ในกรณีที่เป็นชุดข้อมูลที่มีศักยภาพสูง แต่มีปริมาณการใช้น้อย เนื่องจากมีลักษณะที่เหมาะสมเฉพาะกับผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในการใช้ข้อมูล ทำให้การเก็บชุดข้อมูลจริงของข้อมูลดังกล่าวมีภาระต้นทุนสูงและสร้างประโยชน์ได้น้อย ซึ่งในกรณีดังกล่าวการเลือกเก็บรักษาเพียงคำอธิบายชุดข้อมูลเท่านั้นจะถือเป็นทางเลือกที่เหมาะสม

ดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าระบบนิเวศด้านข้อมูลของประเทศไทยค่อนข้างมีความสมบูรณ์แล้ว แต่ยังมีช่องว่างที่สามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้บางประการ เช่น ปัญหาความเป็นไซโลของการเก็บข้อมูล ตลอดจนมีข้อมูลบางส่วนที่ถูกเก็บไว้ในกระทรวงเอง และการเชื่อมโยงข้อมูลยังถูกจัดทำในลักษณะบันทึกข้อตกลงร่วมกัน (Memoranda of Understanding: MoU) ทำให้ระบบนิเวศข้อมูลมีความซับซ้อน สืบค้นข้อมูลได้ยาก

จากแนวคิดที่ได้กล่าวมาข้างต้น นำมาสู่การกำหนดเสาหลักของแผนเพื่อเป็นกรอบแนวคิดที่ส่งเสริมให้สามารถนำข้อมูลที่อยู่ภายในระบบนิเวศมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เกิดการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์

ที่มีประสิทธิภาพและได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมาย ซึ่งเสาหลักด้านข้อมูลนั้นเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการดำเนินการด้านข้อมูลของทุกองค์กรในทุกภาคส่วน โดยหลังจากที่ศึกษาทั้งในและต่างประเทศ จึงสามารถสรุปได้ว่าการดำเนินงานด้านข้อมูลในบริบทของประเทศไทยนั้น ต้องมีการใช้เสาหลักของการขับเคลื่อนข้อมูลทั้งหมด 3 เสาหลัก ดังนี้

รูปที่ 2: เสาหลักการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล

(1.1) การพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง การพัฒนาด้านข้อมูล ฐานข้อมูล และเทคโนโลยีที่มีความเกี่ยวข้องกับข้อมูลนั้น จำเป็นต้องมีการพัฒนาโดยใช้คนเป็นศูนย์กลาง กล่าวคือ การดำเนินการในแต่ละยุทธศาสตร์นั้น ต้องมีการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชน ภาคเอกชน หรือภาครัฐ ที่เป็นผู้ใช้ข้อมูล เพื่อให้ชุดข้อมูลตรงกับความต้องการของผู้ใช้มากที่สุด

นอกจากนี้ มิติการพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลางนั้น ยังมีความสอดคล้องในด้านโครงสร้างพื้นฐานของข้อมูลอีกด้วย กล่าวคือ การออกแบบสถาปัตยกรรมข้อมูล ต้องคำนึงถึงความสะดวกในการใช้ของผู้ใช้ข้อมูลเป็นสำคัญ ชุดข้อมูลต้องสามารถนำไปใช้งานได้จริง อยู่ในรูปแบบที่สามารถอ่านได้ โดยเครื่องจักร (Machine readable) ตลอดจนการเผยแพร่ชุดข้อมูล ต้องมีการจัดทำในลักษณะที่ครอบคลุมกลุ่มผู้ใช้ทุกประเภท เช่น การนำเสนอข้อมูลในลักษณะที่เป็น Dashboard เพื่อตอบสนองผู้ใช้กลุ่มที่ไม่มีความเชี่ยวชาญ การเปิดให้เข้าถึงไฟล์ข้อมูลดิบสำหรับผู้ใช้อุปกรณ์ที่มีทักษะสูง เป็นต้น

ทั้งนี้ การพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลางยังรวมไปถึงการส่งเสริมให้ผู้ใช้อุปกรณ์ เจ้าของข้อมูล และประชาชนสามารถใช้สิทธิตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลได้ง่าย ผ่านการออกแบบเครื่องมือที่ทำให้ประชาชนสามารถใช้สิทธิตามกฎหมายของตนเองได้ง่าย ตลอดจนการพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลาง ต้องเร่งสร้างทักษะในการนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์กับแรงงานทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน เพื่อให้การเผยแพร่ข้อมูลเกิดประโยชน์สูงสุด

ประการสุดท้าย การพัฒนาโดยยึดคนเป็นศูนย์กลางนั้นคือ การพัฒนาโดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดที่จะเกิดกับภาคประชาชนเป็นสำคัญ โดยเร่งสร้างความพร้อมของข้อมูลในภาคการผลิตที่มีความสำคัญกับชีวิตประชาชนก่อน อันประกอบด้วย (1) ภาคอุตสาหกรรมและการพาณิชย์ ที่มีความเกี่ยวข้องกับความมั่งคั่งของชาติ และการมีงานทำของประชาชน (2) ภาคการเกษตร ที่มีความเกี่ยวข้องกับความพร้อมด้านอาหาร และเศรษฐกิจฐานรากในกลุ่มเกษตรกร (3) ภาคสาธารณสุข ที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งกับชีวิตความเป็นอยู่ และสุขภาพของประชาชน (4) ภาคคมนาคมและการขนส่ง ที่มีความเกี่ยวข้องกับการเดินทางของคนเป็นแกนกลางที่ช่วยพัฒนาระบบเศรษฐกิจ (5) ภาคการเงินและการธนาคาร ที่เกี่ยวข้องกับประชาชนในแง่ของตลาดเงินและตลาดทุน มีความสำคัญเกี่ยวเนื่องกับความมั่นคงทางการเงินและความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ (6) ภาคการท่องเที่ยว และ (7) ภาคเศรษฐกิจ สังคม และสวัสดิการ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความเปราะบางที่ตีของประชาชน

ดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่าเสาหลักด้านการยึดคนเป็นศูนย์กลาง มีความสำคัญและเป็นประเด็นที่ควรนำมาเป็นแกนกลางในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในทุกมิติ เพื่อให้มั่นใจว่าการดำเนินการในแต่ละขั้นตอนนั้นสร้างประโยชน์ได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล ทั้งในภาคประชาชน ภาคเอกชน และรัฐบาล

(1.2) การออกแบบระบบให้มีมาตรฐานและทำงานร่วมกันกับระบบอื่นได้ การใช้ข้อมูลให้เกิดมูลค่าสูงสุดและปลอดภัยนั้น ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของมาตรฐานข้อมูลที่ชัดเจนและสามารถใช้ร่วมกันได้ (Interoperability) เพื่อเอื้อต่อการเข้าถึง แลกเปลี่ยน ใช้งาน และการนำชุดข้อมูลกลับมาใช้ใหม่ที่ตรงต่อความต้องการ (Fit-for-purpose) โดยคำนึงถึงการวางแผนการบูรณาการในระยะยาวที่ครอบคลุมทุกภาคส่วน ทั้งในระดับภูมิภาคและนานาชาติ

เสาหลักประการที่ 2 ว่าด้วยการออกแบบระบบให้มีมาตรฐานและทำงานร่วมกันกับระบบอื่นได้ของประเทศไทยนั้น เริ่มมีการดำเนินการมาหลากหลายประการแล้ว โดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ผ่านการออกมาตรฐานบังคับคือ มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล (มรด.) และแนวปฏิบัติที่ดีที่ออกในรูปแบบมาตรฐานสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (มสพร.) โดยการดำเนินการตามมาตรฐานเหล่านี้ จะช่วยให้ชุดข้อมูลที่เผยแพร่ออกสู่ประชาชนมีมาตรฐานที่ดี สามารถใช้งานได้ง่าย ช่วยส่งเสริมการสร้างประโยชน์จากข้อมูลได้ ตลอดจนการออกแบบสถาปัตยกรรมข้อมูลที่เหมาะสม ก็จะช่วยให้หน่วยงานรัฐแต่ละหน่วยงานสามารถเชื่อมโยงกันได้แบบไร้รอยต่อ ยกกระตือรือร้นการบริการของภาครัฐให้ตอบสนองความต้องการของประชาชน และพัฒนาประสบการณ์ของผู้ใช้งาน (User Experience)

(1.3) การมีธรรมาภิบาลข้อมูล การบริหารจัดการและใช้งานข้อมูลทั้งในภาครัฐ เอกชน และประชาชนนั้นจำเป็นต้องมีการดำเนินการภายใต้กรอบธรรมาภิบาลข้อมูล โดยการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลข้อมูลนั้น จะช่วยให้ข้อมูลที่แต่ละหน่วยงานหรือส่วนราชการถือครองอยู่ ถูกจัดระเบียบ และสร้างมาตรฐานให้มีความพร้อมใช้งานอยู่เสมอเพื่อให้ข้อมูลถูกนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งนี้ การดำเนินการตามกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ยังเป็นการดำเนินการเพื่อกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน รวมไปถึงเพื่อการส่งเสริมความโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นในการใช้และแลกเปลี่ยนข้อมูลใน

ทุกระดับและทุกภาคส่วน ส่งผลให้สามารถพัฒนาต่อยอดไปสู่การบูรณาการข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน ตลอดจนขยายผลสู่การบูรณาการข้อมูลข้ามพรมแดนได้ในอนาคต

2.2 การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลในต่างประเทศ

จากการศึกษาการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของต่างประเทศอันประกอบไปด้วย สหภาพยุโรป สหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร ออสเตรเลีย เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐสิงคโปร์ เอสโตเนีย และสาธารณรัฐประชาชนจีน พบว่ามี 3 หลักการที่สำคัญ ดังนี้

- 1) การเปิดเผยข้อมูล จากการศึกษาพบว่า ในทุกประเทศการเปิดเผยข้อมูลล้วนเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนที่สำคัญของยุทธศาสตร์ทุกประเทศ เนื่องจากเป็นหลักการที่ส่งเสริมความเชื่อมั่นและความโปร่งใสให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในระบบนิเวศข้อมูลทั้งหมด อีกทั้งยังเป็นกลไกที่สำคัญในการตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงาน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลที่มุ่งเน้นเป้าหมายเป็นสำคัญ
- 2) การบูรณาการข้อมูล คือ การสร้างกรอบกฎหมาย แนวทางหรือแนวปฏิบัติที่ส่งเสริมและสนับสนุนการบูรณาการข้อมูลระหว่างภาครัฐ รวมไปถึงภาคเอกชนและภาคประชาสังคมในอนาคตด้วย
- 3) การปกป้องข้อมูล คือ การสร้างความปลอดภัยและความเชื่อมั่นในการรักษาความปลอดภัยของข้อมูลในทุกกระบวนการของวงจรชีวิตข้อมูล ซึ่งนับเป็นกลไกที่สำคัญมากที่สุดประการหนึ่งในการสร้างระบบนิเวศที่สมบูรณ์และเป็นพื้นฐานของการสร้างพันธมิตรในการใช้กระแสข้อมูลข้ามพรมแดน

อย่างไรก็ดี แต่ละประเทศที่ได้ศึกษานั้น มีแนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลที่ทั้งสอดคล้องและแตกต่างกันอันเกิดจากปัจจัยทั้งโครงสร้างของหน่วยงานราชการ วัฒนธรรมแนวคิด รวมถึงวัฒนธรรมทางกฎหมายที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ สามารถเปรียบเทียบแนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของแต่ละประเทศ เพื่อให้เห็นภาพรวมแนวคิดการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลและแนวโน้มในอนาคตได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 : การเปรียบเทียบแนวทางการการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของต่างประเทศ

ประเทศ	จุดเด่น	การจำแนกประเภทข้อมูล	หลักการสำคัญ	แนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์	ผลลัพธ์และประโยชน์	กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
สหภาพยุโรป	<ul style="list-style-type: none"> ●ให้ความสำคัญกับการพัฒนาโดยมีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง ●เป็นประเทศที่มีการขับเคลื่อนเรื่องเกี่ยวกับรัฐบาลดิจิทัลมาอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้มีข้อมูลอยู่แต่เดิมแล้ว ●เน้นเรื่องการส่งเสริมให้ฐานข้อมูลแต่ละฐานเชื่อมถึงกันง่าย (Interoperability) ●สร้างฐานข้อมูลเดี่ยวที่เป็นตลาดกลางของข้อมูล (European Single Data Space) ของแต่ละภาคการผลิต ●เน้นสร้างความได้เปรียบในด้านข้อมูลภายในภาคการผลิตที่มีความสำคัญ เช่น ภาคบริการสุขภาพ ภาคพลังงาน 	<ul style="list-style-type: none"> ●แบ่งข้อมูลออกเป็นข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Data) และข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล (Non-Personal Data) ●หลังจากมีการแบ่งประเภทข้อมูลแล้ว จะจำแนกตามผู้ที่ถือครองข้อมูล คือ ข้อมูลของภาครัฐ และข้อมูลของภาคเอกชน ●สหภาพยุโรป จัดให้ข้อมูลที่มาจากการวิจัย การให้บริการ สาธารณูปโภค ที่มีการให้ทุนโดยรัฐ หรือมีรัฐเป็นเจ้าของนั้น ถือเป็นข้อมูลของภาครัฐ ●มีการประกาศประเภทข้อมูลที่มีความสำคัญและมีมูลค่าสูง (High-Value Data) เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพอากาศ แผนที่ เป็นต้น ●ข้อมูลส่วนบุคคลที่ผ่านกระบวนการตัดรายละเอียดบางส่วน (Pseudonymize) 	<ul style="list-style-type: none"> ●ทำให้ข้อมูลที่มีความกระจัดกระจายถูกนำมาใช้ประโยชน์ร่วมกัน ●API และฐานข้อมูลต่างๆ ต้องอยู่ในมาตรฐานเดียวกัน ทำงานร่วมกันได้ ●ประชาชนต้องมีสิทธิในข้อมูลของตน สามารถเลือกจะแบ่งปัน หรือไม่แบ่งปันข้อมูลก็ได้ ●ฐานข้อมูลของสหภาพยุโรปต้องมีความพร้อม เพื่อสร้างศักยภาพทางการแข่งขันภายในสหภาพได้ 	<ul style="list-style-type: none"> ●สหภาพยุโรป เน้นขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ผ่านโครงการสนับสนุนเงินทุนสำคัญอย่าง Horizon Europe หรือ DIGITAL Programme ●นอกจากกระบวนการให้ทุนแล้ว สหภาพจะเน้นการออกแนวปฏิบัติ (Guideline) การทำเป้าหมายร่วมกัน และการใช้ MoU ในการดำเนินการร่วมกันภายในภูมิภาค ●โดยมากจะเป็นการขับเคลื่อนโดยการออกกฎหมาย กฎ หรือระเบียบที่เกี่ยวกับการแบ่งปันข้อมูลเพื่อสร้างความชัดเจนให้กับเจ้าของข้อมูลแต่ละฝ่าย ส่งเสริมการแบ่งปันข้อมูล เพื่อสร้างฐานข้อมูลขนาดใหญ่ภายในสหภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ●มี Data Act ที่เป็นการสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางกฎหมายเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการข้อมูลของตนเอง ●มีการปรับปรุง Data Governance Act (DGA) เพื่อสร้างความชัดเจนเกี่ยวกับการแบ่งปันข้อมูลระหว่างเจ้าของข้อมูลแต่ละฝ่าย ●จากสถานการณ์ COVID-19 และเครื่องมือที่ได้จาก Data Act สหภาพยุโรปได้สร้าง European Health Data Space (EHDS) ขึ้นสำเร็จ เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับการรับบริการทางสุขภาพมีการเคลื่อนผ่านพรมแดนได้โดยง่าย โดยอาศัยเครื่องมือทางกฎหมายจาก Data Act ในการบริหารจัดการชุดข้อมูลดังกล่าว ●EHDS เป็นหนึ่งในฐานข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> ●Data Governance Act (DGA) เป็นกฎหมายที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการจัดระเบียบในการแบ่งปันข้อมูล เพื่อให้การขอเข้าใช้ข้อมูลและการแบ่งปันข้อมูลมีความสะดวก ซึ่งจะใช้ร่วมกับ Data Act ●มีการบังคับใช้กฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (GDPR) เพื่อคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลและกำกับดูแลข้อมูลส่วนบุคคลให้มีความชัดเจนและรัดกุม

ประเทศ	จุดเด่น	การจำแนกประเภทข้อมูล	หลักการสำคัญ	แนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์	ผลลัพธ์และประโยชน์	กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
		<p>ยังถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ เพราะจะโยงถึงตัวบุคคลได้ หากมีข้อมูลพร้อม</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ข้อมูลส่วนบุคคลที่ผ่านการกระทำการจัดทำข้อมูลให้เป็นนิรนาม (Anonymized) จนกลายเป็นข้อมูลสถิติ และขาดคุณสมบัติในการระบุตัวตนได้ ให้ถือเป็นข้อมูลที่ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล 			<p>ต้องใช้ข้อมูลจากบุคคลธรรมดา (Natural Person) จำนวนมาก จึงให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องมือให้บุคคลธรรมดาสามารถใช้สิทธิตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (General Data Protection Regulation : GDPR) ทำได้ง่าย</p>	
สหราชอาณาจักร	<ul style="list-style-type: none"> ● ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวของข้อมูล ● หน่วยงานภาครัฐให้ความสำคัญกับการจัดการข้อมูลซึ่งมีการออกยุทธศาสตร์ข้อมูลในแต่ละหน่วยงาน ● ใช้กลไกในการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะกิจเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของส่วนราชการนั้นๆ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ข้อมูลที่ภาครัฐเป็นผู้บริหารจัดการ ครอบคลุมข้อมูลชนิดที่ละเอียดอ่อน ● ข้อมูลประเภทต่างๆ จากหน่วยงานรัฐ ที่ไม่ใช่ข้อมูลที่ละเอียดอ่อน เช่น ข้อมูลด้าน Administrative, Transactional และ Operational 	<ul style="list-style-type: none"> ● การสนับสนุนให้ภาครัฐและเอกชนใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์ เพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจและการให้บริการของภาครัฐและเอกชน ● การบูรณาการข้อมูลระหว่างภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน ● การปกป้องข้อมูลเพื่อสร้างความ 	<ul style="list-style-type: none"> ● ดำเนินการด้านการเปิดเผยข้อมูลของภาครัฐในทุกหน่วยงาน รวมถึงสร้างฐานข้อมูลกลางภาครัฐในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน ● หน่วยงานภาครัฐหลักที่สำคัญออกยุทธศาสตร์ข้อมูลในการขับเคลื่อนการดำเนินการด้านข้อมูล ● สร้างความมั่นใจในความปลอดภัยและความโปร่งใส 	<ul style="list-style-type: none"> ● ฐานข้อมูลโควิด-19: การเชื่อมโยงฐานข้อมูลสาธารณสุขของประเทศสมาชิกสหราชอาณาจักรทั้งหมดผ่าน UKHSA โดยทำให้นักหน่วยงานภาครัฐสามารถนำข้อมูลโควิด-19 ไปออกแบบมาตรการรับมือ รวมถึงประชาชนสามารถรับรู้สถานการณ์ของโควิด-19 ● ฐานข้อมูลคมนาคม: เป็นฐานข้อมูลที่มีการเชื่อมโยงฐานข้อมูลคมนาคมทุกรูปแบบเข้าไว้ด้วยกัน ทั้งจาก 	<ul style="list-style-type: none"> ● มีกรอบการแบ่งปันข้อมูล (Data Sharing Governance Framework) เพื่อเป็นแนวทางการออกแบบการแบ่งปันข้อมูล

ประเทศ	จุดเด่น	การจำแนกประเภทข้อมูล	หลักการสำคัญ	แนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์	ผลลัพธ์และประโยชน์	กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
			มั่นใจของภาคประชาชนในการให้ข้อมูล	ให้กับภาคประชาชนผ่านกรอบการดำเนินการของภาครัฐ "Data Ethics Framework" เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมความโปร่งใสและจริยธรรมของการใช้ข้อมูล	หน่วยงานภาครัฐส่วนกลาง หน่วยงานท้องถิ่น และเอกชน ซึ่งทำให้ภาครัฐสามารถนำข้อมูลไปพัฒนาและปรับปรุงการวางแผนการขนส่ง	
ออสเตรเลีย	<ul style="list-style-type: none"> วางวิสัยทัศน์และแนวทางการเปลี่ยนผ่านไปสู่สังคมที่ขับเคลื่อนด้วยข้อมูลอย่างชัดเจน มีสภาพแวดล้อมทางกฎหมายหรือกฎระเบียบที่เอื้อต่อการดำเนินการให้เป็นไปตามยุทธศาสตร์ด้านข้อมูลของประเทศ มีระบบการควบคุมกำกับด้านข้อมูลที่ชัดเจนและทำงานร่วมกันได้ ไม่ว่าจะ เป็นองค์กรหลักใน 	<ul style="list-style-type: none"> ข้อมูลที่ภาครัฐเป็นผู้บริหารจัดการ ครอบคลุมข้อมูลชนิดที่ละเอียดอ่อน และไม่ละเอียดอ่อน ข้อมูลจากเศรษฐกิจโดยรวมที่รัฐเป็นผู้ให้การอนุญาตในการใช้งานและควบคุม ข้อมูลประเภทต่างๆ จากหน่วยงานรัฐ ที่ไม่ใช่ข้อมูลที่ละเอียดอ่อน เช่น ข้อมูลด้าน Administrative, Transactional และ Operational 	<ul style="list-style-type: none"> การใช้ข้อมูลให้เกิดประโยชน์สูงสุด การบูรณาการข้อมูล การปกป้องคุ้มครองข้อมูล การเพิ่มความสามารถในการใช้ข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> ขับเคลื่อนโดยองค์กรหลักคือ ONDC กระทรวงต่างๆ จัดทำยุทธศาสตร์ด้านข้อมูลเป็นของตนเอง โดยสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ข้อมูลระดับชาติ หลักการ แนวปฏิบัติ สภาพแวดล้อมการกำกับดูแล และการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการใช้และแลกเปลี่ยนข้อมูล การรักษาความปลอดภัย และความเป็นส่วนตัว และการยกระดับความสามารถของ 	<ul style="list-style-type: none"> Dataplace Platform และ Digital Atlas ที่เป็นการรวบรวมข้อมูลของภาครัฐ Data Integration Partnerships for Australia (DIPA) อันส่งเสริมการบูรณาการชุดข้อมูลจากหลายหน่วยงาน Graduates Program and Data Profession Stream ที่มีส่วนเสริมสร้างศักยภาพด้านข้อมูลของบุคลากรภาครัฐ 	มี Data Availability and Transparency Act 2022 ซึ่งเป็นกรอบการแบ่งปันข้อมูล (Data Sharing Scheme) ที่ให้อำนาจแก่หน่วยงานภาครัฐในการแบ่งปันข้อมูลภาครัฐของตนกับผู้ใช้อินเทอร์เน็ตที่ได้รับการรับรอง (Accredited Users) และผู้ใช้ข้อมูลที่ได้รับการ

ประเทศ	จุดเด่น	การจำแนกประเภทข้อมูล	หลักการสำคัญ	แนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์	ผลลัพธ์และประโยชน์	กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
	การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านข้อมูล องค์กรที่กำกับในมิติของความเป็นส่วนตัวหรือองค์กรที่กำกับในมิติของการแข่งขันทางการค้า			องค์กรและทักษะของบุคลากร <ul style="list-style-type: none"> การประเมินมูลค่าข้อมูล การดำเนินการแปรข้อมูลเพื่อให้ง่ายต่อการนำเสนอ และการเพิ่มการเข้าถึงข้อมูลของประชาชนเพื่อสร้างความโปร่งใส 		รับรองดังกล่าวมีอำนาจในการเก็บรวบรวมและใช้ข้อมูลดังกล่าว
สหรัฐอเมริกา	<ul style="list-style-type: none"> มีความยืดหยุ่นโดยไม่มีข้อกำหนดเฉพาะเจาะจง มีความกระชับและออกแบบไปในแนวทาง Checklist เพื่อให้ง่ายต่อการประยุกต์ และมีการแบ่งแยกกิจกรรมที่ชัดเจน ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานอย่างเป็นระยะ มีการระบุนความต้องการด้านข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> ข้อมูลของฝ่ายรัฐมีการจำแนกประเภทข้อมูลโดยอาศัยปัจจัยด้านความมั่นคง แบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ ชั้นความลับและข้อมูลทั่วไป โดยชั้นความลับแบ่งเป็นลับสุดยอด ลับ และปกปิด 	<ul style="list-style-type: none"> แนวทางเกี่ยวกับศีลธรรมข้อมูล ส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีมาตรฐานในการออกแบบฐานข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> Office of Management and Budget กระทรวงต่างๆ ของรัฐบาลกลาง หลักการสำหรับแนวทางปฏิบัติด้านข้อมูล 10 ประการที่ครอบคลุมทั้งด้านจริยธรรม การออกแบบ และวัฒนธรรมการเรียนรู้ มีการดำเนินกิจกรรม 40 ด้าน เพื่อเป็นการสนับสนุนการขับเคลื่อนหลักการทั้ง 10 ข้อ 	<ul style="list-style-type: none"> มาตรฐานกลางของข้อมูล DCAT-US Schema v1.1 ศูนย์กลางทรัพยากรข้อมูลของหน่วยงานรัฐบาลกลางสหรัฐ Resources.data.gov ศูนย์กลางข้อมูลเปิด Data.gov 	<ul style="list-style-type: none"> มีการจัดทำ Federal Data Strategy (FDS) ซึ่งเป็นกรอบนโยบายเพื่อกำหนดหลักการและแนวปฏิบัติในการบริหารจัดการข้อมูลของหน่วยงานรัฐบาลกลาง มีการบังคับใช้ Federal Information Security

ประเทศ	จุดเด่น	การจำแนกประเภทข้อมูล	หลักการสำคัญ	แนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์	ผลลัพธ์และประโยชน์	กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
	<p>ของแต่ละผู้มีส่วนได้ชัดเจน</p> <ul style="list-style-type: none"> มีการจัดตั้ง Working Group เพื่อขับเคลื่อนเฉพาะด้าน มีการสร้างระบบนิเวศที่สนับสนุนยุทธศาสตร์ 			<ul style="list-style-type: none"> จัดทำแผนปฏิบัติการรายปี 		<p>Management Act of 2002 (FISMA) ซึ่งเป็นกฎระเบียบที่สำคัญสำหรับมาตรฐานและแนวปฏิบัติด้านความปลอดภัยข้อมูลของรัฐบาลกลาง</p>
ฮ่องกง	<ul style="list-style-type: none"> มุ่งเน้นให้หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนสามารถใช้ข้อมูลเพื่อทำประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง เป็นเครื่องอำนวยความสะดวกให้กับหน่วยงานจากทุกภาคส่วนไม่ว่าจะเป็นภาครัฐหรือภาคเอกชนในการพัฒนาและใช้ประโยชน์จากข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> มีแนวทางปฏิบัติของหน่วยงานในการแยกประเภทข้อมูลออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ข้อมูลอ่อนไหวที่ต้องคุ้มครองเป็นพิเศษ ข้อมูลอ่อนไหว และข้อมูลทั่วไป 	<ul style="list-style-type: none"> การปรับบริการภาครัฐให้เป็นบริการดิจิทัล การใช้ AI การเปิดเผยข้อมูลภาครัฐที่มากขึ้นกว่าเดิมเพื่อกระตุ้นการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล 	<ul style="list-style-type: none"> ก่อตั้ง Digital Economy Development Committee เพื่อศึกษาเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล กระแสการไหลเวียนของข้อมูลข้ามพรมแดน และการเปลี่ยนผ่านทางดิจิทัล ก่อตั้ง Digital Policy Office เพื่อให้เป็นผู้ออกนโยบายเกี่ยวกับรัฐบาลดิจิทัล การควบคุมกำกับข้อมูล และเทคโนโลยี 	<ul style="list-style-type: none"> รัฐบาลดิจิทัล: ระบบใบอนุญาตโดยใช้เทคโนโลยีบล็อกเชน ความปลอดภัยในพื้นที่คลังสินค้าสาธารณะที่เพิ่มมากขึ้นโดยเทคโนโลยี AI การใช้ระบบจอดรถแบบอัตโนมัติ การจ่ายค่าธรรมเนียมภาครัฐทางอิเล็กทรอนิกส์ การพัฒนาแอปพลิเคชันตามหาคนหายอัจฉริยะ และการพัฒนาสายด่วนบริการภาครัฐผ่าน AI Chatbot เมืองอัจฉริยะ (Smart City) 	<ul style="list-style-type: none"> มีการใช้ Personal Data (Privacy) Ordinance (PDPO) ซึ่งเป็นกฎหมายหลักที่คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล มีนโยบาย Policy Statement on Facilitating Data Flow and Safeguarding Data Security

ประเทศ	จุดเด่น	การจำแนกประเภทข้อมูล	หลักการสำคัญ	แนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์	ผลลัพธ์และประโยชน์	กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
	เพื่อส่งเสริมการประกอบธุรกิจศูนย์บริการข้อมูล (Data Center)			<p>ข้อมูล</p> <ul style="list-style-type: none"> ออกแนวปฏิบัติโดยรัฐบาลเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่การไหลเวียนของข้อมูลและการรับประกันความปลอดภัยของข้อมูล เพื่อสนับสนุนการพัฒนาไปสู่สังคมดิจิทัล พัฒนา Digital Bay Area ร่วมกับรัฐบาล กวางตง 	<ul style="list-style-type: none"> ศูนย์กลางการขนส่งทางเรือระหว่างประเทศ 	(2023) มุ่งเน้นการส่งเสริมการไหลเวียนของข้อมูลอย่างปลอดภัย โดยเฉพาะการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างฮ่องกงและจีนแผ่นดินใหญ่
สิงคโปร์	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ผ่านการดำเนินการของภาครัฐเป็นหลัก มีหน่วยงานเฉพาะกิจในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ดิจิทัล ซึ่งทำหน้าที่ทั้งการออกแบบนโยบายและการสนับสนุน 	<ul style="list-style-type: none"> ในระดับอุตสาหกรรมมีการดำเนินการตามมาตรฐานซึ่งเป็นมาตรฐานความปลอดภัยของระบบคลาวด์ (Cloud) เพื่อเป็นการรองรับความปลอดภัยของข้อมูลในระบบคลาวด์ โดยมาตรฐาน MTCS ทั้ง 3 ระดับ ซึ่งจำแนกตามความอ่อนไหวของข้อมูลและมาตรฐานความปลอดภัยของระบบคลาวด์ 	<ul style="list-style-type: none"> สร้างความพร้อมทางด้านกำลังคนเพื่อรองรับการพัฒนา การผลักดันของภาครัฐทั้งในด้านการพัฒนาและการวางแผนนโยบายจนถึงการจัดการการปฏิบัติงานและการ 	<ul style="list-style-type: none"> หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่ในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์หลัก ซึ่งทำหน้าที่ในการวางแผนและจัดลำดับความสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และทำหน้าที่เชิงเทคนิคในการดำเนินการผลิตผลิตภัณฑ์ดิจิทัลตามนโยบายให้เกิดขึ้นจริง ปรับปรุงกฎหมายความ 	<ul style="list-style-type: none"> eHealth: เป็นการเชื่อมโยงฐานข้อมูลสาธารณสุขของสถานพยาบาลทั่วประเทศเข้าด้วยในแหล่งเดียว ซึ่งทำให้บุคลากรทางการแพทย์สามารถดึงข้อมูลผู้ป่วยข้ามสถาบันได้ LTA DataMall: ศูนย์กลางข้อมูลคมนาคมทั่วประเทศซึ่งประสบความสำเร็จจากการเชื่อมโยงฐานข้อมูลคมนาคมทั้งของภาครัฐและ 	<p>การจัดทำกรอบการแบ่งปันข้อมูลสำหรับการแบ่งปันข้อมูลทั้งที่เป็นแบบระหว่างภาครัฐด้วยกัน และระหว่างหน่วยงานรัฐกับหน่วยงานเอกชน ได้แก่ Trusted Data Sharing Framework</p>

ประเทศ	จุดเด่น	การจำแนกประเภทข้อมูล	หลักการสำคัญ	แนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์	ผลลัพธ์และประโยชน์	กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
	<p>เชิงเทคนิคในการจัดทำฐานข้อมูล</p> <ul style="list-style-type: none"> มีการจัดตั้งฐานข้อมูลกลางภาครัฐสำหรับภาคส่วนต่างๆ ในลักษณะที่เป็นฐานข้อมูลกลางเพียงแหล่งเดียวหรือ Trusted Centres (TCs) ที่จัดการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน 		<p>ให้บริการ</p> <ul style="list-style-type: none"> สนับสนุนให้ภาคเอกชนใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและข้อมูล เพื่อให้ทุกอุตสาหกรรมและทุกธุรกิจมีการดำเนินในรูปแบบดิจิทัล 	<p>เป็นส่วนตัว เพื่อคุ้มครองความเป็นส่วนตัวและสร้างความมั่นใจของประชาชนในการให้ข้อมูลแก่ภาครัฐ</p> <ul style="list-style-type: none"> คัดเลือกภาคเศรษฐกิจในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ 	<p>เอกชนเข้าไว้ด้วยกัน ซึ่งทำให้มีการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลดังกล่าวในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ต่างๆ เช่น SG Bus Arrivals</p>	
เอสโตเนีย	<ul style="list-style-type: none"> มีการจัดเก็บข้อมูลบนคลาวด์กลางภาครัฐเอสโตเนีย ช่วยให้หน่วยงานภาครัฐสามารถเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลกันผ่านระบบคลาวด์ได้ง่าย เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถ 	<p>จำแนกชั้นความลับข้อมูลเป็น 4 ระดับ ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> ข้อมูลที่ถูกล็อก เช่น ข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลการเงิน ข้อมูลการค้า และข้อมูลที่มีความละเอียดอ่อนอื่นๆ ข้อมูลปกปิด เช่น ข้อมูลระบบความปลอดภัย ระบบการสื่อสารและสารสนเทศของรัฐ เป็นต้น 	<p>ประเทศเอสโตเนียได้มียุทธศาสตร์ทางด้านข้อมูลอย่างชัดเจน แต่เป็นส่วนหนึ่งของ Digital's Agenda 2030 มียุทธศาสตร์หลัก 3 ด้าน ได้แก่</p> <ul style="list-style-type: none"> พัฒนารัฐบาลดิจิทัลทั้งการให้บริการดิจิทัล 	<ul style="list-style-type: none"> Ministry of Economic Affairs and Communications เป็นหน่วยงานขับเคลื่อนที่ดูแลด้านการแข่งขันข้อมูลระหว่างรัฐ-รัฐ การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในด้านต่างๆ จะเป็นหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> มีการให้บริการประชาชนผ่านช่องทางเดียว โดยให้บริการผ่านระบบ X-Road ซึ่งมีการเชื่อมโยงข้อมูลและบริการของหน่วยงานรัฐทุกหน่วยไว้ในที่เดียวกัน และประชาชนสามารถเข้าบริการได้ผ่านบัตรประชาชนอิเล็กทรอนิกส์เพียงใบเดียว 	<ul style="list-style-type: none"> Public Information Act (PIA) เป็นกฎหมายหลักที่กำหนดให้ข้อมูลภาครัฐต้องเปิดเผยต่อสาธารณะ และห้ามหน่วยงานรัฐจัดเก็บข้อมูล

ประเทศ	จุดเด่น	การจำแนกประเภทข้อมูล	หลักการสำคัญ	แนวทางการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์	ผลลัพธ์และประโยชน์	กฎหมาย/ระเบียบที่เกี่ยวข้อง
	<p>ร้องขอข้อมูลได้โดยไม่ต้องแสดงเหตุผล และสามารถร้องขอข้อมูลได้ทุกประเภท เว้นข้อมูลส่วนบุคคล และความมั่นคง</p> <ul style="list-style-type: none"> มีการให้บริการระบบ X-Road ที่สนับสนุนการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างภาครัฐ-เอกชน 	<ul style="list-style-type: none"> ข้อมูลความลับ เช่น ข้อมูลความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ เป็นต้น ข้อมูลความลับสุดยอด เช่น ข้อมูลหน่วยข่าวกรอง เป็นต้น 	<p>ของรัฐและการให้บริการข้อมูล</p> <ul style="list-style-type: none"> พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณชนเพื่อรองรับ 5G/6G เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ 	รายประเด็น	<ul style="list-style-type: none"> มีการให้บริการของรัฐอื่นๆ อยู่บนระบบ X-Tee และการให้บริการผ่านฐานข้อมูลกลางของภาครัฐ Estonian Open Government Data Portal และมีการเก็บข้อมูลที่เปิดเผยทั้งหมดไว้ที่ e-Services & registries 	<p>เข้าซ้อนตามหลักการ "once-only"</p> <ul style="list-style-type: none"> ปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของสหภาพยุโรป (GDPR)
สาธารณรัฐประชาชนจีน	<ul style="list-style-type: none"> นโยบาย “ยุทธศาสตร์ข้อมูลแห่งชาติ” เน้นการใช้ข้อมูลเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและความมั่นคง การเป็นผู้นำเทคโนโลยีดิจิทัล ได้แก่ เทคโนโลยีโครงข่าย 5G, เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และฐานข้อมูลขนาด 	<p>มีการจำแนกข้อมูลเป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> ข้อมูลพื้นฐาน (Core Data) เช่น ข้อมูลที่มีความอ่อนไหวสูงสุด เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของชาติ เศรษฐกิจของชาติ ความเป็นอยู่ของประชาชน และผลประโยชน์สาธารณะที่สำคัญ เป็นต้น ข้อมูลสำคัญ (Important Data) เช่น เป็นข้อมูลที่อยู่ระหว่างข้อมูลหลักและข้อมูลทั่วไป โดยไม่สำคัญเท่าข้อมูลหลัก แต่ยังคงมีความสำคัญต่อ 	<ul style="list-style-type: none"> สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมดิจิทัล การควบคุมและปกป้องความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล การขยายเครือข่ายการจัดการข้อมูลระดับชาติ 	<ul style="list-style-type: none"> การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล เช่น 5G ปัญญาประดิษฐ์ (AI) และอินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things : IoT) การจัดตั้งมาตรการปกป้องข้อมูลส่วนบุคคล ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน 	<ul style="list-style-type: none"> การปรับปรุงประสิทธิภาพการจัดการข้อมูล ส่งเสริมการพัฒนาระบบเศรษฐกิจดิจิทัล เพิ่มความโปร่งใสในการใช้ข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> พระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (Personal Information Protection Law PIPL) พระราชบัญญัติความมั่นคงปลอดภัยข้อมูล (DSL, พ.ศ.2564) (Data Security Law, 2021)

ประเทศ	จุดเด่น	การจำแนกประเภทข้อมูล	หลักการสำคัญ	แนวทางการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์	ผลลัพธ์และประโยชน์	กฎหมาย/ระเบียบ ที่เกี่ยวข้อง
	<p>ใหญ่ (Big Data)</p> <ul style="list-style-type: none"> เน้นการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางดิจิทัล ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะและการเชื่อมต่อข้อมูลทางธุรกิจ 	<p>ความมั่นคงของชาติ</p> <p>ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ หรือผลประโยชน์สาธารณะ เป็นต้น</p> <p>3. ข้อมูลทั่วไป (General Data) เป็นข้อมูลทั้งหมดที่ไม่ได้อยู่ในประเภทข้อมูลหลักหรือข้อมูลสำคัญ รวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่มีความอ่อนไหวน้อยกว่าและมีความเสี่ยงต่ำกว่า เป็นต้น</p>				<ul style="list-style-type: none"> เทคโนโลยีความมั่นคงปลอดภัยข้อมูล — เกณฑ์การจัดประเภทและระดับข้อมูล (Data Security Technology — Rules for Data Classification and Grading)

นอกเหนือจากการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลจากส่วนกลางแล้ว ในประเทศต่าง ๆ ยังมีการจัดทำ และขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลในอุตสาหกรรมเฉพาะควบคู่ไปด้วย โดยสามารถสรุปการขับเคลื่อน ยุทธศาสตร์ข้อมูลในภาคอุตสาหกรรมของประเทศต่าง ๆ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4: การเปรียบเทียบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลในภาคอุตสาหกรรมเฉพาะของต่างประเทศ

ประเทศ	อุตสาหกรรมเฉพาะ	รายละเอียดที่สำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์
สหภาพยุโรป	ภาพรวม	<ul style="list-style-type: none"> ขับเคลื่อนโดยการออกกฎหมาย กฎเกณฑ์ หรือระเบียบที่เกี่ยวกับการแบ่งปันข้อมูลเพื่อสร้างความชัดเจนให้กับเจ้าของข้อมูล แนวทางการใช้ประโยชน์และบูรณาการข้อมูล เช่น ภาคการเกษตรมีข้อตกลงการแบ่งปันข้อมูล (Data Sharing Agreement)
สหราชอาณาจักร	ภาคสาธารณสุข	<ul style="list-style-type: none"> จัดทำคู่มือแนวทางในการดำเนินด้านความปลอดภัยและการป้องกันข้อมูลให้กับผู้ปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ที่สอดคล้องกับแนวทางการดำเนินงาน การปรับปรุงมาตรฐานข้อมูลสาธารณสุข โดยการย้ายฐานข้อมูลไปยังระบบคลาวด์ (Cloud) เพื่อสร้างการเชื่อมโยงระหว่างสถานพยาบาลในลักษณะการแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบสองทิศทาง มีกลไกในการเชื่อมโยงฐานข้อมูลสาธารณสุขของประเทศสมาชิกสหราชอาณาจักรทั้งหมดผ่าน UKHSA ทำให้เกิดการแชร์ข้อมูลข้ามประเทศได้
	ภาคขนส่ง	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาระบบการเชื่อมโยงระบบคมนาคมทุกรูปแบบเข้าไว้ด้วยกัน มุ่งเน้นไปที่การปรับปรุงมาตรฐานข้อมูลของหน่วยงานท้องถิ่นและเอกชนในการจัดการข้อมูล จัดทำคู่มือและแนวทางในการจัดเก็บข้อมูลสำหรับหน่วยงานท้องถิ่น เพื่อสร้างความชัดเจนในการดำเนินการร่วมกัน การนำข้อมูลจากระบบฐานต่างๆ ไปใช้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลจราจร เช่น การคาดการณ์แนวโน้มของจราจร การคาดการณ์ระยะเวลาที่รถบัสจะเดินทางมาถึงจุดจอด เพื่อนำมาพัฒนาและปรับปรุงการวางแผนการขนส่ง
ออสเตรเลีย	ภาคสาธารณสุข	<ul style="list-style-type: none"> มุ่งเน้นให้มีการให้บริการด้านสาธารณสุขแบบมีข้อมูลเป็นศูนย์กลาง มีกลไกขับเคลื่อนหลายประการ เช่น Data Catalogue, Digital Health Agency และ Interoperability and Data Quality มีการบูรณาการด้านข้อมูลที่ประจักษ์ชัด ได้แก่ My Health Record, Multi-agency Data Integration Project และ National Integrated Health Services Information นำไปสู่ความเชื่อมโยงในข้อมูลสุขภาพเพื่อพัฒนาการให้บริการด้านสาธารณสุข
	ภาคการเกษตร	<ul style="list-style-type: none"> มุ่งเน้นให้มีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อการเกษตร มีกลไกขับเคลื่อนหลายประการ เช่น Data Visualization, ABARES, Chief Data Officer และ Australian Farm Data Code มีการบูรณาการด้านข้อมูลที่เป็นรูปธรรม ได้แก่ Farm Data Portal และ Agricultural Data Integration Project ก่อให้เกิดการเข้าถึงและการประยุกต์ใช้ข้อมูลได้โดยสะดวกเพื่อขับเคลื่อนผลผลิตและการดำเนินงาน

ประเทศ	อุตสาหกรรมเฉพาะ	รายละเอียดที่สำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์
	ภาคขนส่ง	<ul style="list-style-type: none"> มุ่งเน้นให้มีการประยุกต์ใช้ข้อมูลคมนาคมที่มีคุณภาพเพื่อขับเคลื่อนนโยบายและการตัดสินใจ มีกลไกการขับเคลื่อนหลายประการ เช่น Chief Data Officer, Data Champion, Data Analytics and Policy Division ทั้งยังมีระบบบริหารจัดการข้อมูลองค์กร และมาตรฐานข้อมูลคมนาคม มีโครงการบูรณาการข้อมูลที่ชัดเจน เช่น National Freight Data Hub, Transport Network Strategic Investment Tool และ Truck Telematics from Toll Group ทำให้เกิดการเข้าถึงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างรัฐและภาคอุตสาหกรรมสามารถติดตามและประเมินประสิทธิภาพระบบการขนส่งได้อย่างแม่นยำ จึงเป็นการยกระดับเครือข่ายคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานให้มีมาตรฐานสูงยิ่งขึ้น
สหรัฐอเมริกา	ภาคสาธารณสุข	<ul style="list-style-type: none"> มี HHS Data Council เป็นหน่วยงานขับเคลื่อนโดยเฉพาะ มีการสร้างวัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนข้อมูล พร้อมกันกับกฎระเบียบการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่คำนึงถึงข้อมูลส่วนบุคคล จากการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ข้อมูล บุคลากรในภาคสาธารณสุขมีความรู้ความสามารถทางยุทธศาสตร์ข้อมูลเพิ่มมากขึ้น ความสามารถในการแบ่งปันข้อมูลของหน่วยงานสาธารณสุขเพิ่มมากขึ้น
	ภาคการเกษตร	<ul style="list-style-type: none"> มีการแต่งตั้งตำแหน่ง Chief Data Officer และ Assistant Chief Data Officer รวมไปถึงการจัดตั้งทีมงานด้านการวิเคราะห์ข้อมูลเกษตรโดยเฉพาะ และการจัดทำ Data Visualization ผ่านระบบ Dashboard มีการพัฒนาแพลตฟอร์มในการวิเคราะห์ข้อมูลของกระทรวงเกษตร และมีการพัฒนาแนวทางด้านการรักษาข้อมูล (Data Stewardship Framework)
	ภาคขนส่ง	<ul style="list-style-type: none"> ในแผนยุทธศาสตร์มีการกำหนดรายละเอียดและตัวชี้วัดไว้อย่างชัดเจน คำนึงถึงมิติสังคม เช่น ความเหลื่อมล้ำในการกำหนดแนวทางการใช้ประโยชน์จากข้อมูล จากการดำเนินการตามแผนยุทธศาสตร์ ได้มีการจัดทำ Data Warehouse, Data Science Workbench, Geospatial Data และ Open Data Platform
ฮ่องกง	ไม่ปรากฏ	<ul style="list-style-type: none"> ไม่ปรากฏว่าฮ่องกงมีการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลในภาคอุตสาหกรรมเฉพาะแยกต่างหาก
สิงคโปร์	ภาคสาธารณสุข	<ul style="list-style-type: none"> มีฐานข้อมูลสาธารณสุขกลางภาครัฐที่เป็น Trusted Centres (TCs) ซึ่งเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างสถานพยาบาลแบบสองทิศทาง เพื่อลดความซ้ำซ้อนของการจัดเก็บข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน มีการแลกเปลี่ยนและการบูรณาการแหล่งข้อมูลจากสถานพยาบาลและที่ไม่ใช่สถานพยาบาล เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดการดำเนินการทางด้านสาธารณสุข มีคำแนะนำของ PDPC ที่ปรับใช้เฉพาะภาคสาธารณสุข ซึ่งกำหนดให้การนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์จำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากผู้ป่วยก็ต่อเมื่อมีการ

ประเทศ	อุตสาหกรรมเฉพาะ	รายละเอียดที่สำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์
		ลงทะเบียนประวัติผู้ป่วยกับสถานพยาบาล โดยที่ผู้ป่วยสามารถยกเลิกความยินยอมได้ตลอดเวลา
	ภาคขนส่ง	<ul style="list-style-type: none"> มีการเชื่อมโยงข้อมูลคมนาคมทุกรูปแบบระหว่างภาครัฐและเอกชนในลักษณะที่เป็น TCs โดยที่มีการจัดเก็บข้อมูลทั้งหมดในระบบคลาวด์เพื่อลดความซ้ำซ้อนในการจัดเก็บข้อมูล กำหนดมาตรฐานในการจัดเก็บข้อมูลของภาคเอกชนเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับภาครัฐได้ เพื่อนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาและปรับปรุงการวางแผนการขนส่ง และส่งเสริมให้บุคคลที่สามารถนำข้อมูลใช้พัฒนานวัตกรรมต่อได้ ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลจราจรและข้อมูลการขนส่งสาธารณะในฐานะข้อมูลกลางภาครัฐทั้งในรูปแบบของข้อมูลดิบที่มีการเปิดเผยข้อมูลสาธารณะ และผ่านแอปพลิเคชันที่รัฐบาลมีส่วนร่วมในการพัฒนา มีมาตรการและนโยบายในการกำกับควบคุมเฉพาะภาคการขนส่งซึ่งกำหนดให้ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อได้จำเป็นต้องเป็นข้อมูลที่มีความอ่อนไหวต่ำหรือไม่มีผลกระทบต่อตัวตน
เอสโตเนีย	ภาคสาธารณสุข	<ul style="list-style-type: none"> มีการพัฒนาแผนปฏิบัติการ upTIS vision 2030 ซึ่งเป็นการต่อยอดมาจาก Digital Agenda 2030 มุ่งพัฒนาระบบสารสนเทศสุขภาพรุ่นใหม่ (UpTIS) ซึ่งออกแบบมาเพื่อรองรับบริการสุขภาพที่เปิดกว้าง เป็นมาตรฐาน และขึ้นอยู่กับความยินยอมของผู้รับบริการ มุ่งเน้นไปที่การให้ผู้รับบริการมีอำนาจควบคุมข้อมูลสุขภาพของตนเอง เพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะ และสามารถควบคุมข้อมูลสุขภาพของตนเอง กำหนดว่าใครสามารถเข้าถึงข้อมูลได้
สาธารณรัฐประชาชนจีน	ภาพรวม	<p>มีข้อมูลในด้านต่าง ๆ อาทิ</p> <ul style="list-style-type: none"> ความมั่นคงของชาติและประโยชน์สาธารณะ (National Security & Public Interest) เสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการเงิน (Economic & Financial Stability) สาธารณสุขและการปกครองสังคม (Public Health & Social Governance) โครงสร้างพื้นฐานสารสนเทศที่สำคัญ (Critical Information Infrastructure) ข้อมูลทางภูมิศาสตร์และสิ่งแวดล้อม (Geographical & Environmental Data) เทคโนโลยีและทรัพย์สินทางปัญญา (Technology & Intellectual Property)

บทที่ 3

ความสอดคล้องของแผนในระดับต่าง ๆ

นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย มีความสอดคล้องกับการดำเนินงานตามแผนและนโยบายทั้ง 3 ระดับของประเทศ ซึ่งประกอบไปด้วย แผนระดับที่ 1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี พ.ศ. 2561-2580 ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

สำหรับแผนระดับที่ 2 นั้นได้มีดำเนินงานที่สอดคล้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ใน 5 ประเด็นจากทั้งหมด 23 ประเด็น ประกอบด้วย (1) ประเด็นด้านความมั่นคง (2) ประเด็นด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (3) ประเด็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (4) ประเด็นด้านผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ และ (5) ประเด็นด้านการบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ และสำหรับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 นั้นนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย สอดรับกับหมวดหมายการพัฒนา 3 หมวดหมาย ประกอบด้วย (1) หมวดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน (2) หมวดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ และ (3) หมวดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน นอกจากนี้ ยังเชื่อมโยงกับนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2566-2570 ในประเด็นการเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

นอกจากนี้ นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ยังมีแนวทางการดำเนินการที่สอดคล้องกับแผนในระดับที่ 3 อาทิ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561-2580) แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566-2570 แผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศไทย พ.ศ. 2565-2570 แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 - 2570) และ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ พ.ศ. 2568 - 2570 ตลอดจนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ ซึ่งในแผนนี้ครอบคลุม 3 เป้าหมายหลัก ได้แก่ เป้าหมายที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม และเป้าหมายที่ 11 ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน ดังรูปที่ 3 โดยมีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 3: แผนภาพสรุปความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

แผนระดับที่ 1	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)	ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง	ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน			ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
แผนระดับที่ 2	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566-2580) มี 23 ประเด็น	ประเด็นที่ 1 ด้านความมั่นคง	ประเด็นที่ 4 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต	ประเด็นที่ 7 โครงสร้างพื้นฐานระบบโลจิสติกส์และดิจิทัล	ประเด็นที่ 8 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่	ประเด็นที่ 20 การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566-2570)	 	วัตถุประสงค์ที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน	วัตถุประสงค์ที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็งมีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้	วัตถุประสงค์ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบสนองประชาชน		
แผนระดับที่ 3	ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ					ยุทธศาสตร์ที่ 2 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล
แผนพัฒนาวิสาหกิจดิจิทัลของประเทศไทย (พ.ศ. 2566-2570)	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลภาครัฐ เพื่อการบริหารงานที่ยืดหยุ่น คล่องตัว และขยายสู่หน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่น					ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างมูลค่าเพิ่มอำนวยความสะดวกแก่ธุรกิจ ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลภาครัฐ
แผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (พ.ศ. 2565-2570)	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสนับสนุนด้านปัญญาประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน					ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มศักยภาพบุคลากรและการพัฒนาการศึกษาด้านปัญญาประดิษฐ์
(ร่าง) แผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566-2570)	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาระบบสถิติของประเทศไทยให้ครบถ้วนและทันสมัย ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรทางสถิติ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาข้อมูลการให้บริการทางสถิติให้เข้าถึงได้อย่างมีประสิทธิภาพ ยุทธศาสตร์ที่ 4 การยกระดับการพัฒนากำลังคนด้านสถิติสำหรับบุคลากรสถิติ					
(ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) พ.ศ. 2568 - 2570	ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์โครงสร้างพื้นฐานเพื่อขยายโอกาสการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศ ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาและใช้ประโยชน์จากปัญญาประดิษฐ์ในการบริการ ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาขีดความสามารถด้านข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์					
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ	เป้าหมายที่ 9 อุตสาหกรรม นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐาน เป้าหมายที่ 8 งานที่ดีและเศรษฐกิจที่เติบโต เป้าหมายที่ 11 เมืองและชุมชนที่ยั่งยืน					
นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย (พ.ศ. 2568 - 2570)	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานข้อมูล ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาศูนย์รวมบริการข้อมูลและยกระดับการให้บริการด้านข้อมูล ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการใช้ และแลกเปลี่ยนข้อมูล ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากำลังคนให้มีความรู้ด้านข้อมูล					

3.1 ความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนระดับที่ 1 (ยุทธศาสตร์ชาติ)

นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย สอดคล้องและสนับสนุน 3 ยุทธศาสตร์ชาติ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

(1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

เป้าหมาย: ระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง ควบคุมไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็นที่ 2 ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เป็นการดำเนินการโดยการแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์ การติดตาม ฝ้าระวัง ป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่อาจอุบัติขึ้นใหม่ ซึ่งนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย สามารถมีส่วนร่วมจากการกำหนดให้หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องมีแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ ตลอดจนยกระดับการตรวจสอบรับรองด้านความปลอดภัยและความมั่นคงของข้อมูล

(2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

เป้าหมาย: ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ โดยเฉพาะ “การปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคตผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อม ให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต ตลอดจน “การสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการพัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับปรุงรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดผสมผสานกับยุทธศาสตร์ ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลกควบคุมไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ประเด็นยุทธศาสตร์

- อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็นที่ 2 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต เป็นการดำเนินการโดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต ซึ่งนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย สามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ โดยเฉพาะในด้านข้อมูลผ่านการพัฒนากระบวนการของข้อมูล ซึ่งประกอบไปด้วย (1) การจัดเก็บข้อมูล (Collect) ทั้งในด้านของการวางแผน การกำหนด และการจัดเก็บข้อมูล (2) การเก็บรักษาข้อมูล (Store) อาทิ การพัฒนาด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (3) การเปิดเผยและแบ่งปันข้อมูล (Share) โดยครอบคลุมถึงแนวทางการเปิดเผยข้อมูลตามกฎหมาย การพัฒนาแพลตฟอร์มข้อมูลกลางเพื่อเป็นแหล่งเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างรัฐและเอกชน และ (4) การใช้งานข้อมูล (Use) เพื่อที่จะสามารถก่อให้เกิดการนำข้อมูลเปิดไปต่อยอดการสร้างมูลค่าเพิ่มทางธุรกิจ ส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อนนวัตกรรมจากข้อมูลมากขึ้น ตลอดจนเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศ ปรับปรุงประสิทธิภาพทางธุรกิจและการลดต้นทุนการผลิตในภาพรวมได้

ประเด็นที่ 5 พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยมุ่งเน้นการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน ซึ่งนโยบายและแผนเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลนี้สามารถร่วมสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสในการเข้าถึงข้อมูล และปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการทางด้านข้อมูลของภาครัฐ โดยมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้มีทักษะความเชี่ยวชาญทางด้านดิจิทัล ตลอดจนการพัฒนาบริการข้อมูลของภาครัฐให้มีความครบถ้วน สมบูรณ์ และสามารถนำไปใช้งานได้จริง เพื่อเพิ่มคุณค่าของการใช้ประโยชน์ของข้อมูล

(3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

เป้าหมาย: มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส

ประเด็นยุทธศาสตร์

- ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
- ภาครัฐมีความทันสมัย
- บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ
- กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น

การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

ประเด็นที่ 1 ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส ที่มุ่งเน้นการให้บริการสาธารณะของภาครัฐที่ได้มาตรฐานสากลและเป็นระดับแนวหน้าของภูมิภาค ประกอบกับภาครัฐมีความเชื่อมโยงในการให้บริการสาธารณะต่าง ๆ ผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ ซึ่งในส่วนนี้ นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย มุ่งเน้นการพัฒนาชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่มีความสำคัญกับเศรษฐกิจ สังคม และสวัสดิการ โดยเฉพาะด้านสาธารณสุข คมนาคม การเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ การเงินการคลัง การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมและการพาณิชย์ เพื่อนำข้อมูลที่มีคุณค่าสูงนี้มาใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์เพื่อวางแผนเชิงนโยบายของรัฐและการพัฒนาการให้บริการสาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ประเด็นที่ 4 ภาครัฐมีความทันสมัย โดยสามารถต้านการเปลี่ยนแปลง และมีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล สามารถรองรับกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนมากขึ้นและต้านการเปลี่ยนแปลงในอนาคต โดยนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย มีส่วนช่วยในการพัฒนาและปรับระบบวิธีการปฏิบัติราชการให้ทันสมัยผ่านการใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ ทั้งข้อมูลระหว่างรัฐ และข้อมูลระหว่างรัฐและเอกชน มาใช้ในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการของภาครัฐที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์

ประเด็นที่ 5 บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ โดยภาครัฐมีกำลังคนที่เหมาะสมทั้งปริมาณและคุณภาพ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงาน มีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ มีระบบการพัฒนา ขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา ซึ่งในส่วนนี้ นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย มีส่วนในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน การสรรหา และการคัดเลือกบุคลากรของรัฐ โดยมุ่งเน้นการเปิดตำแหน่งเฉพาะทางด้านข้อมูลและการปรับเงื่อนไขการรับ

สมัครของหน่วยงานรัฐให้มีเงื่อนไขเกี่ยวกับทักษะทางด้านดิจิทัลและข้อมูลขั้นพื้นฐาน เพื่อเพิ่มบุคลากรที่มีทักษะทางด้านข้อมูล

ประเด็นที่ 7 กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น โดยมุ่งใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการพัฒนา การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำด้านต่าง ๆ เอื้อต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ซึ่งนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย มีส่วนสำหรับการสร้างการรับรู้และความเข้าใจในข้อมูลกฎหมาย และบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพเท่าเทียม โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลส่วนบุคคล มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล และความปลอดภัยทางไซเบอร์

3.2 ความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนระดับที่ 2 (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

3.2.1 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย มีความเชื่อมโยงกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 5 ประเด็น จากทั้งหมด 23 ประเด็น ดังนี้

(1) ประเด็นหลัก: ประเด็นที่ 1 ความมั่นคง

เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ: ประเทศชาติมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับเพิ่มขึ้น ปัญหาความมั่นคงได้รับการแก้ไขจนไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารและพัฒนาประเทศ

แผนย่อยการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

มีเป้าหมายแก้ไขปัญหาความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น ปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์

แนวทางการพัฒนา: ป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์ มุ่งเน้นการวางกลยุทธ์/ยุทธวิธี ในการแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงทางไซเบอร์ ให้ครอบคลุมสภาพปัญหาของภัยคุกคามทางไซเบอร์ รวมทั้งอาจส่งผลกระทบต่อความมั่นคง โดยมีแนวคิดในการดำเนินการแก้ไขปัญหาที่สำคัญประกอบด้วย (1) กำหนดแนวความคิด มาตรการ มาตรฐาน ระบบบริหารจัดการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์ในภาพรวม (2) จัดองค์กร โครงสร้าง อำนาจหน้าที่ ขีดความสามารถในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์ (3) กำหนดระบบบริหารจัดการในแต่ละระดับให้ชัดเจน เป็นต้น

เป้าหมายของแผนย่อย: ปัญหาความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน (เช่น ปัญหายาเสพติด ความมั่นคงทางไซเบอร์ การค้ามนุษย์ ฯลฯ) ได้รับการแก้ไขจนไม่ส่งผลกระทบต่อการบริหารและพัฒนาประเทศ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ: นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย สามารถในการพัฒนาด้านธรรมาภิบาลและการเชื่อมโยงข้อมูล โดยผลักดันให้ข้อมูลมีความปลอดภัยมากขึ้นผ่านการส่งเสริมการใช้คลาวด์ที่ได้รับการบริหารจัดการที่ปลอดภัยตามมาตรฐาน การกำหนดให้หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องมีแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ ตลอดจนยกระดับการตรวจสอบรับรองด้านความปลอดภัยและความมั่นคงของข้อมูล

(2) ประเด็นหลัก: ประเด็นที่ 4 อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ: (1) การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการ และ (2) ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

มีเป้าหมายเพื่อให้อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น รวมทั้งความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยดีขึ้น โดยให้ความสำคัญกับการส่งเสริมให้มีการวิจัยพัฒนาและสร้างนวัตกรรมทางอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อเพิ่มศักยภาพและความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ

แนวทางการพัฒนา: ผลิตและพัฒนาบุคลากรทั้งทางด้านผู้ใช้ ผู้ผลิต และผู้ให้บริการในภาคส่วนต่าง ๆ ให้มีทักษะและความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ อีกทั้งการสร้างความตระหนักรู้และสนับสนุนการลงทุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการและเป็นการสร้างตลาดของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

เป้าหมายของแผนย่อย: อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยี ดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น และความสามารถในการพัฒนาด้านเศรษฐกิจดิจิทัลของไทยดีขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ: นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย สามารถส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ผ่านการส่งเสริมและพัฒนาระบบนิเวศของข้อมูล โดยเฉพาะในด้านการจัดเก็บข้อมูลและเปิดเผยข้อมูลเพื่อใช้ประโยชน์ในการขับเคลื่อนการพัฒนาทั้งของภาครัฐและเอกชน ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือกับภาคเอกชนในการแบ่งปันข้อมูลร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชนผ่านมาตรการมอสิทธิประโยชน์แก่ภาคเอกชน หรือ ภาคประชาชน ที่ทำการเปิดเผยหรือแบ่งปันข้อมูล เพื่อให้ภาครัฐสามารถนำไปสร้างประโยชน์สาธารณะต่อได้ พร้อมทั้งการพัฒนาด้านธรรมาภิบาลข้อมูลและการเชื่อมโยงข้อมูล การพัฒนาทักษะทางด้านข้อมูลให้กับบุคลากรในภาครัฐและเอกชนเพื่อสนับสนุนให้เกิดทักษะความเชี่ยวชาญทางด้านข้อมูล

(3) ประเด็นหลัก: ประเด็นที่ 7 โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล

เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ: ความสามารถในการแข่งขันด้านโครงสร้างพื้นฐานของประเทศดีขึ้น

แผนย่อยโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล

มีเป้าหมายเพื่อให้ประชาชนมีความสามารถในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลของประเทศ ซึ่งประกอบด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การแพร่ภาพกระจายเสียง พื้นที่ทดลองทดสอบรองรับการพัฒนานวัตกรรมดิจิทัล บุคลากรดิจิทัล รวมถึงกฎหมาย ภาวะเทียบ และมาตรฐานที่เกี่ยวข้องให้มีเสถียรภาพ ทันสมัย ครอบคลุมทุกพื้นที่และสามารถให้บริการได้อย่างต่อเนื่อง เพื่อรองรับการติดต่อสื่อสาร การเชื่อมต่อ การแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศ การค้า และพาณิชย์ การบริการ ภาครัฐและเอกชนที่สอดคล้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีด้านดิจิทัล ในอนาคต สนับสนุนการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศและนำไปสู่การยกระดับเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลของภูมิภาคอาเซียนในอนาคต

แนวทางการพัฒนา: สนับสนุนให้มีการพัฒนาระบบนิเวศ ทั้งในส่วนโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล ศูนย์ข้อมูลขนาดใหญ่ที่ได้มาตรฐานสากล บุคลากรดิจิทัล สิ่งอำนวยความสะดวก และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีศักยภาพและเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต สำหรับกิจการที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงทั้งภายในประเทศและจากต่างประเทศ รวมถึงการกำหนดมาตรการและแนวปฏิบัติสำหรับผู้ให้บริการในการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของผู้รับบริการ เพื่อรองรับการเติบโตของการทำงานเทคโนโลยีดิจิทัลในอนาคต ตลอดจนจัดให้มีมาตรการเฝ้าระวังและรับมือภัยคุกคามไซเบอร์ที่เหมาะสมและสอดคล้องตามมาตรฐานสากลโดยเฉพาะการปกป้องโครงสร้างพื้นฐานที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง

เป้าหมายของแผนย่อย: ประชาชนมีความสามารถในการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ: นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย สามารถสนับสนุนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการรวบรวมข้อมูลและการจัดเก็บข้อมูลทั้งของภาครัฐและเอกชนอย่างมีมาตรฐาน โดยยึดตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ พร้อมทั้งจัดทำแนวปฏิบัติทางด้านข้อมูลส่วนบุคคลที่มีความเฉพาะเจาะจงในแต่ละภาคการผลิต ส่งเสริมการใช้คลาวด์ที่ได้รับการบริหารจัดการที่ปลอดภัยตามมาตรฐาน และให้หน่วยงานภาครัฐมีแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูลอย่างมีมาตรฐานและปลอดภัย

(4) ประเด็นหลัก: ประเด็นที่ 8 ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ: วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ในประเทศไทยเพิ่มขึ้น และความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น

แผนย่อย การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

มีเป้าหมายเพื่อให้อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น ผ่านการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการสนับสนุนและเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินธุรกิจ การสร้างคุณภาพมาตรฐาน การพัฒนาระบบฐานข้อมูลให้เป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลและองค์ความรู้ที่เป็นปัจจุบัน บูรณาการ และต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลและสร้างโอกาสให้ภาคธุรกิจ รวมทั้งสนับสนุนการสร้างและพัฒนาแพลตฟอร์มที่ใช้ร่วมกัน ตลอดจนให้ความสำคัญกับการปรับปรุงการสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อพัฒนาการให้บริการและอำนวยความสะดวกทางการค้าและการดำเนินธุรกิจด้วยเทคโนโลยี

แนวทางการพัฒนา: ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลในการสร้างโอกาสให้ภาคธุรกิจ ให้สามารถดำเนินการประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีความซับซ้อน ซึ่งรวมถึงการประมวลผลบนคลาวด์ให้เป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลและองค์ความรู้ที่เป็นปัจจุบัน บูรณาการ และต่อเนื่องให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมผู้ประกอบการชุมชน และเกษตรกรสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการวางแผนธุรกิจ ตลอดจนต่อยอด ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการพัฒนาสินค้าและบริการของวิสาหกิจประเภทต่าง ๆ พร้อมทั้งสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และสถาบันวิชาการทั้งใน และระหว่างประเทศ ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการร่วมกัน อีกทั้ง การยกระดับบริการและโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพดำเนินการเชิงรุกเพื่อแก้จุดอ่อน และเสริมสร้างจุดแข็งของระบบนวัตกรรมไทย โดยยกระดับบริการโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพของประเทศ

เป้าหมายของแผนย่อย: อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุนและความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ: นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทยนี้ ส่งเสริมทำให้ผู้ประกอบการสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลในการสร้างโอกาสให้ภาคธุรกิจ ผ่านการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลที่มีคุณค่าสูงและผลักดันการเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ ประกอบกับการสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐและเอกชนในการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ นอกจากนี้ ยังมีส่งเสริมและสนับสนุนการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ผ่านการพัฒนาทักษะ ความเชี่ยวชาญทางด้านดิจิทัลเพื่อเพิ่มคุณค่าของการใช้ประโยชน์ของข้อมูล อีกทั้งการยกระดับการตรวจสอบรับรองด้านความปลอดภัยและความมั่นคงของข้อมูล ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพทางด้านดิจิทัลของประเทศ

(5) ประเด็นหลัก: ประเด็นที่ 20 การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ

เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ: บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ และภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพด้วยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

แผนย่อยการพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

การพัฒนาให้ภาครัฐมีระบบบริหารงานที่ทันสมัย สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงของโลกยุคปัจจุบันเป็นเงื่อนไขสำคัญในการพัฒนาประเทศให้ก้าวสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วในอนาคต ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมได้ทำให้การปฏิบัติราชการของหน่วยงานภาครัฐเปลี่ยนแปลงไปโดยไม่เพียงแต่ต้องปฏิบัติราชการให้แล้วเสร็จเท่านั้น แต่ต้องปฏิบัติราชการโดยรวดเร็ว ถูกต้อง เหมาะสม มีประสิทธิภาพและเป็นเลิศ ซึ่งนวัตกรรม เทคโนโลยี ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ และระบบวิธีปฏิบัติราชการแบบดิจิทัลและสอดคล้องกับไทยแลนด์ 4.0

แนวทางการพัฒนา: พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น “ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง” โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาให้มีการนำข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการ การให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ รวมถึงการเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างองค์กร ทั้งภายในและภายนอกภาครัฐแบบอัตโนมัติ การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ภาครัฐสามารถใช้ร่วมกัน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่สะดวกและรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐให้มีมาตรฐานเดียวกันและข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนเพื่อให้ภาคธุรกิจ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการ สามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการขยายโอกาสทางการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการฝึกอบรมทักษะเฉพาะทางของบุคลากร เพื่อพัฒนาองค์กรให้มีสมรรถนะสูงขึ้น

เป้าหมายของแผนย่อย: ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากล และมีความคล่องตัว

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ: นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทยนี้ ส่งเสริมให้ภาครัฐใช้ประโยชน์จากข้อมูล เพื่อการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการ การให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ โดยในระยะแรก มุ่งเน้นที่การพัฒนาในประเด็นสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคม ผ่านการจัดทำชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง และการเปิดเผยชื่อข้อมูลและคำอธิบายข้อมูล (Metadata) เพื่อความสะดวกในการค้นหาและใช้ข้อมูล นอกจากนี้ ยังส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลสู่สาธารณะ ประกอบกับการส่งเสริมความร่วมมือทางด้านข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน พร้อมทั้งสร้างกรอบการแบ่งปันข้อมูลกลางภาครัฐ-ภาคเอกชนที่มีความชัดเจน ปฏิบัติได้ง่าย มีมาตรการการรับรองความปลอดภัยของแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน และมีมาตรฐาน

แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

ภาครัฐจำเป็นต้องทบทวน พัฒนาและปรับปรุงระบบ กลไก และวิธีการบริหารงานบุคคล ในปัจจุบัน ตลอดจนออกแบบและปรับปรุงการบริหารและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในทุกมิติเพื่อสร้างและพัฒนา บุคลากรภาครัฐให้เป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มีภาวะผู้นำ มุ่งมั่นตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ มีทักษะการปฏิบัติงานที่ทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อประโยชน์ ในการให้บริการสาธารณะที่มีประสิทธิภาพแก่ประชาชน

แนวทางการพัฒนา: พัฒนาบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิด วิเคราะห์และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถ บุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติและ กรอบความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชนและภาคประชาสังคม เพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศและสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา

เป้าหมายของแผนย่อย: บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชนยึดหลัก คุณธรรม จริยธรรมมีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ: นโยบายและเป้าหมายด้าน ยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทยนี้ มีส่วนสนับสนุนการยกระดับการพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีทักษะ ทางด้าน โดยการ Upskill และ Reskill บุคลากรที่มีอยู่ให้มีทักษะความรู้ความสามารถด้านดิจิทัล ข้อมูล และ ปัญญาประดิษฐ์ที่จำเป็นต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้ได้ตามเป้าหมายของนโยบายรัฐบาล เพื่อให้มีกำลังคน ด้านดิจิทัลที่เพียงพอต่อความต้องการผ่านการปรับกระบวนการและนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีมา ปรับใช้ในการทำงาน รวมถึงอาจมีการพิจารณาการจ้างงานรูปแบบอื่นที่เหมาะสมกับภารกิจ

3.2.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

ทิศทางของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 พ.ศ. 2566-2570 ประกอบด้วย แนวคิด 4 ประการ ดังนี้

- (1) หลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (2) การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว”
- (3) เป้าหมายการพัฒนอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ
- (4) การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์คือ พลิกโฉมประเทศไทยสู่สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่า อย่างยั่งยืน จึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ไว้ 5 ประการ รายละเอียดดังที่แสดงไว้ ในรูปที่ 4

รูปที่ 4: ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนา กับเป้าหมายหลัก

ที่มา: สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กันยายน, 2565)

นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 โดยมีเป้าหมายหลัก ดังนี้

การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่

การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยเร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น

การเสริมสร้างขีดความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยง ภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยมุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลา มีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

(1) หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

เป้าหมาย: เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น และอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล อาทิ (1) การพัฒนาบริการและแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปรับระบบการบริหาร จัดการภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัลเต็มรูปแบบ รวมทั้งการบูรณาการและเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐโดยสมบูรณ์ (2) การส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการในประเทศให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล และ (3) การพัฒนาให้เกิดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการสาธารณะของภาครัฐเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ที่ 3 อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้ อาทิ การส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางดิจิทัลที่จะสนับสนุนให้ไทยสามารถใช้ความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์เพื่อดึงดูดการลงทุนทางด้านดิจิทัลเพื่อพัฒนาประเทศสู่การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจดิจิทัลในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตลอดจนเพื่อยกระดับให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ในระดับภูมิภาคและระดับโลก

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรม และบริการดิจิทัล อาทิ พัฒนากำลังคนเพื่อรองรับการปรับตัวทางเทคโนโลยีในอนาคตของผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมและบริการต่าง ๆ รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม และบริการดิจิทัลของประเทศ อีกทั้งการผลักดันให้มีการพัฒนาระบบป้องกันความเสี่ยงด้านไซเบอร์ของประเทศที่สอดคล้องกับหลักสากล

(2) หมายเหตุที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมาย: วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ อาทิ การสนับสนุนให้มีการแบ่งปันข้อมูลระหว่างหน่วยงานและเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถเข้าถึงข้อมูลขนาดใหญ่

กลยุทธ์ที่ 4 การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล อาทิ การเสริมสร้างความรู้พื้นฐานทางธุรกิจ โดยเฉพาะความรู้และทักษะของเยาวชนและผู้ประกอบการด้านดิจิทัล

(3) หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมาย: การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้ และภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 3 การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ อาทิ ปรับเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐทั้งหมดให้เป็นดิจิทัล โดยจัดทำข้อมูลสำหรับการบริหาร จัดการ ทรัพยากรของประเทศทั้งในด้านงบประมาณ ทรัพยากรบุคคล และข้อมูลอื่นของหน่วยงานของรัฐทั้งหมด อย่างบูรณาการให้เป็นดิจิทัลที่มีมาตรฐาน ถูกต้อง ปลอดภัย พร้อมใช้งาน มีการจัดเก็บที่ไม่ซ้ำซ้อน ไม่เป็นภาระกับผู้ให้ข้อมูล มีการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานของรัฐกับภาคเอกชน เพื่อให้เกิดการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลประกอบการตัดสินใจเชิงนโยบายและการบริการภาครัฐให้สอดคล้องกับบริบทการพัฒนาได้อย่างเป็นปัจจุบัน พร้อมทั้งเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อสาธารณะในการใช้ประโยชน์ร่วมกันในการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

3.2.3 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ พ.ศ. 2566-2570

(1) นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ 10 เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

เป้าหมาย: ประเทศไทยมีความพร้อมต่อการป้องกัน รับมือความเสี่ยงภัยคุกคามทางไซเบอร์ อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการป้องกันการโจมตีทางไซเบอร์และอาชญากรรมทางไซเบอร์

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 การป้องกัน รับมือ และลดความเสี่ยงภัยคุกคามทางไซเบอร์ที่กระทบต่อระบบโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศ อาทิ การส่งเสริมให้หน่วยงานโครงสร้างพื้นฐานทางสารสนเทศมีมาตรฐาน และแนวปฏิบัติในการป้องกัน รับมือ ลดความเสี่ยง รักษา และฟื้นฟูความเสียหายจากภัยคุกคามทางไซเบอร์ ที่เท่าทันต่อเหตุการณ์และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

3.3 ความสอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนระดับที่ 3 (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

3.3.1 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580)

(1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์: ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างประเทศที่ดึงดูดผู้ให้บริการเนื้อหาดิจิทัลและนักลงทุนระดับโลก และเกิดแพลตฟอร์มดิจิทัลระดับชาติที่พัฒนาโดยภาครัฐหรือผู้ให้บริการสัญชาติไทยเสริมสร้างศักยภาพด้านดิจิทัลของประเทศ

กลยุทธ์/แผนงาน

(1) ส่งเสริมการพัฒนาโครงข่ายโทรคมนาคมระหว่างประเทศ และสนับสนุนให้เกิดการลงทุนติดตั้งศูนย์ข้อมูลขนาดใหญ่ในประเทศไทย

(2) จัดให้มีการพัฒนาแพลตฟอร์มพื้นฐานรองรับการพัฒนาบริการดิจิทัลที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และภาครัฐ ซึ่งเป็นแพลตฟอร์มที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ลดการพึ่งพาทรัพยากรต่างประเทศ โดยตัวอย่างบริการแพลตฟอร์มดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน เช่น แพลตฟอร์ม Digital ID แพลตฟอร์ม National Single Window (NSW) และ National Digital Trade Platform (NDTP) เป็นต้น

(2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์: ชีตความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยเพิ่มขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และภาคธุรกิจของประเทศไทย มีการพัฒนาด้วยการบูรณาการเทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล เพื่อยกระดับและเพิ่มคุณค่าให้แก่ธุรกิจ ทั้งภาคการผลิต การค้าและการบริการ

กลยุทธ์/แผนงาน

(1) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคธุรกิจ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ และส่งเสริม ชีตความสามารถในการแข่งขันด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลปฏิรูปการทำธุรกิจตลอดห่วงโซ่คุณค่า โดยเร่งให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการบริหารจัดการภายในองค์กรการจัดการระบบห่วงโซ่อุปทาน ตลอดจนเร่งผลักดันให้เกิดระบบฐานข้อมูลกลางเชื่อมโยงและใช้งานมาตรฐานสินค้าสากล

(2) เร่งสร้างธุรกิจเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology Startup) เพื่อให้เป็นฟันเฟืองสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจดิจิทัล

(3) ยุทธศาสตร์ที่ 4 ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์: บริการภาครัฐตอบสนองประชาชน ผู้ประกอบการทุกภาคส่วนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และแม่นยำ และประชาชนเข้าถึงข้อมูลภาครัฐได้สะดวกและเหมาะสม เพื่อส่งเสริมความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชน

กลยุทธ์/แผนงาน

(1) สร้างความมั่นคงปลอดภัยของการให้บริการอิเล็กทรอนิกส์ภาครัฐ เพื่อให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นในการใช้บริการ

(2) ปรับเปลี่ยนการทำงานภาครัฐด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ให้มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล

(3) สนับสนุนให้มีการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (Open Data) และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการทำงานของรัฐบาล (Open Government) เพื่อนำไปสู่การเป็นดิจิทัลไทยแลนด์

(4) ยุทธศาสตร์ที่ 5 พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล

เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์: บุคลากรในวิชาชีพด้านดิจิทัลมีคุณภาพและปริมาณเพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสาขาที่ขาดแคลนหรือมีความสำคัญต่อการสร้างนวัตกรรมดิจิทัล และบุคลากรผู้ทำงานทุกสาขามีความรู้และทักษะด้านดิจิทัล

กลยุทธ์/แผนงาน

- (1) พัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัลให้แก่บุคลากรในตลาดแรงงานทั้งบุคลากรภาครัฐและเอกชน ทุกสาขาอาชีพตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรวัยทำงานและวัยเกษียณให้มีความสามารถสร้างสรรค์ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างชาญฉลาดในการประกอบอาชีพหรือสร้างรายได้รูปแบบใหม่ นำไปสู่การสร้างคุณค่า สินค้าและบริการได้เท่าทันความต้องการของผู้รับประโยชน์
- (2) ส่งเสริมการพัฒนาทักษะความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่รองรับเทคโนโลยีใหม่ในอนาคตให้กับบุคลากรในสายวิชาชีพด้านเทคโนโลยีดิจิทัลที่ปฏิบัติงานในภาครัฐและเอกชน

3.3.2 แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2566-2570

(1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลภาครัฐ เพื่อการบริหารงานที่ยืดหยุ่น คล่องตัว และขยายสู่หน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่น

เป้าหมาย

- (1) ภาครัฐดำเนินการจัดทำข้อมูลตามกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ
- (2) ภาครัฐดำเนินการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน ผ่านศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลาง
- (3) ภาครัฐมีกระบวนการทำงานที่เป็นดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ มีชุดเทคโนโลยีและบริการกลางที่มีมาตรฐาน สำหรับให้บริการของรัฐ
- (4) บุคลากรรัฐได้รับการอบรมและมีทักษะด้านดิจิทัลอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง

กลยุทธ์/แผนงาน

- (1) กำหนดมาตรฐานและแนวทางการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล
- (2) พัฒนาข้อมูลตามหลักธรรมาภิบาลข้อมูล การบูรณาการข้อมูล และส่งเสริมการใช้งานข้อมูล Big Data เพื่อจัดทำนโยบาย
- (3) จัดให้มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลดิจิทัลระหว่างหน่วยงานของรัฐผ่านศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลาง
- (4) พัฒนาแพลตฟอร์มกลางและโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลสำหรับหน่วยงานภาครัฐให้สามารถทำงานได้อย่างต่อเนื่อง (Seamless)
- (5) การสร้างชุดบริการด้านดิจิทัลทั่วไปสำหรับหน่วยงานภาครัฐ

(6) ปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงาน ลด ละ เลิกการขอสำเนาเอกสารจากประชาชน (Re-Engineering Process และ Digitalize Process)

(7) ทบทวน ปรับปรุง และพัฒนากฎหมาย กฎระเบียบ มาตรการที่เอื้อต่อการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล

(8) การยกระดับทักษะด้านดิจิทัล และวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีของบุคลากรภาครัฐ

(9) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล

(2) ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างมูลค่าเพิ่มและอำนวยความสะดวกแก่ภาคธุรกิจ

เป้าหมาย: ผู้ประกอบการได้รับความสะดวกรวดเร็วในการใช้บริการดิจิทัลของภาครัฐ

กลยุทธ์/แผนงาน

(1) สนับสนุนให้พัฒนาบริการออนไลน์และแพลตฟอร์มดิจิทัลภาครัฐที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกรรมดิจิทัลและครอบคลุมการพัฒนาธุรกิจตลอดห่วงโซ่มูลค่า (End-to-End Service Platform)

(2) ทบทวน ปรับปรุง กระบวนการที่เป็นอุปสรรคต่อผู้ประกอบการในการดำเนินธุรกิจ

(3) มีเครื่องมือดิจิทัลหรือระบบงานให้แก่ผู้ประกอบการเพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขัน

(3) ยุทธศาสตร์ที่ 4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ

เป้าหมาย: ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานภาครัฐที่มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ผ่านช่องทางที่หลากหลาย การเปิดเผยข้อมูลสาธารณะโดยประชาชนไม่ต้องร้องขอ ประชาชนสามารถนำไปใช้ประโยชน์และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น

กลยุทธ์/แผนงาน

(1) พัฒนากลไกการตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐเพื่อให้เกิดความโปร่งใส

(2) จัดให้มีช่องทางรับฟังความคิดเห็นในการกำหนดนโยบาย กฎหมาย กฎระเบียบ และส่งเสริมการนำความเห็นประชาชนไปสู่การพัฒนาบริการจริงรายพื้นที่ (Strong from the Bottom)

(3) จัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐในรูปแบบข้อมูลดิจิทัลต่อสาธารณะของหน่วยงานภาครัฐ

3.3.3 แผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศไทย พ.ศ. 2565-2570

(1) ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสนับสนุนด้านปัญญาประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย: เพื่อให้เกิดแพลตฟอร์มกลางระดับประเทศแบบบูรณาการ สำหรับรองรับการพัฒนาและการให้บริการด้านปัญญาประดิษฐ์และข้อมูล (AI and Data Service Platform) ของไทย เพื่อเป็นศูนย์กลางเชื่อมโยงข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ ตลอดจนเผยแพร่ แลกเปลี่ยนให้บริการ และสนับสนุนการทำธุรกิจใหม่ ๆ ในประเทศ

กลยุทธ์/แผนงาน: การพัฒนาศูนย์เชื่อมโยงข้อมูลขนาดใหญ่ โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนและบูรณาการข้อมูลของภาครัฐ และการใช้ข้อมูลเหล่านั้นร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ และปัญญาประดิษฐ์เพื่อเพิ่มศักยภาพการให้บริการของภาครัฐ โดยศูนย์เชื่อมโยงข้อมูลขนาดใหญ่จะดำเนินการหลัก ๆ 2 ประการ

- สนับสนุนการเชื่อมโยงและรวบรวมข้อมูลขนาดใหญ่แบบบูรณาการจากหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วน รวมไปถึงการให้คำปรึกษาด้านการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data Analytic) พัฒนาระบบในการช่วยวิเคราะห์และเชื่อมต่อข้อมูล ตลอดจนช่วยสนับสนุนการใช้ข้อมูลในการตัดสินใจเชิงนโยบาย เพื่อเพิ่มศักยภาพในการดำเนินการและให้บริการของภาครัฐ
- สนับสนุนและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการนำข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ประโยชน์ร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์เพื่อพัฒนาการดำเนินการของภาครัฐหรือภาคเอกชนในทุกขั้นตอนการดำเนินงาน เพื่อเพิ่มศักยภาพในการให้บริการและประสิทธิภาพในการใช้งบประมาณ อันจะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชนแบบองค์รวม

(2) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ทุกระดับการเรียนรู้เกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ตลอดทุกช่วงชีวิต

เป้าหมาย: เพื่อพัฒนาบุคลากรและพัฒนาการศึกษาด้านปัญญาประดิษฐ์ที่มีคุณภาพและเพื่อพัฒนาทักษะแรงงานที่อยู่ในภาคอุตสาหกรรม

กลยุทธ์/แผนงาน: การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ทุกระดับการเรียนรู้เกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ตลอดทุกช่วงชีวิต โดยส่งเสริมการศึกษาและเสริมสร้างทักษะเฉพาะด้านในทุกระดับการเรียนรู้ (Upskill/ Reskill/ Newskill) ซึ่งต้องวางแผนการพัฒนากำลังคนด้าน AI อย่างมุ่งเป้าและส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ ด้านปัญญาประดิษฐ์ มีทักษะความเข้าใจและการนำเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ อย่างรู้เท่าทัน (AI Literacy) เหมาะสม ตลอดจนการพัฒนาและเตรียมความพร้อมด้านปัญญาประดิษฐ์ในบุคลากรภาครัฐ และเพื่อส่งเสริมความสามารถสำหรับประชาชนในอนาคตให้สามารถใช้ปัญญาประดิษฐ์ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ

3.3.4 ร่างแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 -2570)

(1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาระบบสถิติเพื่อสนับสนุนการพัฒนาทั้งในระดับประเทศและพื้นที่

เป้าหมาย: ระบบสถิติของประเทศไทยมีความน่าเชื่อถือ

กลยุทธ์/แผนงาน:

กลยุทธ์ที่ 1 ยกกระดับกลไกการบริหารจัดการระบบสถิติ และส่งเสริมบทบาทภาคีเครือข่ายให้เป็นหุ้นส่วนการพัฒนาระบบสถิติ

กลยุทธ์ที่ 2 เปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนในระบบนิเวศข้อมูลใหม่เข้ามาเป็นภาคีเครือข่ายการพัฒนาระบบสถิติ

(2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาสถิติทางการให้มีคุณภาพตามสากล

เป้าหมาย: สถิติทางการมีคุณภาพตามสากล

กลยุทธ์/แผนงาน:

กลยุทธ์ที่ 1 จัดทำสถิติทางการที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ 2 ผลักดันการพัฒนาสถิติทางการให้มีคุณภาพ ตามหลักปฏิบัติเพื่อการจัดการคุณภาพสถิติทางการประเทศไทย

(3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาต่อยอดการให้บริการสถิติทางการให้เข้าถึงได้อย่างทั่วถึง

เป้าหมาย: การให้บริการสถิติทางการที่ตอบสนองความต้องการของทุกภาคส่วน

กลยุทธ์/แผนงาน:

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการสถิติด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี อาทิ ระบบอัตโนมัติ ปัญญาประดิษฐ์ มาใช้ในการสร้างบริการ สถิติทางการให้ทันสถานการณ์ และตรงความต้องการของผู้ใช้

(4) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การยกระดับการพัฒนากำลังคนด้านสถิติสำหรับโลกยุคดิจิทัล

เป้าหมาย: กำลังคนในระบบสถิติมีสมรรถนะสูงในการผลิตและการใช้สถิติ

กลยุทธ์/แผนงาน:

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนากำลังคนด้านสถิติสำหรับโลกยุคดิจิทัลร่วมกับภาคีเครือข่าย

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาและส่งเสริมแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อสร้างทักษะการเรียนรู้ด้านสถิติ

3.3.5 ร่างแผนยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data)

(พ.ศ. 2568 – 2570)

เป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่:

- 1) เพื่อเอื้อให้เกิดการใช้ข้อมูลเพื่อการวางแผนและตัดสินใจ
- 2) เพื่อขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจจากการใช้ข้อมูล
- 3) เพื่อส่งเสริมบริการที่ประยุกต์ใช้ปัญญาประดิษฐ์

(1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่

(Developing Required Infrastructure for Big Data Utilization)

กลยุทธ์/แผนงาน:

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาแพลตฟอร์มข้อมูลขนาดใหญ่ของประเทศ

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่

(2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์โครงสร้างพื้นฐานเพื่อตอบโจทย์ประเด็นการพัฒนา
สำคัญ ของ ประเทศ (Promote the utilization of infrastructure to address key development
issues of the country)

กลยุทธ์/แผนงาน:

กลยุทธ์ที่ 1 วางแผนเชิงปฏิบัติการด้านการใช้ประโยชน์ข้อมูล

กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนารอบเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบบูรณาการและวิเคราะห์ข้อมูล

(3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาและใช้ประโยชน์จากปัญญาประดิษฐ์ในการบริการ (AI
Development and Utilization)

กลยุทธ์/แผนงาน:

กลยุทธ์ที่ 1 สร้างแพลตฟอร์มเพื่อบริการข้อมูลสำหรับการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์

กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์เพื่อยกระดับบริการสาธารณะ

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการให้บริการและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ใน ภาคอุตสาหกรรม

(4) ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาขีดความสามารถด้านข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ (Manpower
in Big Data and AI)

กลยุทธ์/แผนงาน:

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาเนื้อหาภาษาไทยด้านการวิเคราะห์ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์

กลยุทธ์ที่ 2 สนับสนุนแพลตฟอร์มเพื่อการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์

กลยุทธ์ที่ 3 สร้างความตระหนักรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน

3.4 ความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals) เป็นเป้าหมายพัฒนา
อย่างยั่งยืนระดับโลกของสหประชาชาติ ในกรอบระยะเวลา 15 ปี ที่ได้รับการยอมรับจากประเทศสมาชิกทั้ง
193 ประเทศ ในปี พ.ศ. 2558 เพื่อให้ประเทศสมาชิกมีทิศทางพัฒนาตามโจทย์ของความยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น มีด้วยกันทั้งสิ้น 17 เป้าหมาย 169 เป้าหมายย่อย และ 247
ตัวชี้วัด โดยตัวชี้วัดมีหน้าที่สำคัญในการติดตามการพัฒนาของเป้าหมายย่อย และเมื่อเป้าหมายย่อยได้รับการ
พัฒนาจะถือว่าเป็นการพัฒนาที่ตอบสนองเป้าหมายหลัก ทั้งนี้ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 ประการ
มีดังนี้ (สามารถสรุปได้ดังรูปที่ 5)

- เป้าหมายที่ 1: ยุติความยากจนทุกรูปแบบในทุกที่
- เป้าหมายที่ 2: ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการ และ
ส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

- เป้าหมายที่ 3: สร้างหลักประกันการมีสุขภาวะที่ดี และส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกช่วงวัย
- เป้าหมายที่ 4: สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- เป้าหมายที่ 5: บรรลุความเสมอภาคระหว่างเพศ และเพิ่มบทบาทของสตรีและเด็กหญิงทุกคน
- เป้าหมายที่ 6: สร้างหลักประกันเรื่องน้ำและการสุขาภิบาล ให้มีการจัดการอย่างยั่งยืนและมีสภาพพร้อมใช้ สำหรับทุกคน
- เป้าหมายที่ 7: สร้างหลักประกันว่าทุกคนเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ เชื่อถือได้ และยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 8: ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน
- เป้าหมายที่ 9: สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- เป้าหมายที่ 10: ลดความไม่เสมอภาคภายในและระหว่างประเทศ
- เป้าหมายที่ 11: ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 12: สร้างหลักประกันให้มีแบบแผนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 13: ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และผลกระทบที่เกิดขึ้น
- เป้าหมายที่ 14: อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเลและทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- เป้าหมายที่ 15: ปกป้อง ปันฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้ อย่างยั่งยืน ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพกลับมาใหม่ และหยุดการสูญเสียมลพิษความหลากหลายทางชีวภาพ
- เป้าหมายที่ 16: ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกกระดับ
- เป้าหมายที่ 17: เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobal การดำเนินงานและฟื้นฟูสภาพหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืน

รูปที่ 5: เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 ประการ

ที่มา: SDG Move (n.d.)

นอกจากนี้ เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจะแบ่งเป็น 5 มิติ คือ มิติด้านสังคม (People) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1 ถึง เป้าหมายที่ 5 มิติด้านเศรษฐกิจ (Prosperity) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7 ถึง เป้าหมายที่ 11 มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Planet) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6 และ เป้าหมายที่ 12 ถึง เป้าหมายที่ 15 มิติด้านสันติภาพและสถาบัน (Peace) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16 และ มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา (Partnership) ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17

ประเทศไทยในฐานะหนึ่งในสมาชิกขององค์การสหประชาชาติมีหน้าที่ในการส่งเสริมการดำเนินการให้บรรลุตามเป้าหมายของพัฒนาที่ยั่งยืน โดยที่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้นควรผลักดันตามเป้าหมายย่อยและตัวชี้วัดของเป้าหมายย่อย เนื่องจากเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับเป้าหมายใหญ่นั้นจะไม่มีผลกระทบระยะยาวต่อการดำเนินการ

สำหรับนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย เป็นแผนที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 8 ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม เป้าหมายที่ 11: ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุมปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และมีความยั่งยืน โดยเป้าหมายทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นจะอยู่ในมิติเศรษฐกิจเท่านั้น อย่างไรก็ตาม แผนปฏิบัติการฉบับนี้มีความเกี่ยวข้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทุกประการในระดับตัวชี้วัด เนื่องจากเป็นแผนปฏิบัติการที่มีเป้าหมายเพื่อยกระดับการดำเนินการทางด้านข้อมูลของประเทศไทยในทุกมิติ โดยมีรายละเอียดความเชื่อมโยง ดังต่อไปนี้

(1) ความสอดคล้องในระดับเป้าหมาย (Goals)

- เป้าหมายที่ 8: ส่งเสริมการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่มีคุณค่าสำหรับทุกคน
- เป้าหมายที่ 9: สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม ที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม
- เป้าหมายที่ 11 : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ มีความครอบคลุม ปลอดภัย ยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลง และยั่งยืน

(2) ความสอดคล้องในระดับเป้าหมาย (Targets)

- เป้าหมายย่อย 8.2 บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการสร้างความหลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นภาคการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และใช้แรงงานเป็นหลัก (labour-intensive)
- เป้าหมายย่อย 8.3 ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่มีคุณค่า ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และให้การสนับสนุนการรวมตัว และการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ผ่านการเข้าถึงบริการทางการเงิน
- เป้าหมายย่อย 9.5 เพิ่มพูนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี พ.ศ. 2573 มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนา ต่อประชากร 1 ล้านคน และเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาในภาครัฐและเอกชน
- เป้าหมายย่อย 9.b สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมภายในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์
- เป้าหมายย่อย 11.3 ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573

(3) ความสอดคล้องในระดับตัวชี้วัด (Indicators)

นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทยฉบับนี้ มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนทั้ง 17 ประการ ในระดับตัวชี้วัด เนื่องจากตัวชี้วัดของสหประชาชาติบางส่วนได้รับการออกแบบมาให้ติดตามประเมินผลการดำเนินการตามเป้าหมายย่อยของ SDGs ในระดับโลก จึงเป็นเหตุให้ไม่สามารถนำมาติดตามผลในระดับประเทศได้ ดังนั้น แต่ละประเทศจึงต้องกำหนดตัวชี้วัดบางส่วนสำหรับติดตามวัดผลความสำเร็จตามเป้าหมายย่อยที่เข้ากับบริบทของประเทศนั้น ๆ ซึ่งต้อง

อาศัยความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการดำเนินการด้านข้อมูลของหน่วยงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบการติดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนนั้น ๆ

นอกจากนี้ ประเด็นปัญหาด้านตัวชี้วัดมีความสำคัญกับความพยายามในการติดตามการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ (SDGs Localization) โดยต้องอาศัยการติดตามการดำเนินการในระดับจังหวัดหรือระดับพื้นที่ ซึ่งปัญหาด้านคุณภาพและความมีอยู่ของข้อมูลในระดับจังหวัดจะเกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าวนี้เป็นอย่างมาก โดยจากการสืบค้นข้อมูลพบว่า มีตัวชี้วัดตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนจำนวนหนึ่งที่ไม่สามารถติดตามได้ในระดับจังหวัดเพราะไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลได้และไม่มีกรจัดทำชุดข้อมูล บางส่วนเป็นตัวชี้วัดที่มีการจัดเก็บ แต่จัดเก็บไม่ตรงตามนิยามในคำอธิบายชุดข้อมูลขององค์การสหประชาชาติ (SDG Metadata) เช่น มีรายละเอียดชุดข้อมูลไม่ตรงกับนิยามขององค์การสหประชาชาติ มีการเก็บข้อมูลในมิติที่ไม่ตรงกับองค์การสหประชาชาติ (เช่น กำหนดให้จัดเก็บจำแนกตาม เพศ อายุ และความพิการ แต่เก็บข้อมูลจำแนกตามเพศเท่านั้น) และมีข้อมูลบางส่วนที่ตรงตามนิยามขององค์การสหประชาชาติและมีการเผยแพร่เป็นชุดข้อมูลสาธารณะแล้วเสร็จ

ดังที่กล่าวมาข้างต้น ปัญหาสำคัญนอกจากการขับเคลื่อนตามเป้าหมายย่อยของเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนคือ การจัดทำชุดข้อมูลที่มีความพร้อม ตรงตามนิยามในคำอธิบายชุดข้อมูลขององค์การสหประชาชาติ เพื่อใช้ติดตามประเมินผลการดำเนินงานของประเทศ ซึ่งในปัจจุบันยังเป็นประเด็นที่มีปัญหาทั้งในระดับจังหวัด พื้นที่ และในระดับประเทศ

ตารางที่ 5: สรุปความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับและเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

แผน/นโยบาย	ด้านความมั่นคง	ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
นโยบายและแผนระดับชาติ ระดับที่ 1			
ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)	ด้านความมั่นคง	ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
นโยบายและแผนระดับชาติ ระดับที่ 2			
แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2566-2580)	ความมั่นคง	<ul style="list-style-type: none"> อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ 	การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570)		<ul style="list-style-type: none"> ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ 	ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบสนองประชาชน
นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ.2561-2570)	เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์		

แผน/นโยบาย	ด้านความมั่นคง	ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
นโยบายและแผนระดับชาติ ระดับที่ 3			
นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561-2580)	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล ประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล ประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล 	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล ประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล
แผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย (พ.ศ. 2566-2570)		<ul style="list-style-type: none"> ยกระดับการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลภาครัฐเพื่อการบริหารงานที่ยืดหยุ่น คล่องตัว และขยายสู่หน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่น สร้างมูลค่าเพิ่มอำนวยความสะดวกแก่ภาคธุรกิจ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ 	<ul style="list-style-type: none"> ยกระดับการเปลี่ยนผ่านดิจิทัลภาครัฐเพื่อการบริหารงานที่ยืดหยุ่น คล่องตัว และขยายสู่หน่วยงานภาครัฐระดับท้องถิ่น ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ
แผนปฏิบัติการด้านปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (พ.ศ. 2566 – 2570)	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสนับสนุนด้านปัญญาประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน	<ul style="list-style-type: none"> การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสนับสนุนด้านปัญญาประดิษฐ์เพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ทุกระดับการเรียนรู้เกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ตลอดทุกช่วงชีวิต 	การพัฒนาทักษะและองค์ความรู้ทุกระดับการเรียนรู้เกี่ยวกับปัญญาประดิษฐ์ตลอดทุกช่วงชีวิต
ร่างแผนแม่บทระบบสถิติประเทศไทย (พ.ศ. 2566-2570)			<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาระบบสถิติเพื่อสนับสนุนการพัฒนาทั้งในระดับประเทศและพื้นที่ พัฒนาสถิติทางการให้มีคุณภาพตามสากล พัฒนาต่อยอดการให้บริการสถิติทางการให้เข้าถึงได้อย่างทั่วถึง การยกระดับการพัฒนากำลังคนด้านสถิติสำหรับโลกยุคดิจิทัล
ร่างแผนยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) พ.ศ. 2568-2570	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์โครงสร้างพื้นฐานเพื่อตอบโจทย์ประเด็นการพัฒนาสำคัญของประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> พัฒนาและใช้ประโยชน์จากปัญญาประดิษฐ์ในการบริการ พัฒนาขีดความสามารถด้านข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) แห่งสหประชาชาติ			
เป้าหมายย่อย การพัฒนาที่ยั่งยืน		<ul style="list-style-type: none"> บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการสร้างความหลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นภาคการผลิตที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และใช้แรงงานเป็นหลัก (labour-intensive) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรมภายในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้สภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรม และการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์ ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและ 	<ul style="list-style-type: none"> ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่มีคุณค่า ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และให้การสนับสนุนการรวมตัว และการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ผ่านการเข้าถึงบริการทางการเงิน เพิ่มทุนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลัง

แผน/นโยบาย	ด้านความมั่นคง	ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ
		การบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573	พัฒนา และให้ภายในปี พ.ศ. 2573 มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนาต่อประชากร 1 ล้านคน และเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาในภาครัฐและเอกชน <ul style="list-style-type: none"> ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืนเพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี พ.ศ. 2573
นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย			
นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานข้อมูล การพัฒนาด้านธรรมาภิบาลข้อมูลและยกระดับการให้บริการด้านข้อมูล การส่งเสริมการใช้และแลกเปลี่ยนข้อมูล พัฒนากำลังคนให้มีทักษะดิจิทัลด้านข้อมูล 	<ul style="list-style-type: none"> การพัฒนาด้านธรรมาภิบาลข้อมูลและยกระดับการให้บริการด้านข้อมูล การส่งเสริมการใช้และแลกเปลี่ยนข้อมูล พัฒนากำลังคนให้มีทักษะดิจิทัลด้านข้อมูล

บทที่ 4

สาระสำคัญของนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย

เนื้อหาในส่วนนี้จะอธิบายสาระสำคัญของนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย โดยจะประกอบไปด้วย วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมายหลักและตัวชี้วัด ประเด็นยุทธศาสตร์ รายละเอียดโครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ และกลไกการขับเคลื่อนนโยบายและกลไกการติดตามประเมินผล โดยที่ สาระสำคัญของนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย สามารถสรุปได้ ดังรูปที่ 6

รูปที่ 6: สรุปภาพรวมนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย

(ร่าง) นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย (พ.ศ. 2568 - 2570)

4.1 ภาพรวมของนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย

4.1.1 วิสัยทัศน์

ดำเนินการด้านข้อมูลเพื่อกำหนดนโยบายอย่างตรงจุด พร้อมสร้างมูลค่าเพิ่มต่อสังคมและเศรษฐกิจ นำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศด้วยข้อมูล (Data Driven Country)

4.1.2 ภารกิจ (Mission)

(1) จัดเก็บข้อมูลที่สำคัญจากทุกภาคส่วนอย่างเหมาะสม โดยเน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความสำคัญและมีประโยชน์สูงสุดต่อการตัดสินใจและการดำเนินงาน ทำให้ข้อมูลเปิดเผยและสามารถแลกเปลี่ยนได้กับภาครัฐและเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพ และส่งเสริมการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

(2) ให้ความสำคัญกับมาตรฐานความปลอดภัยของข้อมูล โดยจัดทำและปรับปรุงมาตรฐานและนโยบายที่เกี่ยวข้องเพื่อรักษาความเป็นส่วนตัวและความปลอดภัยของข้อมูลอย่างเหมาะสม รวมถึงการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อรักษาความปลอดภัยของข้อมูล

(3) พัฒนากำลังคนให้มีทักษะด้านดิจิทัลและข้อมูล อย่างต่อเนื่องและมุ่งเน้นให้ตรงต่อความต้องการของหน่วยงาน โดยให้การฝึกอบรมและการพัฒนาทักษะในการจัดการข้อมูล การเรียนรู้เกี่ยวกับมาตรฐานและนโยบายที่เกี่ยวข้อง และการเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีและเครื่องมือที่ใช้ในการจัดการข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

4.1.3 วัตถุประสงค์

- (1) ประเทศไทยมีข้อมูลที่ครบถ้วน นำมาซึ่งการตัดสินใจเชิงนโยบายที่เหมาะสม
- (2) ข้อมูลที่มีคุณค่าได้รับการเปิดเผยและแลกเปลี่ยนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- (3) เกิดการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อต่อยอดให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่ม และความสามารถในการแข่งขัน

4.1.4 เป้าหมายหลักและตัวชี้วัดรวม

(1) เป้าหมายหลัก

(1.1) ความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลสูงขึ้น

ข้อมูลนั้นเป็นปัจจัยการผลิตที่มีความสำคัญในโลกยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก เนื่องจากข้อมูลที่มีความถูกต้อง แม่นยำ ครบถ้วน ถูกจัดเก็บในรูปแบบที่ประมวลผลได้โดยเครื่องจักร (Machine Readable) จะช่วยพัฒนาขีดความสามารถของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนภายในประเทศ ในการคาดเดาทิศทางที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (Forecasting Capability) ผ่านการนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ ทำให้ภาครัฐสามารถกำหนดนโยบายได้อย่างแม่นยำ ภาคเอกชนสามารถวางแผนทางธุรกิจได้สอดคล้องกับสถานการณ์

ที่เกิดขึ้นจริง และภาคประชาชนสามารถใช้ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจในด้านต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถกล่าวอีกนัยได้ว่า ข้อมูลจะช่วยส่งเสริมการตัดสินใจให้มีความแม่นยำมากขึ้น (Decision Making Augment) โดยการที่จะสามารถนำข้อมูลมาใช้เป็นทรัพยากรในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจนั้น ต้องเป็นข้อมูลที่มีคุณภาพสูง ตรงตามความต้องการ จะช่วยให้ภาคเอกชนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ในปี 2567 อันดับความสามารถทางการแข่งขันด้านดิจิทัลของประเทศไทยอยู่ในลำดับที่ 37 ซึ่งลดลง 2 อันดับจากปีที่แล้ว โดยเป็นผลมาจากการปรับอันดับลดลงของปัจจัยด้านเทคโนโลยี (Technology) จากปีก่อน จึงเป็นความท้าทายการพัฒนาทางด้านดิจิทัล จึงนำมาเป็นแนวทางการกำหนดค่าตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของการประเมินความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ภายในปี 2570 เป็น “อันดับความสามารถทางการแข่งขันด้านดิจิทัลของประเทศไทย อยู่ในอันดับที่ 30⁵” โดยมุ่งเป้าหมายให้เกิดการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ในกิจกรรมทางเศรษฐกิจทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่มากขึ้น เช่น การใช้ข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ประเด็นการค้า การวางแผนการลงทุน เป็นต้น

ตารางที่ 6: ผลการจัดอันดับความสามารถทางการแข่งขันด้านดิจิทัลของประเทศไทย

	2562	2563	2564	2565	2566	2567
อันดับรวม	40	39	38	40	35	37 ▼
1. ความรู้ (Knowledge)	43	43	42	45	41	40 ▲
2. เทคโนโลยี (Technology)	27	22	22	20	15	23 ▼
3. ความพร้อมในอนาคต (Future Readiness)	50	45	44	49	42	41 ▲

ที่มา: IMD World Digital Competitiveness Ranking (WDCR) (2024)

(1.2) ระดับความพึงพอใจจากการใช้ประโยชน์ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง

การวัดระดับความพึงพอใจของผู้ใช้งานชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ทั้งจากหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชน โดยการวัดความพึงพอใจในภาพรวมนั้นเกิดจากการสำรวจและประเมิน ดังนี้

- การจัดหมวดหมู่ของชุดข้อมูลที่สะดวกต่อการค้นหาและเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย
- ความสมบูรณ์ ครบถ้วนถูกต้อง และน่าเชื่อถือ
- ความทันสมัย และเป็นปัจจุบันของชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง
- ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- มีการจัดระดับความปลอดภัยหรือกำหนดสิทธิ์ในการเข้าถึงที่เหมาะสม
- มีช่องทางการติดต่อสอบถามและให้ข้อเสนอแนะ

⁵ ตรงกับตัวชี้วัด ก.พ.ร. ของ สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ “อันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัลของประเทศไทย ตามการจัดอันดับของ IMD (World Digital Competitiveness Ranking)”

ทั้งนี้ ในปัจจุบันยังไม่มีการจัดทำตัวชี้วัด ดังนั้น หน่วยงานซึ่งดูแลระบบแพลตฟอร์มกลางของข้อมูลควรดำเนินการสำรวจความพึงพอใจและความคิดเห็นของผู้ใช้บริการ เพื่อนำมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาแพลตฟอร์มและข้อมูลต่อไป โดยกำหนดค่าเป้าหมายภายในปี 2570 เป็น “ร้อยละความพึงพอใจจากการใช้ประโยชน์ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80”

4.2 ยุทธศาสตร์ภายใต้นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย

การพัฒนาศักยภาพด้านข้อมูลของประเทศไทย จำเป็นต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญหลายประการ ทั้งในส่วนของพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลทั้งด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนากฎหมาย กฎระเบียบ หรือแนวปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง การพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านข้อมูลของประเทศไทยที่เหมาะสมและเพียงพอ รวมทั้งสร้างความพร้อมของข้อมูล เพื่อตอบสนองนโยบายระดับชาติ หรือเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปต่อยอด สร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนและภาคประชาสังคม และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจ ดังรูปที่ 7

รูปที่ 7: องค์ประกอบสำคัญของยุทธศาสตร์ข้อมูล

จากรูปที่ 7 องค์ประกอบของข้อมูลที่เป็นรากฐานในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ด้านข้อมูลของประเทศ เพื่อให้ระบบนิเวศข้อมูลที่แข็งแกร่ง มีความปลอดภัยในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกัน ได้แก่

- 1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานข้อมูลที่รองรับการจัดเก็บ แบ่งปัน ประมวลผลข้อมูล และแลกเปลี่ยนข้อมูลข้อมูลในระดับประเทศ
- 2) การพัฒนาด้านธรรมาภิบาลข้อมูลและยกระดับการให้บริการข้อมูล โดยการพัฒนา/ปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรค เป็นกลไกสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นและเป็นแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดการแบ่งปันข้อมูล และใช้ข้อมูลได้อย่างปลอดภัย

3) การส่งเสริมการแลกเปลี่ยนและใช้ประโยชน์ข้อมูล ผ่านแพลตฟอร์มกลางข้อมูลด้านต่าง ๆ เพื่อให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสร้างมูลค่า สร้างรายได้ และพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

4) การพัฒนากำลังคนให้มีทักษะดิจิทัลด้านข้อมูล ทั้งในส่วนผู้เชี่ยวชาญด้านข้อมูลที่มีคุณภาพในจำนวนที่เพียงพอ ที่สามารถสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ รวมถึงการยกระดับทักษะของกลุ่มผู้ใช้ข้อมูล เพื่อให้เกิดการนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้อย่างเต็มที่

โดยที่การจัดทำนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย ได้ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบข้างต้น และนำไปสู่การขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์ 4 ประการ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานข้อมูล

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านธรรมาภิบาลข้อมูลและยกระดับการให้บริการด้านข้อมูล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการใช้และแลกเปลี่ยนข้อมูล

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากำลังคนให้มีทักษะดิจิทัลด้านข้อมูล

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานข้อมูล

ยุทธศาสตร์นี้มุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางข้อมูลและระบบที่สนับสนุนการจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์และประมวล การเชื่อมโยงข้อมูล และการแบ่งปันข้อมูล และการรักษาข้อมูลให้มีความปลอดภัย มั่นคง และสามารถรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งเสริมการจัดเก็บบนโครงสร้างพื้นฐานคลาวด์ เพื่อลดความซ้ำซ้อนของการลงทุน ลดปัญหาและอุปสรรคในด้านโครงสร้างพื้นฐานร่วมกัน เพื่อนำไปสู่บริการที่มีประสิทธิภาพตรงความต้องการ นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการรับรองมาตรฐาน การให้บริการและการบริหารจัดการข้อมูลที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นให้กับ ผู้ใช้งานทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป รวมถึงสนับสนุนการพัฒนาระบบนิเวศข้อมูล ที่มีความยั่งยืนในระยะยาว

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของยุทธศาสตร์

ตารางที่ 7: ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ 1

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
	2568	2569	2570
1. สัดส่วนของผู้ให้บริการข้อมูลที่มีแนวทางในการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ (ร้อยละ)	20	40	70
2. ระบบการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยไซเบอร์และความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล			มีระบบการรับรองมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง
3. ร้อยละของการเพิ่มความสามารถของหน่วยตรวจสอบและรับรองภายในประเทศที่สามารถตอบสนองต่อมาตรฐานด้านความปลอดภัยและความมั่นคงของข้อมูล (ร้อยละ) (สะสมจากปีก่อนหน้า)	-	-	20
4. สัดส่วนของหน่วยงานรัฐที่มีการใช้บริการระบบคลาวด์ (ร้อยละ)	80	85	90
5. ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและเครื่องมือในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ ⁷	ร้อยละ 50 มีความ	ร้อยละ 50 มีความพร้อม	ร้อยละ 70 มีความ

⁶ ผู้ให้บริการข้อมูล ประกอบด้วย ผู้ถือข้อมูลต้นทาง (Data Holder), ผู้รับข้อมูลปลายทาง (Data Recipient), เจ้าของข้อมูล (Data Owner), ผู้ให้บริการข้อมูลกลาง (Data Broker) และหน่วยงานกำกับดูแล (Regulator) ที่มา: https://www.etda.or.th/th/Useful-Resource/Data-Sharing_what.aspx

⁷ โครงสร้างพื้นฐานและเครื่องมือ มี 12 องค์ประกอบ โดยที่ร้อยละ 50 = 6 องค์ประกอบ และร้อยละ 70 = 8 องค์ประกอบ และระดับความพร้อม 1-4 มีคำอธิบาย ดังนี้ ระดับ 1: อยู่ระหว่างการจัดทำแผนงาน/โครงการ ระดับ 2: แผนงาน/โครงการได้รับความเห็นชอบและงบประมาณ (หากจำเป็น) เพื่อดำเนินการแล้ว ระดับ 3: มีผลผลิตจากการดำเนินการตามแผนงานบางส่วนแล้ว แต่ยังคงพัฒนาต่อให้เสร็จถึงระดับที่เริ่มให้ใช้งาน/ให้บริการได้ และระดับ 4: มีการใช้งาน/ให้บริการแล้ว

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
	2568	2569	2570
	พร้อม ระดับ 3	ระดับ 4	พร้อม ระดับ 4

กลยุทธ์ขับเคลื่อน

กลยุทธ์ที่ 1 ผู้ให้บริการข้อมูลมีแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ และได้รับรองตามมาตรฐานการให้บริการที่เกี่ยวข้อง

พัฒนาแนวทางปฏิบัติและกลไกในการป้องกันภัยคุกคามทางไซเบอร์สำหรับผู้ให้บริการข้อมูล เพื่อให้มีการดำเนินการสอดคล้องตามมาตรฐานในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูลและระบบสารสนเทศ เช่น ISO/IEC 27001 หรือมาตรฐานการให้บริการข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการส่งเสริมให้หน่วยงานต่าง ๆ ในฐานะผู้ให้บริการข้อมูลได้รับการรับรองตามมาตรฐานการให้บริการที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสร้างกลไกการตรวจสอบและทดสอบระบบความมั่นคงปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง เพื่อรับมือกับความเสี่ยงทางไซเบอร์ที่สามารถโจมตีแหล่งข้อมูล/แพลตฟอร์มได้ตลอดเวลา

กลยุทธ์ที่ 2 มีเครื่องมือเพื่อรับรองความปลอดภัยของแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน ตามมาตรฐานความปลอดภัยไซเบอร์และความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล

พัฒนาเครื่องมือหรือกระบวนการรับรองความปลอดภัย (Security Certification) สำหรับแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชันที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูล ส่งเสริมการใช้งานเครื่องมือและระบบที่ได้รับการรับรองด้านความปลอดภัย สนับสนุนการตรวจสอบการปฏิบัติงานตามมาตรฐานความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ เช่น การทดสอบช่องโหว่และการประเมินความเสี่ยงของแอปพลิเคชัน รวมถึงการพัฒนากระบวนการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยไซเบอร์และความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อตรวจสอบและรับรองด้านความปลอดภัยข้อมูลที่ครอบคลุมทุกมิติ ส่งเสริมการตรวจสอบตามกรอบธรรมาภิบาลข้อมูล (Data Governance Framework) เพื่อให้มั่นใจว่าการจัดเก็บและการใช้งานข้อมูลเป็นไปตามกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการใช้คลาวด์ที่ได้รับการบริหารจัดการที่ปลอดภัยตามมาตรฐาน

สนับสนุนการใช้งานระบบคลาวด์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น ISO/IEC 27017 (Cloud Security) หรือมาตรฐาน NIST พร้อมทั้งสนับสนุนส่งเสริมการใช้งานคลาวด์ที่มีระบบสำรองข้อมูลและระบบตอบสนองภัยคุกคามที่ทันสมัย เพื่อให้มั่นใจในความพร้อมของระบบข้อมูลในทุกสถานการณ์ พัฒนาแนวทางการจัดการความปลอดภัยของข้อมูลบนคลาวด์ที่ครอบคลุมทุกด้าน เช่น การเข้ารหัสข้อมูล การจัดการสิทธิ์ผู้ใช้งาน และการป้องกันการรั่วไหลของข้อมูล เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่

ผลักดันให้เกิดการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการใช้ประโยชน์จากข้อมูล โดยการพัฒนาแพลตฟอร์มข้อมูลกลางเพื่อเป็นแหล่งเชื่อมโยง แลกเปลี่ยน และการให้บริการข้อมูลระหว่างหน่วยงาน และส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลบนระบบคลาวด์ที่มีมาตรฐานด้านความปลอดภัย และพร้อมตอบสนองต่อภัยคุกคามต่าง ๆ ได้ อาทิ คลาวด์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน เช่น ISO/IEC 27017 (Cloud Security) เป็นต้น เพื่อสร้างความเชื่อมั่นในการใช้และแลกเปลี่ยนข้อมูลในทุกระดับและทุกภาคส่วน

โครงการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

ตารางที่ 8: ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ 1

ลำดับ	ตัวอย่างโครงการสำคัญ	หน่วยงาน	กลยุทธ์
1	โครงการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลของประเทศ (พ.ศ. 2568 – 2570)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none">สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none">สำนักงานสถิติแห่งชาติสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)	กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่
2	โครงการพัฒนากฎหมาย มาตรฐาน และกลไกการกำกับดูแลด้านดิจิทัล (พ.ศ. 2568-2570)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none">สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์	<ul style="list-style-type: none">กลยุทธ์ที่ 1 ผู้ให้บริการข้อมูลมีแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ และได้รับรองตามมาตรฐานการให้บริการที่เกี่ยวข้องกลยุทธ์ที่ 2 มีเครื่องมือเพื่อรับรองความปลอดภัยของแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชันตามมาตรฐานความปลอดภัยไซเบอร์และความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล
3	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลภาครัฐที่มีความมั่นคงปลอดภัย (พ.ศ. 2568-2570)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none">สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)	<ul style="list-style-type: none">กลยุทธ์ที่ 1 ผู้ให้บริการข้อมูลมีแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทาง

ลำดับ	ตัวอย่างโครงการสำคัญ	หน่วยงาน	กลยุทธ์
			ไซเบอร์ และได้รับรองตามมาตรฐานการให้บริการที่เกี่ยวข้อง <ul style="list-style-type: none"> ● กลยุทธ์ที่ 2 มีเครื่องมือเพื่อรับรองความปลอดภัยของแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชันตามมาตรฐานความปลอดภัยไซเบอร์และความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล
4	โครงการพัฒนามาตรฐานและแนวทางปฏิบัติด้านดิจิทัล (พ.ศ. 2568-2570)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) 	กลยุทธ์ที่ 2 มีเครื่องมือเพื่อรับรองความปลอดภัยของแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน ตามมาตรฐานความปลอดภัยไซเบอร์และความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล
5	โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศ (พ.ศ. 2568-2570)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ 	<ul style="list-style-type: none"> ● กลยุทธ์ที่ 1 ผู้ให้บริการข้อมูลมีแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ และได้รับรองตามมาตรฐานการให้บริการที่เกี่ยวข้อง
6	โครงการจัดทำระบบการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยทางด้านไซเบอร์และมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (พ.ศ. 2568-2569)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ● สำนักงานคณะกรรมการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม 	<ul style="list-style-type: none"> ● กลยุทธ์ที่ 1 ผู้ให้บริการข้อมูลมีแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ และได้รับรองตามมาตรฐานการให้บริการที่เกี่ยวข้อง ● กลยุทธ์ที่ 2 มีเครื่องมือเพื่อรับรองความปลอดภัยของแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชันตามมาตรฐานความปลอดภัยไซเบอร์และความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล
7	โครงการยกระดับความเชื่อมั่นต่อระบบสถิติ (พ.ศ. 2568-2570)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานสถิติแห่งชาติ หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ● สถาบันอุดมศึกษา 	<ul style="list-style-type: none"> ● กลยุทธ์ที่ 1 ผู้ให้บริการข้อมูลมีแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ และได้รับรองตามมาตรฐานการให้บริการที่เกี่ยวข้อง ● กลยุทธ์ที่ 2 มีเครื่องมือเพื่อรับรองความปลอดภัยของแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน ตามมาตรฐาน

ลำดับ	ตัวอย่างโครงการสำคัญ	หน่วยงาน	กลยุทธ์
			ความปลอดภัยไซเบอร์และ ความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล
8	โครงการพัฒนาบริการโครงสร้างพื้นฐานและความมั่นคงปลอดภัยด้านดิจิทัล (Infrastructure and Security) กิจกรรมบริการระบบคลาวด์กลางภาครัฐ (Government Data Center and Cloud Service : GDCC) (พ.ศ. 2568-2570)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) 	กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการใช้คลาวด์ที่ได้รับการบริหารจัดการที่ปลอดภัยตามมาตรฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านธรรมาภิบาลข้อมูลและยกระดับการให้บริการด้านข้อมูล

เป็นยุทธศาสตร์ที่มีเป้าหมายมุ่งเน้นการสร้างมาตรฐานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลของประเทศ เพื่อให้ข้อมูลมีคุณภาพ ความปลอดภัย ความเป็นส่วนบุคคล และน่าเชื่อถือ ผ่านกระบวนการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นกฎหมาย ระเบียบมาตรการ นโยบาย แนวปฏิบัติ เพื่อยกระดับการให้บริการด้านข้อมูลของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ สะดวก เข้าถึงง่าย โดยการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกคนได้อย่างเท่าเทียม ตลอดจนการสำรวจ จัดทำ และจัดเก็บชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงในมิติภาคอุตสาหกรรมและประเด็นการพัฒนาต่าง ๆ ส่งเสริมการเชื่อมโยง แลกเปลี่ยน เพื่อรองรับการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนให้มีความครบถ้วนสมบูรณ์ และสนับสนุนการเปิดเผยข้อมูลเพื่อยกระดับการให้บริการด้านข้อมูลของประเทศไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของยุทธศาสตร์

ตารางที่ 9: ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ 2

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
	2568	2569	2570
1. ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐที่จัดทำข้อมูลตามกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ	-	-	100
2. ร้อยละของชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงของภาครัฐที่นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง	30	40	50
3. มีคู่มือการดำเนินการดำเนินการสำหรับการประเมินธรรมาภิบาลข้อมูลของภาคเอกชน	-	-	1 คู่มือ
4. จำนวนชุดข้อมูลที่ได้รับจากภาคเอกชน (สะสม)	-	10	20

กลยุทธ์ขับเคลื่อน

กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้หน่วยงานภาครัฐปฏิบัติตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล

สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ได้ดำเนินการจัดทำมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลต่าง ๆ ที่สอดคล้องตามกฎหมายและกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ เพื่อเป็นมาตรฐานสำหรับหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งดำเนินการสร้างความเข้าใจให้กับหน่วยงานในการปฏิบัติตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล และส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐนำมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลที่มีการประกาศใช้แล้ว เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานและพัฒนาไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 2 การกำหนดมาตรฐานและกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลสำหรับภาคเอกชน

กลยุทธ์นี้มีเป้าหมายในการกำหนดมาตรฐานเพื่อส่งเสริมการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เนื่องจากในปัจจุบันสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ได้มีการประกาศคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เรื่อง มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วยกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ ฉบับปรับปรุง: แนวปฏิบัติ (มรต. 6 : 2566) แล้ว แต่ยังไม่มีการกำหนดกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลสำหรับภาคเอกชน ดังนั้น ในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ควรมีหน่วยงานรับผิดชอบในการกำหนดมาตรฐานและกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลสำหรับภาคเอกชน พร้อมทั้งหารือกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อจัดทำมาตรฐานและกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลสำหรับภาคเอกชน และปรับปรุงมาตรฐานและกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลของภาครัฐให้สอดคล้องกัน

กลยุทธ์ที่ 3 จัดเก็บข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (High-value Datasets)

ผ่านการกำหนดชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (HVD) ในลักษณะ Top-down โดยมุ่งเน้นการตอบโจทย์ด้านสังคม เศรษฐกิจ และตัวชี้วัดสากล เช่น World Bank IMD และ UN's SDGs ประกอบกับวิเคราะห์ข้อมูลระบุชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงของประเทศ ผ่านการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานรัฐ และดำเนินการจัดเก็บรวบรวม หรือบูรณาการภารกิจร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐ พร้อมทั้งจัดทำตัวอย่างชุดข้อมูลที่ได้รับผลการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงในภาคการผลิตและมิติการพัฒนาเสนอต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลโดยในระยะของแผนฉบับนี้จะมุ่งเน้นพัฒนาชุดข้อมูลในภาคการผลิตและมิติการพัฒนาทั้งสิ้น 7 ประการ และมีหน่วยงานผู้รับผิดชอบหลัก ดังนี้

มิติภาคอุตสาหกรรมและการพาณิชย์ ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงพาณิชย์

มิติภาคการเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ ได้แก่ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

มิติภาคคมนาคม ได้แก่ กระทรวงคมนาคม องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

มิติภาคสาธารณสุข ได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข

มิติภาคการเงินและธนาคาร ได้แก่ กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย

มิติภาคการท่องเที่ยว ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

มิติเศรษฐกิจ สังคม และสวัสดิการ มีความเกี่ยวข้องกับหลากหลายหน่วยงาน โดยมีหน่วยงานรับผิดชอบหลัก ได้แก่ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงการคลัง

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อมูล เพื่อขับเคลื่อนนโยบายและการวัดผลของประเทศ

เป็นกลยุทธ์ที่ดำเนินการต่อจากกลยุทธ์ที่ 2 โดยภายหลังจากที่มีการกำหนดชุดข้อมูลที่มีคุณค่าและชุดข้อมูลสำคัญต่อการพัฒนาประเทศแล้ว ควรดำเนินการส่งเสริมการใช้ประโยชน์ซึ่งผ่านการวิเคราะห์ข้อมูล และเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบที่เข้าใจง่าย เพื่อเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานภาครัฐในการกำหนดนโยบายและพัฒนาขีดความสามารถทางการแข่งขันหรือการตัดสินใจการลงทุน พร้อมทั้งนำข้อมูลไปวิเคราะห์เพื่อให้เห็นภาพสะท้อนถึงสภาพปัญหา เพื่อนำไปสู่การสร้างบริการที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน

กลยุทธ์ที่ 5 กำหนดให้หน่วยกำกับดูแล (Regulator) จัดเก็บข้อมูลที่จำเป็นอย่างครบถ้วน

ผ่านการติดตามตรวจสอบสถานการณ์การเผยแพร่ข้อมูลของหน่วยงานกำกับดูแล เพื่อกำหนดชุดข้อมูลที่หน่วยงานควรเผยแพร่ เพื่อให้หน่วยงานกำกับดูแลทำการติดตามข้อมูลดังกล่าวจากบริษัทเอกชน รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานในภาคการผลิตที่ตนเองรับผิดชอบ เพื่อเพิ่มความมีอยู่ของข้อมูล

โครงการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

ตารางที่ 10: ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ 2

ลำดับ	ตัวอย่างโครงการสำคัญ	หน่วยงาน	กลยุทธ์
1	โครงการสร้างความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูล (พ.ศ. 2568 - 2569)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> สำนักงานสถิติแห่งชาติ หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้หน่วยงานภาครัฐปฏิบัติตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล ● กลยุทธ์ที่ 4 สร้างความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูลให้กับหน่วยงานรัฐเพื่อทำการประเมินผลประโยชน์และต้นทุนของชุดข้อมูล
2	โครงการสำรวจและจัดทำชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่หน่วยงานถือครอง (พ.ศ. 2568 - 2569)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หน่วยงานภาครัฐที่กำกับดูแลการพัฒนาด้านข้อมูลในมิติการพัฒนาต่าง ๆ หน่วยงานเอกชน 	<ul style="list-style-type: none"> ● กลยุทธ์ที่ 3 จัดเก็บข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (High-value Datasets) ● กลยุทธ์ที่ 5 กำหนดให้หน่วยกำกับดูแล (Regulator) จัดเก็บข้อมูลที่จำเป็นอย่างครบถ้วน
3	โครงการขับเคลื่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ (พ.ศ. 2568 - 2570)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้หน่วยงานภาครัฐปฏิบัติตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล
4	โครงการจัดทำมาตรฐานกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลสำหรับภาคเอกชนและสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลกับภาครัฐ	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล 	<ul style="list-style-type: none"> ● กลยุทธ์ที่ 2 การกำหนดมาตรฐานและกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลสำหรับภาคเอกชน

ลำดับ	ตัวอย่างโครงการสำคัญ	หน่วยงาน	กลยุทธ์
	(พ.ศ. 2568 – 2570)	(องค์การมหาชน) <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ● สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล ● หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบการพัฒนาข้อมูลในมิติการพัฒนาต่าง ๆ 	
5	โครงการพัฒนาบัญชีสถิติทางการที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ (พ.ศ. 2568 – 2570)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานสถิติแห่งชาติ ● สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ● สำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> ● สถาบันการศึกษา 	● กลยุทธ์ที่ 4 จัดเก็บข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (High-value Datasets)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการใช้และแลกเปลี่ยนข้อมูล

ยุทธศาสตร์นี้ มุ่งเน้นการส่งเสริมการใช้และสร้างความร่วมมือทางด้านข้อมูลโดยตระหนักถึงความสำคัญของชุดข้อมูลจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศการวางแผน การกำหนดนโยบาย และการสร้างประโยชน์สาธารณะ โดยเน้นการสร้างมาตรการสนับสนุนการแบ่งปันข้อมูลระหว่างทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูลที่มีคุณภาพสูง ครบถ้วน สมบูรณ์ และครอบคลุมรอบทุกด้านอย่างมีมาตรฐาน ภายใต้กรอบธรรมาภิบาลที่ดี เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับหน่วยงานในการเชื่อมโยงและแบ่งปันข้อมูล อันนำไปสู่การขยายผลการพัฒนาที่ยั่งยืนและมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของยุทธศาสตร์

ตารางที่ 11: ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ 3

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
	2568	2569	2570
1. กรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน	-	มีกรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูล	
2. อัตราการเติบโตของจำนวนผู้ใช้งานบนแพลตฟอร์ม หรือแอปพลิเคชัน ⁸ ที่ได้รับการพัฒนาเพื่อรวบรวมข้อมูล เผยแพร่ข้อมูล หรือใช้ประโยชน์ได้จากข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน (ร้อยละ)	-	-	20
3. จำนวนของชุดข้อมูล HVD ที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลเข้าสู่แหล่งข้อมูล/แพลตฟอร์มข้อมูล (ชุดข้อมูล)	-	-	50 ชุดข้อมูล
4. จำนวนมาตรการที่ส่งเสริมการเปิดเผยหรือการแบ่งปันข้อมูลเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์ ⁹			3 มาตรการ

⁸ แพลตฟอร์ม หรือแอปพลิเคชัน ที่ให้บริการด้านข้อมูล เชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูล เช่น GDX, Data.go.th, Biz portal, ทางรัฐ เป็นต้น

⁹ มีมาตรการเพื่อส่งเสริมการแบ่งปันข้อมูลสำหรับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และประชาชนทั่วไป

กลยุทธ์ขับเคลื่อน

กลยุทธ์ที่ 1 สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชนผ่านการพัฒนากระบวนการแบ่งปันและเชื่อมโยงข้อมูลที่สอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนากระบวนการแบ่งปันและเชื่อมโยงข้อมูลที่สอดคล้องกับมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล ผ่านการสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนระหว่างหน่วยงาน รวมถึงการสนับสนุนเชิงนโยบายที่เหมาะสม เพื่อให้หน่วยงานดำเนินงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภายใต้กรอบธรรมาภิบาลข้อมูลที่โปร่งใส ปลอดภัย และสอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

กลยุทธ์ที่ 2 มีมาตรการส่งเสริมการเปิดเผยหรือการแบ่งปันข้อมูลระหว่างภาครัฐภาคเอกชนเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์สาธารณะได้อย่างเหมาะสม

เพื่อสร้างแรงจูงใจให้กับภาคเอกชนและภาคประชาชนในการเปิดเผยข้อมูลให้กับภาครัฐ โดยการมอบสิทธิประโยชน์นั้นสามารถเป็นไปได้ในหลายมาตรการด้วยกัน เช่น ภาคเอกชนที่จะเชื่อมโยงข้อมูลกับภาครัฐจะได้รับงบประมาณสนับสนุนในการพัฒนาระบบเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกับภาครัฐได้ ภาคเอกชนที่จะเชื่อมโยงข้อมูลกับภาครัฐจะได้รับสิทธิในการตรวจประเมินมาตรฐานโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ภาคเอกชนและภาคประชาชนที่เข้าร่วมโครงการแบ่งปันข้อมูลระหว่าง รัฐ เอกชนและประชาชน จะได้รับสิทธิในการใช้บริการที่เกิดขึ้นจากโครงการดังกล่าวโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ 3 สร้างภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนในการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยเน้นการสร้างแรงจูงใจที่หลากหลาย เช่น การมอบสิทธิประโยชน์ทางการเข้าถึงข้อมูลหรือผลการวิเคราะห์สำหรับภาคเอกชนที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกภาคี หรือการอนุญาตให้ภาคเอกชนขายข้อมูลให้กับภาครัฐตามเงื่อนไขที่กำหนด

จากกรณีศึกษาของสหภาพยุโรป แนวทางในการสร้างแรงจูงใจเพื่อสนับสนุนการแบ่งปันข้อมูลสามารถดำเนินการได้ในหลายรูปแบบ ประกอบด้วย 1) แรงจูงใจทางการเงิน เช่น การให้ค่าตอบแทนแก่ภาคเอกชนสำหรับการแบ่งปันข้อมูล โดยค่าตอบแทนดังกล่าวควรสอดคล้องกับการลงทุนด้านข้อมูล หรือความพยายามของภาคเอกชนในการจัดเตรียมข้อมูลให้พร้อมใช้งาน อาทิ การแบ่งปันข้อมูลดิบ (ข้อมูลก่อนการประมวลผล) ข้อมูลเชิงลึก ความถี่ของการเข้าถึงข้อมูล (ครั้งเดียว เป็นระยะ หรืออย่างต่อเนื่อง) ตลอดจนคำนึงถึงศักยภาพและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้ให้บริการข้อมูล เช่น การสูญเสียโอกาสทางธุรกิจหรือความสามารถในการแข่งขันในเชิงพาณิชย์ 2) แรงจูงใจที่ไม่เป็นตัวเงิน เช่น การให้สิทธิประโยชน์ทางภาษี การปรับปรุงบริการของรัฐ โครงการที่เพิ่มให้ชื่อเสียงของบริษัททางด้านประชาสังคม ซึ่งอาจช่วยลดระดับค่าตอบแทนทางการเงินที่ภาคเอกชนคาดหวังจากข้อมูล โดยผู้เชี่ยวชาญได้พิจารณาประเภทค่าตอบแทน 4 ประเภทสำหรับภาครัฐในการรับข้อมูลที่เป็นของเอกชน ได้แก่

- การแบ่งปันข้อมูลโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
- การชดเชยต้นทุนส่วนเพิ่มสำหรับการเผยแพร่ข้อมูล
- การชดเชยต้นทุนส่วนเพิ่มพร้อมผลตอบแทนจากการลงทุน (ROI)
- การจ่ายค่าข้อมูลตามราคาตลาด

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากระบบภาษีของประเทศสมาชิกในสหภาพยุโรปมีความแตกต่างกัน การสร้างแรงจูงใจในลักษณะนี้อาจไม่สามารถดำเนินการในระดับสหภาพยุโรปได้ทั้งหมด แต่ประเทศสมาชิกบางประเทศอาจพิจารณานำมาตรการดังกล่าวมาใช้ โดยเฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์สาธารณะ เช่น การตอบสนองต่อภัยพิบัติทางธรรมชาติหรือวิกฤตด้านมนุษยธรรม ซึ่งในกรณีดังกล่าว ข้อมูลมักถูกแบ่งปันโดยไม่มีค่าใช้จ่าย ซึ่งถือเป็นแนวปฏิบัติที่สอดคล้องกับโครงการความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ที่บริษัทหลายแห่งดำเนินการอยู่แล้ว

โครงการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

ตารางที่ 12: ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ 3

ลำดับ	ตัวอย่างโครงการสำคัญ	หน่วยงาน	กลยุทธ์
1	โครงการขับเคลื่อนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ กิจกรรม Data Synergy Thailand พัฒนารอบแนวทางการแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมรัฐและเอกชนภายใต้กรอบแนวคิดของ OECD (พ.ศ. 2570)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบการแลกเปลี่ยนข้อมูลในแต่ละมิติ และหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) 	<ul style="list-style-type: none"> กลยุทธ์ที่ 1 สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนผ่านการพัฒนาระบบการแบ่งปันและเชื่อมโยงข้อมูลที่สอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง กลยุทธ์ที่ 2 มีมาตรการส่งเสริมการเปิดเผยหรือการแบ่งปันข้อมูลระหว่างภาครัฐภาคเอกชนเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์สาธารณะได้อย่างเหมาะสม กลยุทธ์ที่ 3 สร้างภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
2	โครงการส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ (พ.ศ. 2568-2570)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> กลยุทธ์ที่ 3 สร้างภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
3	โครงการการสร้างภาคีความร่วมมือด้านข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน (รวมข้อมูลสถิติทางการ) (พ.ศ. 2568-2570)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> สำนักงานสถิติแห่งชาติ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> กลยุทธ์ที่ 1 สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนผ่านการพัฒนาระบบการแบ่งปันและเชื่อมโยงข้อมูลที่สอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง กลยุทธ์ที่ 3 สร้างภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

ลำดับ	ตัวอย่างโครงการสำคัญ	หน่วยงาน	กลยุทธ์
			ร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
4	โครงการพัฒนาความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายเพื่อต่อบริการชีวิตระดับนานาชาติให้มีประสิทธิภาพ (พ.ศ. 2568-2570)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● กลยุทธ์ที่ 1 สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนผ่านการพัฒนาระบบการแบ่งปันและเชื่อมโยงข้อมูลที่สอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ● กลยุทธ์ที่ 3 สร้างภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
5	โครงการพัฒนาความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายพัฒนานวัตกรรมข้อมูล (Data Innovation) (พ.ศ. 2569-2570)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> สำนักงานสถิติแห่งชาติ สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม 	<ul style="list-style-type: none"> ● กลยุทธ์ที่ 1 สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชนผ่านการพัฒนาระบบการแบ่งปันและเชื่อมโยงข้อมูลที่สอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ● กลยุทธ์ที่ 3 สร้างภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน
6	โครงการจัดทำมาตรการส่งเสริมการเปิดเผยหรือการแบ่งปันข้อมูลเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์สำหรับภาครัฐ เอกชน และประชาชน (พ.ศ. 2570)	หน่วยงานหลัก: <ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง 	<ul style="list-style-type: none"> ● กลยุทธ์ที่ 2 มีมาตรการส่งเสริมการเปิดเผยหรือการแบ่งปันข้อมูลระหว่างภาครัฐภาคเอกชนเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์สาธารณะได้อย่างเหมาะสม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนากำลังคนให้มีทักษะดิจิทัล ด้านข้อมูล

ยุทธศาสตร์นี้มุ่งเน้นการพัฒนาคน¹⁰ในประเทศไทยให้มีความรู้ ทักษะด้านดิจิทัลและการบริหารจัดการข้อมูลให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล รวมทั้งต่อยอดความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัล (Upskill Reskill) เพื่อให้สามารถนำข้อมูลที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไปใช้ประโยชน์ในการสร้างมูลค่าเพิ่มต่อสังคมและเศรษฐกิจ นำไปสู่การขับเคลื่อนประเทศด้วยข้อมูล (Data Driven Country)

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของยุทธศาสตร์

ตารางที่ 13: ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของยุทธศาสตร์ที่ 4

ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย		
	2568	2569	2570
1. ระดับสถานภาพการเข้าใจดิจิทัล (Digital Literacy: DL) ในด้านการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ (คะแนน)	72		80 ¹¹
2. จำนวนผู้ได้รับการอบรมหรือยกระดับความรู้ทักษะดิจิทัลด้านข้อมูล ¹² (ยอดสะสม)	1,000,000	5,000,000	10,000,000 ¹³
3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกำลังคนดิจิทัล ¹⁴ ที่มีทักษะด้านข้อมูล	6	6	6 ¹⁵

¹⁰ กำลังคน หมายถึง (1) นักเรียน นักศึกษา ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน (2) วัยทำงาน (workforce) หรือบุคลากรดิจิทัล ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน
ที่มา: แผนปฏิบัติการกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ระยะ 5 ปี พ.ศ. 2566-2570

¹¹ สอดรับกับ (ร่าง) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 – 2580) ฉบับปรับปรุง ที่กำหนดตัวชี้วัด
“สถานภาพการเข้าใจดิจิทัล (Digital Literacy: DL) ของประชาชนคนไทย มีคะแนนมากกว่า 80 คะแนน ภายในปี พ.ศ. 2570”

¹² ทักษะดิจิทัลด้านข้อมูล หมายถึง การมีทักษะความรู้ด้านสถิติ ด้านข้อมูลขนาดใหญ่ และปัญญาประดิษฐ์

¹³ สอดรับกับกรอบการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติ ด้านการพัฒนาคน AI ภายในปี 2570 AI User ไม่น้อยกว่า 10 ล้านคน

¹⁴ กำลังคนดิจิทัล หมายถึง ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ครอบคลุมทั้งคนไทยและคนต่างประเศที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย (ยกเว้น ชาวต่างประเทศที่ทำงานในสถานทูต หรือองค์กรระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต) ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ (1) กำลังแรงงานดิจิทัล (Digital Workforce) และ (2) ผู้ที่อยู่นอกกำลังแรงงานที่จบการศึกษาด้านดิจิทัล และ (3) ผู้ที่อยู่นอกกำลังแรงงานที่กำลังเรียน/ศึกษาอยู่ในสาขาด้านดิจิทัล

ที่มา : ประกาศคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดนิยามกำลังคนดิจิทัล

¹⁵ สอดรับกับ (ร่าง) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 – 2580) ฉบับปรับปรุง ที่กำหนดตัวชี้วัด “สัดส่วนแรงงานที่มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับการทำงานและทักษะระดับสูงในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 6 ต่อปี”

กลยุทธ์ขับเคลื่อน

กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบนิเวศน์เพื่อสนับสนุนการพัฒนากำลังคนให้มีทักษะด้านข้อมูล

พัฒนาระบบนิเวศน์เพื่อสนับสนุนการพัฒนากำลังคนให้มีทักษะดิจิทัลด้านข้อมูล สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคม โดยจัดให้มีกรอบทักษะดิจิทัลที่มุ่งเน้นการบริหารจัดการด้านข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงาน และรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัลในอนาคต การพัฒนาหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทักษะ ความเชี่ยวชาญด้านการจัดการข้อมูล และนำข้อมูลไปใช้ให้เกิดประโยชน์ โดยความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และสถาบันการศึกษา และการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์แบบไม่มีค่าใช้จ่าย เพื่อสร้างความตระหนักรู้ เพิ่มทักษะด้านดิจิทัลสำหรับประชาชนหรือผู้สนใจทั่วไป ที่สามารถเรียนรู้เนื้อหาและเข้าถึงองค์ความรู้ได้โดยง่าย เป็นแหล่งแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ และเห็นถึงประโยชน์ของการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและการวิเคราะห์ข้อมูลในบริบทต่าง ๆ และนำไปสู่การพัฒนานวัตกรรมใหม่ ๆ ได้มากขึ้น

กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มอัตรากำลังคนดิจิทัลให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูล

การเพิ่มอัตรากำลังคนดิจิทัลโดยการยกระดับสมรรถภาพกำลังคนดิจิทัลให้มียุทธศาสตร์ด้านข้อมูล เพื่อให้สามารถใช้งานเทคโนโลยี นวัตกรรม และใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ และมีกำลังคนดิจิทัลให้เพียงพอต่อความต้องการ และรองรับการป้อนเข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งการสนับสนุนให้มีการเพิ่มตำแหน่งสำหรับบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูล และมีเส้นทางอาชีพ (Career Path) มีอัตราค่าตอบแทนที่เหมาะสมเพื่อจูงใจให้บุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านข้อมูลเพิ่มสูงขึ้น เช่น ผู้ดูแลด้านข้อมูล (Data steward) เข้ามาทำงานในภาครัฐเพิ่มขึ้น และภาคเอกชนมีการเปิดรับพนักงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูลเพิ่มขึ้น และการดึงดูดบุคลากรจากต่างประเทศที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญด้านดิจิทัลให้เข้ามาทำงานในประเทศเพื่อตอบสนองความต้องการกำลังคนดิจิทัลในตลาดแรงงาน

โครงการขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์

ตารางที่ 14: ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ 4

ลำดับ	ตัวอย่างโครงการสำคัญ	หน่วยงาน	กลยุทธ์
1	โครงการจัดทำหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการ (พ.ศ. 2568-2570)	หน่วยงานหลัก : <ul style="list-style-type: none">สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none">สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสถาบันการศึกษาสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบนิเวศน์เพื่อสนับสนุนการพัฒนากำลังคนให้มีทักษะด้านข้อมูล

ลำดับ	ตัวอย่างโครงการสำคัญ	หน่วยงาน	กลยุทธ์
2	โครงการการพัฒนาแพลตฟอร์มภาครัฐเพื่อรองรับการพัฒนาทักษะดิจิทัล เรียนรู้มีรายได้ เรียนรู้ถ่ายทอดชีวิตผ่านรูปแบบ Learn to Earn (พ.ศ. 2568-2570)	หน่วยงานหลัก : <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> ● หน่วยงานในสังกัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ● สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล ● สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ● กระทรวงศึกษาธิการ ● กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม 	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบนิเวศน์เพื่อสนับสนุนการพัฒนากำลังคนให้มีทักษะด้านข้อมูล
3	โครงการพัฒนากำลังคนด้าน Big Data (พ.ศ. 2568-2670)	หน่วยงานหลัก : <ul style="list-style-type: none"> ● สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) 	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบนิเวศน์เพื่อสนับสนุนการพัฒนากำลังคนให้มีทักษะด้านข้อมูล กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มอัตราากำลังคนดิจิทัลให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูล (ยกระดับเส้นทางอาชีพสำหรับบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูล)
4	โครงการพัฒนาสมรรถนะกำลังคนในระบบสถิติสำหรับโลกดิจิทัล (พ.ศ. 2568-2570)	หน่วยงานหลัก : <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานสถิติแห่งชาติ หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ● สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ● สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ● สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) ● กระทรวงศึกษาธิการ ● สถาบันอุดมศึกษา 	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบนิเวศน์เพื่อสนับสนุนการพัฒนากำลังคนให้มีทักษะด้านข้อมูล

ลำดับ	ตัวอย่างโครงการสำคัญ	หน่วยงาน	กลยุทธ์
5	โครงการอบรมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะด้านดิจิทัลในการใช้ข้อมูล (พ.ศ. 2569-2570)	หน่วยงานหลัก : <ul style="list-style-type: none"> ● สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ● สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล 	กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาระบบนิเวศน์เพื่อสนับสนุนการพัฒนากำลังคนให้มีทักษะด้านข้อมูล
6	โครงการสำรวจกำลังคนดิจิทัลของประเทศ (พ.ศ. 2569)	หน่วยงานหลัก : <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ● สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) ● สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ● หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย 	กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มอัตรากำลังคนดิจิทัลให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูล (ยกระดับเส้นทางอาชีพสำหรับบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูล)
7	โครงการยกระดับกำลังคนภาครัฐ เพื่อขับเคลื่อนรัฐบาลดิจิทัล	หน่วยงานหลัก : <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน หน่วยงานสนับสนุน: <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ● สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ● สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) 	กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มอัตรากำลังคนดิจิทัลให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูล (ยกระดับเส้นทางอาชีพสำหรับบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูล)

4.3 รายละเอียดของโครงการตัวอย่างการขับเคลื่อนแต่ละยุทธศาสตร์

4.3.1 โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานข้อมูล

โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานข้อมูล มีตัวอย่างโครงการที่มีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนเป้าหมายยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางข้อมูลและระบบที่สนับสนุนการจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์และประมวล การเชื่อมโยงข้อมูล และการแบ่งปันข้อมูล และการ

รักษาข้อมูลให้มีความปลอดภัย มั่นคงและสามารถรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสนับสนุนการพัฒนาระบบนิเวศข้อมูลที่มีความยั่งยืนในระยะยาว จำนวน 9 โครงการ ได้แก่

(1) โครงการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลของประเทศ (พ.ศ. 2568 – 2570)

เป้าหมายของโครงการ: มุ่งเน้นการสร้างระบบแพลตฟอร์มที่ช่วยอำนวยความสะดวกในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่และเพิ่มศักยภาพการใช้ข้อมูลในประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และรองรับการประมวลผลด้วยปัญญาประดิษฐ์

แนวทางการดำเนินงาน:

1. ออกแบบและพัฒนากลไกเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลแบบไม่รวมศูนย์และความปลอดภัยที่สอดคล้องกับนโยบายของหน่วยงานเจ้าของข้อมูล
2. ดำเนินการเชื่อมโยงข้อมูล และกำหนดกลไกการเข้าถึงข้อมูลร่วมกับหน่วยงานเจ้าของข้อมูล
3. จัดทำแคตตาล็อกข้อมูลสำคัญในสาขาต่าง ๆ เพื่อให้เอื้อต่อการสืบค้น
4. ออกแบบและพัฒนาบริการข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ ตามความเหมาะสม
5. สร้างพื้นที่จัดเก็บและแบ่งปันข้อมูลที่เปิดเผยได้และข้อมูลสำหรับใช้ในการฝึกโมเดลปัญญาประดิษฐ์โดยมีกลไกการควบคุมการเข้าถึงการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลของรัฐ

หน่วยงานหลัก:

- สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)

หน่วยงานสนับสนุน:

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)
- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์
- บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)
- หน่วยงานเจ้าของข้อมูล

(2) โครงการพัฒนากฎหมาย มาตรฐาน และกลไกการกำกับดูแลด้านดิจิทัล (พ.ศ. 2568-2570)

เป้าหมายของโครงการ: เพื่อศึกษากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับดิจิทัล และแนวทางการกำกับดูแลของต่างประเทศ ทั้งมาตรการในเชิงกฎหมาย หลักเกณฑ์มาตรฐาน และแนวปฏิบัติที่ดี จัดทำ (ร่าง) กฎหมายที่จำเป็นและเหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย

แนวทางการดำเนินงาน:

1. ศึกษาและทำความเข้าใจกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับดิจิทัล และแนวทางการกำกับดูแลในต่างประเทศ ทั้งมาตรการในเชิงกฎหมาย หลักเกณฑ์มาตรฐาน การกำกับดูแลตนเอง และแนวปฏิบัติที่ดี เป็นต้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำกับดูแลและการกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำกับดูแลด้านดิจิทัล ซึ่งรวมถึงด้านการแลกเปลี่ยนข้อมูลทั้งในประเทศและต่างประเทศ

2. จัดทำ (ร่าง) กฎหมาย หลักเกณฑ์ มาตรฐาน การกำกับดูแลตนเอง แนวปฏิบัติที่ดีที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแลด้านดิจิทัล

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

(3) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลภาครัฐที่มีความมั่นคงปลอดภัย (พ.ศ. 2568 - 2570)

เป้าหมายของโครงการ: มีโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มีความปลอดภัยสูง สนับสนุนการให้บริการของรัฐบาลในยุคดิจิทัล รวมทั้งสร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยของข้อมูลและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของภาครัฐ

แนวทางการดำเนินงาน:

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มีความมั่นคงปลอดภัย ประกอบด้วย การพัฒนาระบบเครือข่ายสื่อสารข้อมูลเชื่อมโยงหน่วยงานภาครัฐ (Government Information Network : GIN) และการพัฒนาด้านความมั่นคงของโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลภาครัฐ (DG-LINK) ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงในลักษณะ Government Intranet ที่เป็นวงจรรหัสเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกันภายในวงจำกัดเฉพาะหน่วยงานภาครัฐไม่ว่าจะเป็นการเชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกันอย่างมั่นคงปลอดภัย หรือการเชื่อมโยงกับแพลตฟอร์มหรือระบบที่มีความสำคัญของหน่วยงานรัฐ

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)

(4) โครงการพัฒนามาตรฐานและแนวทางปฏิบัติด้านดิจิทัล (พ.ศ. 2568 - 2570)

เป้าหมายของโครงการ: จัดทำมาตรฐานและแนวทางการดำเนินงานในด้านดิจิทัลเพื่อรองรับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน รวมทั้งสนับสนุนการใช้งานข้อมูลขนาดใหญ่และการพัฒนารัฐบาลดิจิทัลอย่างยั่งยืน

แนวทางการดำเนินงาน:

1. พัฒนาหรือทบทวนมาตรฐาน หลักเกณฑ์และแนวทางการปฏิบัติงานดิจิทัลในด้านต่าง ๆ ได้แก่ มาตรฐานธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ การเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ กระบวนการหรือการดำเนินงานทางดิจิทัล และการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนข้อมูลดิจิทัล รวมถึงความมั่นคงปลอดภัยและความน่าเชื่อถือ

2. สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) นำเสนอมาตรฐานด้านดิจิทัลต่อคณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบและประกาศใช้ให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการตามมาตรฐานเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างเป็นระบบ

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)

(5) โครงการจัดทำระบบการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยทางด้านไซเบอร์และมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (พ.ศ. 2568 – 2569)

เป้าหมายของโครงการ: มีกรอบมาตรฐานทางด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ที่ชัดเจน และจัดให้มีระบบการรับรองมาตรฐานเพื่ออำนวยความสะดวกต่อหน่วยงานรัฐที่เป็นผู้ให้บริการข้อมูล รวมทั้งผู้ให้บริการทางด้านข้อมูลเอกชน (Data Provider) เช่น ผู้ให้บริการตลาดกลางทางด้านข้อมูล ผู้ให้บริการสนับสนุนการบริจาคข้อมูลจากภาคประชาชน และผู้ให้บริการเป็นตัวกลางทางด้านข้อมูลประเภทอื่น ๆ เป็นต้น

แนวทางการดำเนินงาน:

1. สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จัดทำ (ร่าง) มาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล โดยให้มีความสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 พร้อมจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และทำการประกาศเป็นมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลต่อไป
2. สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ กำหนดมาตรฐานในด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ โดยให้มีความสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ พ.ศ. 2562 และนำ (ร่าง) มาตรฐานในด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ออกรับฟังความคิดเห็นเพื่อประกาศเป็นมาตรฐานในด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ต่อไป
3. สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ดำเนินการร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเพื่อนำมาตรฐานด้านการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล และมาตรฐานในด้านความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์มากำหนดกรอบการประเมิน เพื่อจัดให้มีระบบการรับรองมาตรฐานทั้ง 2 ประการ โดยผู้ให้บริการทางด้านข้อมูลที่สามารถดำเนินการตามมาตรฐานทั้ง 2 ประการได้อย่างครบถ้วนจะได้รับอนุญาตให้แสดงโลโก้ Data Protection Trustmark

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์
- สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล

(6) โครงการยกระดับความเชื่อมั่นต่อระบบสถิติ (พ.ศ. 2568-2570)

เป้าหมายของโครงการ: สร้างความเชื่อมั่นต่อระบบสถิติของประเทศ รวมทั้งปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานให้เกิดความเชื่อมั่น ทั้งในระดับสากล ประเทศ และประชาชน

แนวทางการดำเนินงาน:

1. กำหนดองค์ประกอบที่ทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิดความเชื่อมั่นในการดำเนินงานทางสถิติทั้งคุณภาพ มาตรฐาน การใช้ประโยชน์ข้อมูล เทคโนโลยีดิจิทัลทางสถิติ ฯลฯ

2. ประเมินความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และประสานความร่วมมือด้านวิชาการและสื่อสารผลการดำเนินงานด้านสถิติอย่างต่อเนื่องเพื่อยกระดับความเชื่อมั่น

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หน่วยงานสนับสนุน:

- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)
- สถาบันอุดมศึกษา

(7) โครงการพัฒนาบริการโครงสร้างพื้นฐานและความมั่นคงปลอดภัยด้านดิจิทัล (Infrastructure and Security) กิจกรรมบริการระบบคลาวด์กลางภาครัฐ (Government Data Center and Cloud Service : GDCC) (พ.ศ. 2568-2570)

เป้าหมายของโครงการ: เป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลรองรับหน่วยงานรัฐให้เข้าถึงทรัพยากรด้านคลาวด์ด้วยมาตรฐานสากล มีประสิทธิภาพ เสถียรภาพและความปลอดภัยสูง

แนวทางการดำเนินงาน:

1. สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดหาระบบคลาวด์กลางภาครัฐ (Government Data Center and Cloud service: GDCC) เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐที่มีความต้องการใช้งานทรัพยากรทางคอมพิวเตอร์ อาทิ เครื่องคอมพิวเตอร์แม่ข่าย พื้นที่จัดเก็บข้อมูลดิจิทัล เพื่อเป็นโครงสร้างพื้นฐานคลาวด์ (Cloud Infrastructure) ที่มีความสามารถในการรองรับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ (Big data) และข้อมูลแบบเปิด (Open data) เพื่อนำไปสู่การประยุกต์ใช้ขั้นสูง เช่น Internet of Things (IoT) ปัญญาประดิษฐ์ (AI)

2. ระบบคลาวด์กลางภาครัฐ (GDCC) จะทำให้เกิดการพัฒนาการทำงานภาครัฐให้มีลักษณะเป็นแพลตฟอร์ม (Government as a Platform (GaaP)) ที่สามารถเชื่อมโยง (Interoperability) ทั้งรูปแบบ Government cloud, Private cloud และ Public cloud พร้อมให้บริการแก่ทุกภาคส่วน (Open Platform) โดยเป็นโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัลที่มีมาตรฐานความปลอดภัยสากล ตามมาตรฐาน ISO 27001 ด้านการจัดการความมั่นคงปลอดภัยของสารสนเทศ (Information Security Management) สำหรับ Data Center และบริการ Cloud มาตรฐาน ISO 20000-1 ด้านการบริหารบริการ IT (IT Service Management) สำหรับบริการ Cloud และมาตรฐานความปลอดภัยสำหรับระบบคลาวด์ CSA-STAR รวมทั้ง ISO 27701 ความมั่นคงปลอดภัยด้านการจัดการข้อมูลความเป็นส่วนตัว โดยระบบต้องทำงานได้ถึง 99.99% ช่วยให้อาณาเขตเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว ทันต่อการใช้งาน และตอบสนองต่อความต้องการปรับกระบวนการทำงานและการให้บริการประชาชนให้เปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัลได้อย่างรวดเร็ว

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยงานสนับสนุน:

- บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน)

(9) โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศ (พ.ศ. 2568 – 2570)

เป้าหมายของโครงการ: เสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่หน่วยงานเป้าหมาย ให้มีความมั่นคงปลอดภัยในโลกไซเบอร์อย่างยั่งยืน และปกป้องโครงสร้างพื้นฐานสำคัญทางสารสนเทศของประเทศ

แนวทางการดำเนินงาน:

สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ จัดให้มีกิจกรรมเสริมสร้างขีดความสามารถในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศ โดยบูรณาการบุคลากร องค์ความรู้ และเทคโนโลยี นำไปสู่การพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้านความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่เป็นนวัตกรรมของประเทศ ผ่านการจัดการฝึกเพื่อทดสอบขีดความสามารถทางไซเบอร์ รวมทั้งการจัดให้มีสถาบันวิชาการความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์แห่งชาติ และห้องปฏิบัติการความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานคณะกรรมการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์

4.3.2 โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านธรรมาภิบาลข้อมูลและยกระดับการให้บริการด้านข้อมูล

โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านธรรมาภิบาลข้อมูลและยกระดับการให้บริการด้านข้อมูล มีตัวอย่างโครงการที่มีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนเป้าหมายยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการสร้างมาตรฐานด้านธรรมาภิบาลข้อมูลของประเทศ เพื่อให้ข้อมูลมีคุณภาพ ความปลอดภัย ความเป็นส่วนบุคคล และน่าเชื่อถือ ผ่านกระบวนการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นกฎหมาย ระเบียบมาตรการ นโยบาย แนวปฏิบัติ เพื่อยกระดับการให้บริการด้านข้อมูลของภาครัฐให้มีประสิทธิภาพ จำนวน 5 โครงการ ได้แก่

(1) โครงการสร้างความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูล (พ.ศ. 2568 - 2569)

เป้าหมายของโครงการ: สร้างความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูล วิธีการประมวลผลการประเมินความคุ้มค่าของชุดข้อมูล และแนวทางการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในเชิงการกำหนดนโยบายและพัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงาน ให้กับเจ้าหน้าที่ในหน่วยงานภาครัฐ ทั้งในระดับปฏิบัติการ และระดับบริหาร

แนวทางการดำเนินงาน:

1. สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายใต้กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม จัดให้มีกิจกรรมเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการใช้ประโยชน์ข้อมูลที่หน่วยงานถือครองอยู่ โดยคำนึงถึงประเด็นการพัฒนาที่สมควรขับเคลื่อน เพื่อสร้างความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูลและสร้างทัศนคติที่ดีในด้านข้อมูล (Data-Driven Mindset)

2. จัดกิจกรรมการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยการอบรม และ Workshop เกี่ยวกับโปรแกรมด้านการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ เช่น R Python Power BI Tableau และ Xplenty รวมถึงการแลกเปลี่ยนแนวทางการวิเคราะห์ข้อมูลจากประสบการณ์ของแต่ละหน่วยงานที่ผ่านมา ให้ความรู้โดยวิทยากรผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐหรือหน่วยงานภาคเอกชนที่มีการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล

3. สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ศึกษาแนวปฏิบัติของต่างประเทศในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผลประโยชน์และต้นทุนของชุดข้อมูล

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)
- สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)
- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยงานสนับสนุน:

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

(2) โครงการสำรวจและจัดทำชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่หน่วยงานถือครอง (พ.ศ. 2568 - 2569)

เป้าหมายของโครงการ: สำรวจและผลักดันให้เกิดการจัดทำชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงเพื่อให้มีชุดข้อมูลที่ตอบสนองการใช้ประโยชน์ของประเทศ และมีชุดข้อมูลที่ตอบสนองการใช้ประโยชน์ของภาคเอกชน ภาคประชาชน

แนวทางการดำเนินงาน:

1. สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ศึกษาทบทวนกรอบการประเมินชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง เพื่อให้หน่วยงานต่าง ๆ นำไปใช้วิเคราะห์ประเมินชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงของหน่วยงาน

2. หน่วยงานต่าง ๆ กำหนดชุดข้อมูล การจัดเก็บ รวบรวม และเผยแพร่ข้อมูลที่มีคุณค่าสูงนั้น และมีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันในทุก ๆ ปี

หน่วยงานหลัก:

- สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)

หน่วยงานสนับสนุน:

- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- หน่วยงานภาครัฐที่กำกับดูแลการพัฒนาด้านข้อมูลในมิติการพัฒนาต่าง ๆ
- หน่วยงานเอกชน

(3) โครงการขับเคลื่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ (พ.ศ. 2568 – 2570)

เป้าหมายของโครงการ: ส่งเสริมและผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐสามารถปรับตัวและพัฒนาองค์กรให้เป็นไปตามหลักการของ รัฐบาลดิจิทัล (Digital Government) ซึ่งเป็นแนวทางในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาช่วยยกระดับการให้บริการประชาชน และเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของภาครัฐ

แนวทางการดำเนินงาน:

1. กำหนดแนวทางและเกณฑ์มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล เช่น Digital Service Standard (DSS), Open Government Data, Digital ID

2. ส่งเสริมการใช้แพลตฟอร์มและโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลกลาง และสนับสนุนหน่วยงานภาครัฐให้มีแผนพัฒนาดิจิทัลขององค์กร

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)

หน่วยงานสนับสนุน:

- หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง

(4) โครงการจัดทำมาตรฐานกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลสำหรับภาคเอกชน และสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลกับภาครัฐ (พ.ศ. 2568 – 2570)

เป้าหมายของโครงการ: มีมาตรฐานกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลสำหรับภาคเอกชน รองรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และเป็นแนวทางการจัดการข้อมูลอันมีหลักการที่ชัดเจน มุ่งเน้นการสร้างโปร่งใส ความรับผิดชอบ และการปฏิบัติตามกฎหมาย และมีเป้าหมายเพื่อให้ข้อมูลที่มีอยู่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้อย่างปลอดภัย

แนวทางการดำเนินงาน:

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกำหนดนโยบายและมาตรการการเข้าถึงข้อมูล เพื่อเป็นมาตรฐานหรือแนวทางปฏิบัติด้านธรรมาภิบาลข้อมูล (Data Governance) สำหรับภาคเอกชน ให้สามารถบริหารจัดการข้อมูลตามหลักมาตรฐานสากล เช่น ISO 27001 (Information Security) GDPR (การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของยุโรป) และสอดคล้องตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลของประเทศไทย เป็นต้น

2. สร้างภาคีเครือข่ายระหว่างภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาแนวทางการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลที่มีความปลอดภัยและมีมาตรฐานร่วมกัน อาจจัดให้มีคณะทำงานร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชนในการกำหนดมาตรฐานและแนวทางปฏิบัติ

3. จัดกิจกรรมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมาภิบาลข้อมูลและแนวทางการเชื่อมโยงข้อมูลให้กับภาคเอกชน และส่งเสริมให้หน่วยงานต่าง ๆ จัดให้มีระบบการตรวจสอบและประเมินผลการใช้ข้อมูลอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลถูกจัดการตามมาตรฐานที่กำหนด

หน่วยงานหลัก:

- สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)

หน่วยงานสนับสนุน:

- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)
- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล
- หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบการพัฒนาด้านข้อมูลในมิติการพัฒนาต่าง ๆ

(5) โครงการพัฒนาบัญชีสถิติทางการที่ตอบโจทย์การพัฒนาประเทศ (พ.ศ. 2568 – 2570)

เป้าหมายของโครงการ: ประเทศไทยมีข้อมูลสถิติที่แม่นยำ ทันสมัย และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

แนวทางการดำเนินงาน:

1. การกำหนดกรอบบัญชีสถิติทางการ โดยระบุชุดข้อมูลสถิติที่จำเป็นต่อการพัฒนาประเทศ
2. พัฒนากลไกความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐและเอกชนในการรวบรวมและแบ่งปันข้อมูล

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สำนักงานขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และการสร้างความสามัคคีปรองดอง (สำนักงาน ป.ย.ป.)

หน่วยงานสนับสนุน:

- สถาบันการศึกษา

4.3.3 โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการใช้และแลกเปลี่ยนข้อมูล

โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการใช้และแลกเปลี่ยนข้อมูล มีตัวอย่างโครงการที่มีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนเป้าหมายยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นให้เกิดความร่วมมือในการแบ่งปันแลกเปลี่ยน และการใช้ข้อมูล โดยตระหนักถึงความสำคัญของชุดข้อมูลจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม และผลักดันให้เกิดการนำข้อมูลจากภาคส่วนต่าง ๆ ไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาวิจัย รวมทั้งการวางแผน การกำหนดนโยบาย และการสร้างประโยชน์สาธารณะ จำนวน 6 โครงการ ได้แก่

(1) โครงการขับเคลื่อนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ กิจกรรม Data Synergy Thailand พัฒนาการอบแนวทางการแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมรัฐและเอกชนภายใต้กรอบแนวคิดของ OECD (พ.ศ. 2570)

เป้าหมายของโครงการ: ยกระดับการใช้ประโยชน์จากข้อมูลของประเทศ โดยมีเป้าประสงค์สำคัญเพื่อจัดให้มีระบบนิเวศการแลกเปลี่ยนข้อมูลข้ามภาคส่วน (Cross-Sectoral Data Exchange

Ecosystem) ที่ได้รับความเชื่อถือ มีความมั่นคงปลอดภัย และสอดคล้องตามกรอบกฎหมาย ซึ่งจะนำไปสู่การ
สร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจของชาติในมิติต่าง ๆ อย่างเป็นรูปธรรม

แนวทางการดำเนินงาน:

1. สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ดำเนินการสนับสนุน
ให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างภาครัฐกับภาคเอกชน ผ่านการจัดทำกรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่าง
ภาครัฐและภาคเอกชนเพื่อสร้างความชัดเจนให้กับปัจจัยที่ควรคำนึงถึงในการแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยมีการ
ดำเนินการ จัดทำ (ร่าง) กรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน และทำการรับ
ฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งจากภาครัฐและภาคเอกชน เช่น สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ
สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ หน่วยงานรัฐในภาคการผลิตต่าง ๆ สมาติดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งประเทศไทย และหน่วยงานเอกชนอื่น ๆ ที่มีความสนใจจะบูรณาการข้อมูลร่วมกับภาครัฐ เพื่อนำมา
ทำการปรับปรุงแก้ไข ก่อนดำเนินการเผยแพร่กรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและ
ภาคเอกชน โดยกำหนดให้ดำเนินการแล้วเสร็จภายใน พ.ศ. 2570 และทำการทบทวนกรอบการแลกเปลี่ยน
ข้อมูลระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กรอบดังกล่าวมีความสอดคล้องกับ
สถานการณ์ในปัจจุบันอยู่เสมอ โดยต้องดำเนินการทบทวนอย่างน้อยทุก ๆ 3 ปี

2. สดช. ร่วมกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบการพัฒนาด้านข้อมูลในมิติอุตสาหกรรมและประเด็นการ
พัฒนา หรือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาชน และภาควิชาการในการเลือก Digital
Solution โดยอาจจัดทำในรูปแบบของตลาดกลางเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล ระบบการบูรณาการข้อมูลกลาง หรือ
Single Dataspace ในมิติการพัฒนานั้น ๆ

3. สดช. ร่วมกับหน่วยงานผู้รับผิดชอบการพัฒนาทางด้านข้อมูลในมิติอุตสาหกรรมและประเด็น
การพัฒนา ร่วมหารือกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำเงื่อนไขการใช้บริการ (Terms and Conditions)
นโยบายเกี่ยวกับข้อมูล (Data Policy) กรอบธรรมาภิบาลข้อมูลที่จำเป็นต้องมีการจำกัดการเข้าถึง การดูแล
คุณภาพและความปลอดภัยของข้อมูล

4. สดช. ดำเนินการพัฒนาระบบ หรือคัดเลือกผู้ประกอบการที่มีความเหมาะสมในการพัฒนา
ระบบ ทั้งนี้ ระบบที่พัฒนาขึ้นจะต้องสามารถทำงานร่วมกันกับแพลตฟอร์มข้อมูลกลางที่มีการใช้งานอยู่ก่อน
แล้วได้ และต้องแสดงผลรายชื่อชุดข้อมูลที่เผยแพร่บนระบบดังกล่าวใน ระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ (Government
Data Catalog) (GDCatalog.go.th) เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้ข้อมูลในการสืบค้นข้อมูล และจัดให้มี
แบบประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บริการข้อมูลและข้อเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงให้ระบบตรงต่อความ
ต้องการของผู้ใช้บริการอยู่เสมอ ตลอดจนจัดทำข้อเสนอมาตรการเพื่อสร้างแรงจูงใจ และเงื่อนไขการใช้บริการ
เพื่อรองรับการแลกเปลี่ยนข้อมูลและสนับสนุนบริการข้อมูลในแต่ละมิติอุตสาหกรรมหรือมิติการพัฒนาเพื่อ
ให้เกิดความยั่งยืนในการให้บริการหรือแลกเปลี่ยนข้อมูลจากทุกภาคส่วน

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- หน่วยงานรัฐที่รับผิดชอบการพัฒนาด้านข้อมูลในแต่ละมิติ และหน่วยงานเอกชนที่เกี่ยวข้อง และที่จะดำเนินการแลกเปลี่ยนข้อมูล

หน่วยงานสนับสนุน:

- สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)

(2) โครงการการสร้างภาคีความร่วมมือด้านข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน (พ.ศ. 2568-2572)

เป้าหมายของโครงการ: การจัดตั้งภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และมาตรการเพื่อส่งเสริมความร่วมมือทางด้านข้อมูลในแต่ละประเด็นการพัฒนา

แนวทางการดำเนินงาน:

สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ร่วมกับสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัลฯ ดำเนินการสร้างภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนในประเด็นการพัฒนาต่าง ๆ โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. ดำเนินการกำหนดเงื่อนไขหรือแนวทางการสร้างแรงจูงใจ ผ่านการให้สิทธิประโยชน์ในการใช้ข้อมูลหรือการกำหนดเงื่อนไขการซื้อขายข้อมูลระหว่างรัฐและเอกชน ทั้งนี้ สำหรับสิทธิประโยชน์ในการใช้ข้อมูลนั้น อาจกำหนดสิทธิการเข้าถึงข้อมูลที่ต่างกันตามระดับความสำคัญหรือประโยชน์ของข้อมูลตามที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการพิจารณา อาทิ ข้อมูลที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนาประเทศในระดับสูง อาจเปิดให้ภาคเอกชนที่เข้าร่วมในภาคีสามารถเข้าถึงข้อมูลดิบ หรือข้อมูลการวิเคราะห์ได้ แต่ไม่สามารถนำข้อมูลดิบไปเผยแพร่ต่อได้ เป็นต้น ขณะเดียวกัน สำหรับเงื่อนไขการซื้อขายข้อมูลนั้น จำเป็นที่จะต้องสำรวจหรือศึกษาเพิ่มเติมเพื่อกำหนดราคากลาง ตามระดับความสำคัญและคุณภาพของข้อมูลต่อไป

2. เมื่อสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ที่เหมาะสมสำหรับการให้สิทธิประโยชน์แล้ว ดำเนินการรับฟังความคิดเห็นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อปรับปรุงและแจ้งให้ทราบถึงรายละเอียดของเงื่อนไข โดยมีกำหนดเป้าหมายแล้วเสร็จภายในปี 2569

3. ดำเนินการสร้างภาคีความร่วมมือในประเด็นที่จำเป็นและต้องแก้ไขเร่งด่วนในปี 2570 และภาคีในประเด็นอื่น ๆ ที่กำหนดไว้ตามแผนขับเคลื่อนข้อมูลรายประเด็นการพัฒนาให้แล้วเสร็จทั้งหมด โดยเริ่มต้นจากการจัดประชุมหารือเพื่อกำหนดแนวทางการเชื่อมโยงข้อมูล เงื่อนไข และขั้นตอนร่วมกันในแต่ละประเด็น เพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐาน โดยอาจใช้หลักทรัพย์มาภิบาลข้อมูลของภาครัฐ หรือภาคเอกชนที่ต้องการเชื่อมโยงข้อมูลกับหน่วยงาน เป็นแนวทางในการดำเนินการ

4. หน่วยงานที่รับผิดชอบหลักในประเด็นการพัฒนาที่เกี่ยวข้องดำเนินการประสานงาน ติดตาม และประเมินผลการเชื่อมโยงข้อมูลภายในภาคีอย่างต่อเนื่อง

หน่วยงานหลัก:

- สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)

หน่วยงานสนับสนุน:

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(3) โครงการพัฒนาความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายเพื่อตอบสนองชีวิตระดับนานาชาติให้มีประสิทธิภาพ (พ.ศ. 2569-2570)

เป้าหมายของโครงการ: การมุ่งเน้นการสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการทำงานร่วมกัน โดยมีเป้าหมายหลักในการยกระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานตามดัชนีชี้วัดที่มีการยอมรับในระดับนานาชาติ

แนวทางการดำเนินงาน:

สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ดำเนินการพัฒนาความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายเพื่อตอบสนองชีวิตระดับนานาชาติให้มีประสิทธิภาพ โดยมีการดำเนินการดังนี้

1. ดำเนินการกำหนดดัชนีชี้วัดและเกณฑ์การประเมินที่สามารถวัดผลการดำเนินงานได้อย่างชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานระดับนานาชาติ โดยมีการติดตามความก้าวหน้าของโครงการ ซึ่งจะมีการเก็บข้อมูล วิเคราะห์ผล และประเมินผลการดำเนินงานตามดัชนีชี้วัดระดับนานาชาติในระยะเวลาที่กำหนดเป็นระยะ ๆ เพื่อประเมินความสำเร็จของโครงการตามเป้าหมายที่กำหนดและปรับปรุงแก้ไขปัญหาหรืออุปสรรคที่เกิดขึ้น และดำเนินการจัดทำรายงานผลการดำเนินงานและส่งต่อภาคีเครือข่ายหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาและให้คำแนะนำในการพัฒนาให้สอดคล้องกับมาตรฐานระดับนานาชาติ

2. ดำเนินการสร้างและเสริมสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย โดยการคัดเลือกภาคีเครือข่ายที่มีความเชี่ยวชาญและมีประสบการณ์ตรงกับดัชนีชี้วัดระดับนานาชาติที่ต้องการตอบสนอง เพื่อหารือเกี่ยวกับข้อตกลงในการทำงานร่วมกัน เพื่อระบุมหาความรับผิดชอบ และการแบ่งปันข้อมูล และจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ (workshops) เพื่อเชื่อมโยงและเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันในแนวทางการดำเนินงานและมาตรฐานที่ต้องการบรรลุตามวัตถุประสงค์ของดัชนีชี้วัดและเกณฑ์การประเมิน

3. ดำเนินการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลและติดตามผลการดำเนินงาน โดยใช้ระบบดิจิทัลและแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อให้การประเมินผลเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ซึ่งเครื่องมือและระบบที่สามารถวัดผลตามดัชนีชี้วัดระดับนานาชาติอย่างแม่นยำและโปร่งใส

4. มีแนวทางในการยกระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานตามดัชนีชี้วัดที่มีการยอมรับในระดับนานาชาติ

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม

หน่วยงานสนับสนุน:

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สภาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งประเทศไทย
- หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(4) โครงการพัฒนาความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายพัฒนานวัตกรรมข้อมูล (Data Innovation) (พ.ศ. 2569-2570)

เป้าหมายของโครงการ: การเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่ายในด้านการจัดการและการใช้ข้อมูลในยุคดิจิทัล โดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการแลกเปลี่ยนข้อมูลและการทำงานร่วมกัน เพื่อพัฒนาและขับเคลื่อนการดำเนินงานที่สร้างมูลค่าเพิ่ม ตอบสนองต่อความต้องการและมาตรฐานระดับนานาชาติในด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนาเศรษฐกิจ การศึกษา สิ่งแวดล้อม และอื่น ๆ

แนวทางการดำเนินงาน:

1. ดำเนินการเชื่อมโยงแพลตฟอร์มการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่สามารถรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ มาเก็บและวิเคราะห์ในรูปแบบที่เป็นมาตรฐาน เพื่อให้ภาคีเครือข่ายสามารถเข้าถึงและใช้ข้อมูลได้ง่ายและมีประสิทธิภาพ และกำหนดมาตรฐานในการเก็บข้อมูล การใช้ข้อมูล และการแลกเปลี่ยนข้อมูลที่สามารถยอมรับได้ในระดับสากล

2. ดำเนินการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่าย โดยสร้างเครือข่ายขององค์กรภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อร่วมกันจัดการและใช้ข้อมูลในการแก้ไขปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดมาตรฐานข้อมูลที่เป็นสากลในการเก็บข้อมูลและการแลกเปลี่ยนข้อมูล เพื่อให้ข้อมูลที่ถูกใช้ร่วมกันนั้นมีความถูกต้องและเชื่อถือได้

3. ดำเนินการบูรณาการข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ โดยการเชื่อมโยงข้อมูลจากหลายแหล่งที่มีความหลากหลาย เช่น ข้อมูลจากหน่วยงานภาครัฐ, ธุรกิจเอกชน, และข้อมูลจากโครงการวิจัย เพื่อให้สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพัฒนาเครื่องมือที่ช่วยในการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจในระดับนโยบายและการพัฒนาโครงการต่าง ๆ

4. ดำเนินการจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูลและความรู้ จัดกิจกรรมที่ช่วยสร้างความสัมพันธ์และการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น การประชุมเชิงปฏิบัติการ (workshops), การสัมมนา การจัดการความรู้ (KM) หรือการประชุมออนไลน์

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยงานสนับสนุน:

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ
- สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)
- สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์

- สำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(5) โครงการจัดทำมาตรการส่งเสริมการเปิดเผยหรือการแบ่งปันข้อมูลเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์สำหรับภาครัฐ เอกชน และประชาชน (พ.ศ. 2570)

เป้าหมายของโครงการ: ส่งเสริมการเข้าถึงและการใช้ข้อมูลจากทุกภาคส่วนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ข้อมูลสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจทางธุรกิจ เศรษฐกิจและสังคม การพัฒนานโยบาย และการสร้างโอกาสในการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับประชาชน

แนวทางการดำเนินงาน:

1. ดำเนินการสร้างกฎหมายและนโยบายที่ส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูล โดยพัฒนาและดำเนินการตามกฎหมายหรือข้อบังคับที่สนับสนุนการเปิดเผยข้อมูลอย่างโปร่งใสและเป็นระบบ รวมถึงการกำหนดกรอบการจัดการข้อมูลที่เหมาะสมและปลอดภัย โดยการสร้างมาตรการควบคุมและรักษาความปลอดภัยข้อมูล พัฒนามาตรการและเทคโนโลยีที่ช่วยป้องกันการเข้าถึงข้อมูลที่เป็นความลับหรือข้อมูลส่วนบุคคล โดยเน้นความโปร่งใสและความเป็นส่วนตัวของข้อมูล

2. ดำเนินการพัฒนาแพลตฟอร์มข้อมูลออนไลน์ที่สามารถรวบรวมและแสดงข้อมูลที่เปิดเผยจากภาครัฐและภาคเอกชน เช่น ฐานข้อมูลสาธารณะ ที่สามารถให้บริการประชาชนในเรื่องต่าง ๆ เช่น ข้อมูลการศึกษา, ข้อมูลสาธารณสุข, ข้อมูลงบประมาณของรัฐ หรือข้อมูลเศรษฐกิจ

3. การจัดทำคู่มือการใช้ข้อมูลสำหรับภาคเอกชนและประชาชน โดยจัดทำคู่มือหรือคู่มือออนไลน์เพื่อให้ภาคเอกชนและประชาชนสามารถใช้ข้อมูลที่เปิดเผยอย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ เช่น คู่มือการใช้ข้อมูลทางเศรษฐกิจ หรือข้อมูลเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม

4. ดำเนินการส่งเสริมการสร้างความเข้าใจในการเปิดเผยข้อมูล โดยมีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การอบรมหรือเวิร์กช็อปสำหรับภาครัฐ เอกชน และประชาชน เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประโยชน์ของการเปิดเผยข้อมูลและการใช้ข้อมูลอย่างปลอดภัย

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยงานสนับสนุน:

- สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)
- สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน)
- หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

(6) โครงการส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ (พ.ศ. 2568 - 2570)

เป้าหมายของโครงการ: ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล เพื่อพัฒนาและยกระดับความสามารถในการแข่งขันให้กับภาคธุรกิจอุตสาหกรรม

แนวทางการดำเนินงาน:

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ จัดให้มีเครื่องมือสนับสนุนในการจัดการ และวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับผู้ประกอบการในการยกระดับความสามารถในการผลิตหรือการให้บริการ และจัดให้มีการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี มุ่งให้เกิดประยุกต์ใช้ระบบอัตโนมัติและเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเชื่อมโยง ข้อมูลและวิเคราะห์ผลแบบ Real-Time ยกระดับสู่ Thailand i4.0 Index

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

หน่วยงานสนับสนุน:

- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม
- หน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง

4.3.4 โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากำลังคนให้มีทักษะดิจิทัลด้านข้อมูล

โครงการภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนากำลังคนด้านข้อมูลให้กับกำลังคน มีตัวอย่าง โครงการที่มีส่วนสำคัญต่อการขับเคลื่อนเป้าหมายยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นมุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนในประเทศไทยให้มีความรู้ ทักษะด้านดิจิทัลและการบริหารจัดการข้อมูลให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล สู่การขับเคลื่อนประเทศด้วยข้อมูล (Data Driven Country) จำนวน 7 โครงการ ได้แก่

(1) โครงการจัดทำหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการ (พ.ศ. 2568-2570)

เป้าหมายของโครงการ: : หลักสูตรอบรม สำหรับทักษะทางด้านข้อมูลมีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ ภายในปี 2569

แนวทางการดำเนินงาน:

1. กำหนดกลุ่มเป้าหมายผู้ประกอบการ SMEs ในด้านต่าง ๆ ซึ่งอาจเริ่มต้นจากผู้ประกอบการที่มีความจำเป็นในการใช้ข้อมูลสูง เช่น ผู้ประกอบการ SMEs ในธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับแพลตฟอร์มดิจิทัลและพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร การท่องเที่ยว เป็นต้น
2. จัดทำหลักสูตร สร้างความเข้าใจและพัฒนาทักษะทางด้านข้อมูลของผู้ประกอบ เพื่อเพิ่มศักยภาพในการใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การวิเคราะห์ข้อมูล การนำข้อมูลมาใช้ประโยชน์ และการป้องกันความมั่นคงปลอดภัยของข้อมูล พร้อมกำหนดเป้าหมายผู้เข้าร่วม โดยมุ่งเน้นกิจกรรมที่กระตุ้นการมีส่วนร่วม การแสดงความคิดเห็นและการคิดวิเคราะห์
3. ส่งเสริมหลักสูตรอบรมและการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ เพื่อเชิญชวนผู้ประกอบการให้เข้าร่วมอบรม และสร้างความตระหนักในหลักสูตรอบรม

หน่วยงานหลัก:

- สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)

หน่วยงานสนับสนุน:

- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

- สถาบันการศึกษา
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

(2) โครงการการพัฒนาแพลตฟอร์มภาครัฐเพื่อรองรับการพัฒนาทักษะดิจิทัล เรียนรู้มีรายได้ เรียนรู้ง่ายตลอดชีวิต ผ่านรูปแบบ Learn to Earn (พ.ศ. 2568-2570)

เป้าหมายของโครงการ: มีแพลตฟอร์มภาครัฐเพื่อรองรับการพัฒนาทักษะดิจิทัล เรียนรู้มีรายได้ เรียนรู้ง่ายตลอดชีวิต ผ่านรูปแบบ Learn to Earn จำนวน 1 แพลตฟอร์ม และจัดให้มีการฝึกอบรมในรูปแบบการสะสมหน่วยการเรียนรู้ หรือธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) อย่างเป็นทางการในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาเอกชน

แนวทางการดำเนินงาน:

1. พัฒนาแพลตฟอร์มกลางในการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพคนไทยเพื่อรองรับตลาดแรงงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ที่เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ โดยจะมีการจัดเก็บข้อมูลด้านการศึกษาก่อนการฝึกอบรม การจัดทำงาน รวมถึงความต้องการตลาดแรงงาน และมีการบูรณาการข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีพันธกิจเกี่ยวข้อง

2. ศึกษาและจัดทำแนวทาง มาตรการ หรือนโยบาย ทั้งด้านโครงสร้าง การจัดการ หลักเกณฑ์วิธีการและกลยุทธ์การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บข้อมูลการฝึกอบรมในรูปแบบการสะสมหน่วยการเรียนรู้ หรือธนาคารหน่วยกิต (Credit Bank) โดยนำร่องการดำเนินการอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัย และสถาบันการศึกษาเอกชน

3. จัดอบรมให้กับประชาชน ในการเสริมสร้างทักษะ ความรู้ความสามารถ ความเข้าใจในการผลิตเนื้อหา และการใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์ รวมไปถึงส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างงานและสร้างอาชีพ

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยงานสนับสนุน:

- หน่วยงานในสังกัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
- กระทรวงศึกษาธิการ
- กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
- สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)

(3) โครงการพัฒนากำลังคนด้าน Big Data (พ.ศ. 2568-2670)

เป้าหมายของโครงการ: สร้างขีดความสามารถด้านข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูล การขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์ข้อมูลขนาดใหญ่ และปัญญาประดิษฐ์ เพื่อยกระดับสมรรถภาพกำลังคนให้มีองค์ความรู้ด้านข้อมูล เพื่อให้สามารถใช้งานเทคโนโลยี นวัตกรรม และใช้ประโยชน์จากข้อมูลได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

แนวทางการดำเนินงาน:

สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ สร้างความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา ภาคเอกชน และหน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบหลักสูตรและจัดฝึกอบรมที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

หน่วยงานหลัก:

- สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)

(4) โครงการพัฒนสมรรถนะกำลังคนในระบบสถิติสำหรับโลกดิจิทัล (พ.ศ. 2568-2570)

เป้าหมายของโครงการ: ยกระดับทักษะด้าน การวิเคราะห์ข้อมูล การจัดการสถิติ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ในการบริหารข้อมูลสถิติให้กับบุคลากรภาครัฐ ภาคเอกชน นักวิจัย และประชาชนทั่วไป

แนวทางการดำเนินงาน:

1. การพัฒนาหลักสูตรและอบรมสมรรถนะกำลังคนด้านสถิติ
2. การพัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้ด้านสถิติ และ Big Data เพื่อให้ผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติจริง
3. การสร้างเครือข่ายและความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานสถิติแห่งชาติ

หน่วยงานสนับสนุน:

- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)
- สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)
- กระทรวงศึกษาธิการ
- สถาบันอุดมศึกษา

(5) โครงการอบรมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะด้านดิจิทัลในการใช้ข้อมูล (พ.ศ. 2569-2570)

เป้าหมายของโครงการ: ผู้ประกอบการมีทักษะที่ดีในการใช้ประโยชน์จากข้อมูล

แนวทางการดำเนินงาน:

โครงการนี้มุ่งเน้นการอบรม เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการที่มีทักษะทางด้านดิจิทัลในการใช้ข้อมูล ตามหลักสูตรที่ได้มีการกำหนดไว้ ตามโครงการจัดทำหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทักษะทางด้านข้อมูลที่มีความสำคัญสำหรับผู้ประกอบการ โดยมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) ร่วมกับ สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม วางแผนการกำหนดหน้าที่บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและโครงสร้างการบริหารจัดการ พร้อมทั้ง จัดอบรมโดยกำหนดวิทยากรที่มีความเชี่ยวชาญในแต่ละกลุ่มธุรกิจ/กลุ่มเป้าหมาย จำนวนครั้งและสถานที่ที่ชัดเจน พร้อมทั้ง การประชาสัมพันธ์หลักสูตรการอบรม ซึ่งอาจแบ่งตามกลุ่มธุรกิจเพื่อให้เกิดความเข้าใจในภาพรวมของธุรกิจ และตัวอย่างการใช้ข้อมูลที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. ดำเนินกิจกรรมตามหลักสูตรอบรม พร้อมทั้งจัดให้มีการประเมินผลโครงการฝึกอบรม ในด้านของประโยชน์ที่ได้รับและการนำทักษะที่ได้ไปใช้งานได้จริง ประกอบกับปัญหาหรืออุปสรรคในการอบรม

3. วิเคราะห์และประเมินผลความคิดเห็นและความพึงพอใจในแต่ละครั้ง เพื่อนำไปวางแผนการปรับปรุงการฝึกอบรมในครั้งถัดไป

หน่วยงานหลัก:

- สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน)
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

หน่วยงานสนับสนุน:

- สำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัล

(6) โครงการสำรวจกำลังคนดิจิทัลของประเทศ (พ.ศ. 2569)

เป้าหมายของโครงการ: เก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับกำลังคนดิจิทัลในภาครัฐและภาคอุตสาหกรรมต่าง ๆ รวมถึงสำรวจความต้องการบุคลากรด้านดิจิทัล ความต้องการทักษะ และช่องว่างของตลาดแรงงานดิจิทัล เพื่อให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา สามารถวางแผนพัฒนากำลังคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการดำเนินงาน:

1. กำหนด ประเภทของกำลังคนดิจิทัล ที่ต้องสำรวจ รวมถึงกำหนดเกณฑ์ตัวชี้วัด เช่น จำนวน และสัดส่วนของแรงงานดิจิทัลในแต่ละอุตสาหกรรม ระดับทักษะดิจิทัล ความต้องการทักษะดิจิทัลขององค์กร แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของอาชีพด้านดิจิทัล

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผ่านแบบสอบถามออนไลน์และออฟไลน์ การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ข้อมูลจากแหล่ง Big Data และฐานข้อมูลแรงงาน

หน่วยงานหลัก:

- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หน่วยงานสนับสนุน:

- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน
- สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน)
- สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย
- หอการค้าไทยและสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย

4.4 กลไกการขับเคลื่อนนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย

การดำเนินงานจากหน่วยงานทุกภาคส่วนทั้งรัฐและเอกชน โดยที่หน่วยงานภาครัฐต้องเชื่อมประสาน บูรณาการกันด้านข้อมูลอย่างเป็นระบบ และร่วมกันดำเนินงานในระดับมาตรการ แผนงาน และโครงการได้อย่างสอดคล้องเชื่อมโยง และสามารถสะท้อนถึงเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมถึงการประสานความร่วมมือกับภาคส่วนอื่น ๆ ทั้งภาคเอกชนและประชาชนที่เป็นภาคีการพัฒนาเพื่อเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาให้สัมฤทธิ์ผล ในขณะเดียวกัน การขับเคลื่อนนโยบายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลนี้จะประสบความสำเร็จได้ต้องดำเนินการติดตามประเมินผลที่มีประสิทธิภาพและ อยู่บนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม เพื่อสนับสนุนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแผนงานและวิธีการดำเนินงานให้สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้การขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติและบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด ทั้งนี้ หลักการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัตินั้น เนื่องด้วยนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทยครอบคลุมการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด และมีส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาคเอกชน ในระดับการสร้างภาคีเพื่อสร้างการแลกเปลี่ยน เชื่อมโยงข้อมูล จึงทำให้หลักการขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัตินั้นอาจดำเนินการโดย อาศัย 3 กลไกสำคัญหลัก ได้แก่ กลไกทางด้านกฎหมาย กลไกการสร้างแรงจูงใจสำหรับภาคเอกชน และกลไกงบประมาณ ดังรูปที่ 8 โดยมีรายละเอียดดังนี้

รูปที่ 8: ภาพรวมกลไกการขับเคลื่อนนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย

(1) กลไกทางด้านกฎหมาย

(1.1) อาศัยอำนาจของคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล ในการสนับสนุนการดำเนินงานตามนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 14 (1) แห่งพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560 และผลักดันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตามบทบาทและหน้าที่ความรับผิดชอบที่ได้รับ โดยหากภารกิจหรือโครงการใดไม่มีผู้รับผิดชอบดำเนินการ หรือหน่วยงานไม่มีการดำเนินการตามเป้าหมายและความรับผิดชอบ คณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลอาจเสนอแนวทางการกำหนดหน่วยงานรับผิดชอบ

และแนวทางการดำเนินการ ต่อคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเสนอต่อ คณะรัฐมนตรีต่อไป โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 14 วรรค 2 แห่งพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อ เศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560

(1.2) การจัดตั้งคณะกรรมการภายใต้คณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ ข้อมูลสำหรับการพัฒนาข้อมูลร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐในมิติการพัฒนาต่างๆ และการพัฒนาข้อมูล ร่วมกับภาคเอกชน อาศัยอำนาจของคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล (ตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560) โดยประกอบด้วยหน่วยงาน ภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการขับเคลื่อนด้านข้อมูลในมิติต่าง ๆ เพื่อร่วมดำเนินตามแผนฯ ที่กำหนดไว้ รวมทั้ง กำหนดส่วนงานและหน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงานภาครัฐที่มีความรับผิดชอบในการดำเนินการตาม ประเด็นยุทธศาสตร์ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในบทบาทหน้าที่สำหรับการดำเนินการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล ให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ขณะที่ คณะอนุกรรมการระหว่างรัฐและเอกชนนั้นเป็นการสร้างความร่วมมือกับ ภาคเอกชนและภาคประชาชน เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมและความร่วมมือในการจัดเก็บข้อมูลหรือแบ่งปันข้อมูล ต่อหน่วยงานภาครัฐในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมตามที่เป้าหมายที่กำหนดไว้ ตลอดจน เพื่อให้เกิดการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

(2) กลไกการสร้างแรงจูงใจสำหรับภาคเอกชน

(2.1) การสนับสนุนทางการเงิน อาทิ เงินทุนสนับสนุนการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลจาก กองทุนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม เพื่อช่วยลดต้นทุนในการพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลและ เทคโนโลยี เนื่องจากการดำเนินการตามแผนของภาครัฐอาจก่อให้เกิดต้นทุน เช่น ต้นทุนในการจัดเก็บข้อมูล ต้นทุนบุคลากรที่ใช้ในการประสานงานสร้างความร่วมมือหรือดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลให้กับภาครัฐ จึงทำให้ ภาครัฐอาจดำเนินการช่วยเหลือในส่วนนี้ ประกอบกับ การประกันความเสี่ยงเพื่อส่งเสริมการลงทุนของ ภาคเอกชน ในความเสี่ยงเกี่ยวกับ กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ และสถานการณ์ทางการเมืองในประเทศ โดยปัจจัยหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมการลงทุนให้กับภาคเอกชนคือการอุดหนุนการขอบริการประกันความเสี่ยงการ ลงทุน โดยเน้นส่งเสริมบริษัทที่ลงทุนในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูล เช่น ผู้ลงทุนที่ได้รับ การสนับสนุนการลงทุนจาก สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment: BOI) สามารถ ซื้อบริการประกันความเสี่ยงการลงทุนด้วยเบี้ยที่ถูกลงจาก ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย (Export and Import Bank: EXIM Bank) ได้ คล้ายกรณีที่ได้รับ การสนับสนุนจาก BOI สามารถเข้าถึง ผลิตภัณฑ์ทางการเงินของ EXIM Bank ได้ในอัตราดอกเบี้ยที่ต่ำลง

(2.2) การรับรองและประกาศเกียรติคุณ การให้การรับรองและประกาศเกียรติคุณแก่ ภาคเอกชนที่มีผลงานดีเด่นหรือมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามนโยบายการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล อาทิ การประกาศเกียรติคุณองค์กรที่มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ข้อมูล (Strategic Data Plan Contribution Recognition) สำหรับการภาคเอกชนที่ให้ความร่วมมือในการพัฒนาระบบข้อมูล การ

สนับสนุนการฝึกอบรมด้านข้อมูล และการเป็นที่ปรึกษาทางด้านข้อมูล รวมถึง การรับรองมาตรฐานระบบจัดเก็บข้อมูล (Data Storage System Certification) เพื่อยกระดับมาตรฐานการจัดเก็บข้อมูลในภาคเอกชน ให้มีคุณภาพและปลอดภัยตามเป้าหมายที่ภาครัฐกำหนด โดยภาครัฐอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการขอรับรองมาตรฐานดังกล่าว

(3) กลไกงบประมาณ

(3.1) การจัดลำดับความสำคัญของโครงการและกิจกรรมที่จำเป็นต้องใช้งบประมาณของแต่ละหน่วยงาน เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องวางแผนการขอจัดสรรงบประมาณจากสำนักงบประมาณ องค์กรใดก็ดี ในกรณีที่มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขอรับงบประมาณมากกว่า 2 หน่วยงานขึ้นไปและไม่อยู่ในกระทรวงเดียวกัน หน่วยงานหลักควรเป็นผู้ดำเนินการขอประมาณรายจ่ายแบบบูรณาการและจัดสรรงบประมาณตามผลลัพธ์ที่ต้องการให้เกิดในยุทธศาสตร์หรือโครงการนั้น ๆ

(3.2) บริหารจัดการงบประมาณ ผ่านการติดตามการใช้จ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่อง โดยมีเป้าหมายหลักในการทำให้เกิดการใช้งบประมาณตามแผนและจัดการทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด

(3.3) การประเมินผลและการปรับปรุงการใช้งบประมาณ ควรดำเนินการประเมินผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณ เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของโครงการ โดยการรายงานผลการดำเนินงานต่อผู้บริหารหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ทราบถึงความก้าวหน้าและผลการดำเนินงาน ตลอดจนปรับปรุงและพัฒนาโดยใช้ข้อมูลจากการประเมินผลเพื่อปรับปรุงและพัฒนาแผนยุทธศาสตร์และงบประมาณในอนาคต

4.5 การติดตามและประเมินผลของยุทธศาสตร์

การติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูล ครอบคลุมทั้งการติดตามประเมินผลในระดับของแผนงานและโครงการ เพื่อส่งข้อมูลย้อนกลับให้แก่หน่วยงาน และภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องนำไปทบทวน และปรับปรุงแผนและวิธีการดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย รวมถึงการวัดผลสัมฤทธิ์ของการพัฒนาในภาพรวมของยุทธศาสตร์และเป้าหมายหลักตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ ในการติดตามและประเมินผล ในทุกระดับต้องผลักดันให้มีการบูรณาการและการมีส่วนร่วมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและความโปร่งใส โดยการติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนแผนฯ ประกอบด้วย

4.5.1 การติดตามและประเมินผลโดยใช้วงจรการบริหารงานคุณภาพ

การใช้วงจรการบริหารงานคุณภาพเป็นกรอบแนวทางการติดตามและประเมินผล เพื่อให้เกิดกระบวนการทำงานที่เป็นระบบและมีการพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยครอบคลุมการดำเนินงาน 4 ขั้นตอนที่มีความเชื่อมโยงกัน ได้แก่ 1) การวางแผน 2) การปฏิบัติตามแผน 3) การติดตามตรวจสอบ ประเมินผลการดำเนินงาน และ 4) การปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานตามผลการตรวจสอบ ดังรูปที่ 9

รูปที่ 9: วงจรการบริหารงานคุณภาพ

(1) **การวางแผน** เป็นการวางแผนกลยุทธ์ในการการติดตามและประเมินผล โดยการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และตัวชี้วัดความสำเร็จที่ชัดเจน รวมถึงการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม และปัจจัยที่อาจมีผลกระทบต่อการทำงาน พร้อมทั้ง วางแผนกลยุทธ์และกำหนดวิธีการติดตามและประเมินผล รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรที่จำเป็น

(2) **การปฏิบัติตามแผน** การนำแผนที่วางไว้มาใช้ในการดำเนินงานจริง โดยปฏิบัติตามกระบวนการที่กำหนดไว้ในแผนอย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับ การติดตามและบันทึกผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ

(3) **การติดตามตรวจสอบประเมินผลการดำเนินงาน โดยการมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Performance-based Strategy Monitoring and Evaluation)** เป็นการดำเนินการที่ให้ความสำคัญกับการวัดผลสำเร็จของการดำเนินงาน โดยใช้เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายที่เป็นรูปธรรมทั้งในด้าน ประสิทธิภาพ (Efficiency) และประสิทธิผล (Effectiveness)

- ติดตามประเมินผลโดยจัดเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดอย่างต่อเนื่อง และใช้ระบบการจัดการข้อมูลหรือเครื่องมือที่ช่วยในการติดตามผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- การตรวจสอบและวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้เป็นระยะ เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าในการบรรลุเป้าหมาย พร้อมทั้งเปรียบเทียบผลลัพธ์ที่ได้กับค่าเป้าหมายที่ตั้งไว้เพื่อตรวจสอบความสำเร็จในเบื้องต้น

- จัดทำรายงานที่ชัดเจนและเป็นประโยชน์สำหรับผู้ที่เกี่ยวข้อง อาทิ คณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล เพื่อแจ้งให้ทุกส่วนที่เกี่ยวข้องทราบถึงผลการดำเนินงานและการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

(4) **การปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานตามผลการตรวจสอบ** โดยการใช้ผลการประเมินเป็นแนวทางในการปรับปรุงและแก้ไขกระบวนการดำเนินงาน พร้อมกำหนดมาตรการแก้ไขปัญหา

และปรับปรุงการดำเนินงาน และทำการทบทวนและปรับปรุงแผนงานตามผลการประเมินเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

4.5.2 การติดตามและประเมินผลโดยการผสมผสานกลไกในหลายมิติ

การผสมผสานกลไกในหลากหลายมิติ เพื่อให้การติดตามประเมินผลมีความครอบคลุม มีความโปร่งใส และมีการตรวจสอบอย่างเหมาะสม จึงควรติดตามประเมินผลโดยอาศัยกลไกหลายมิติ ได้แก่ กลไกเชิงยุทธศาสตร์ กลไกการขับเคลื่อน และกลไกความร่วมมือ

รูปที่ 10: การผสมผสานกลไกในหลากหลายมิติ

(1) **กลไกในเชิงยุทธศาสตร์** ซึ่งมุ่งเน้นการจัดลำดับตามความสำคัญและความเร่งด่วนของการดำเนินงาน เพื่อให้สามารถจัดสรรทรัพยากรและเวลาได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งมีการติดตามประเมินผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ว่ามีความสำเร็จ หรือมีประเด็นปัญหาในการดำเนินการหรือไม่ เพื่อนำมาปรับปรุงการจัดลำดับความสำคัญและความเร่งด่วนของแผนงานในแต่ละระยะอย่างเหมาะสมเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไป

(2) **กลไกการขับเคลื่อน** โดยอาศัยทั้งกลไกทางกฎหมาย ติดตามการดำเนินงาน การประเมินผล ผ่านการรายงานต่อคณะกรรมการเฉพาะด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูล

คณะอนุกรรมการร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และคณะอนุกรรมการร่วมระหว่างหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อติดตามความคืบหน้า การดำเนินงานตามภารกิจของหน่วยงานรับผิดชอบต่าง ๆ โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา 14 (3) แห่ง พระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560 และเพื่อตัดสินใจมอบหมายให้หน่วยงานรับผิดชอบใหม่ในกรณีที่ไม่มีผลการดำเนินการตามแผน และการติดตามการดำเนินงานตามกลไกการสร้างแรงจูงใจ โดยอาจชี้วัดจากความคุ้มค่าการลงทุนจากเงินสนับสนุนเมื่อเทียบกับผลประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการลงทุนที่ให้การสนับสนุนทางการเงิน ตลอดจนทิศทางการดำเนินงานของหน่วยงานภาคเอกชน การตอบสนองและการให้ความร่วมมือของภาคเอกชน จากกลไกการประกาศเกียรติคุณ และการให้การรับรอง

(3) กลไกความร่วมมือ การดำเนินงานโดยอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อสร้างการยอมรับและลดข้อจำกัดที่เกิดจากการดำเนินงานโดยหน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง หรือการดำเนินงานโดยภาครัฐแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยให้ความสำคัญกับการดำเนินงานที่เชื่อมประสานกันและมีเป้าหมายร่วมกัน โดยการตั้งนี้ควรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา (อาศัยอำนาจตามมาตรา 14 (5) แห่งพระราชบัญญัติการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2560) โดยมีตัวแทนจากภาคส่วนต่างๆ เพื่อแสดงความคิดเห็นและให้คำแนะนำที่หลากหลายและครบถ้วนในหลากหลายมิติ รวมทั้งทำหน้าที่ตรวจสอบการดำเนินงานร่วมกับคณะอนุกรรมการต่าง ๆ อีกทางหนึ่ง เพื่อให้มีการติดตามและประเมินผลตามข้อเท็จจริง มีความโปร่งใส และมีมุมมองที่หลากหลาย

ภาคผนวกที่ 1 อภิธานศัพท์

ตารางที่ ผ.1 อภิธานศัพท์และคำอธิบาย

คำศัพท์	ความหมาย
ธรรมาภิบาลข้อมูล (Data Governance)	การกำหนดสิทธิ หน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้มีส่วนได้เสียในการบริหารจัดการข้อมูลภาครัฐทุกขั้นตอน เพื่อให้การได้มาและการนำข้อมูลของหน่วยงานของรัฐไปใช้เป็นไปอย่างถูกต้อง ข้อมูลมีความครบถ้วน เป็นปัจจุบัน มีการรักษาความเป็นส่วนบุคคล สามารถเชื่อมโยงแลกเปลี่ยน และบูรณาการข้อมูลระหว่างกันได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นคงปลอดภัย เพื่อสนับสนุนการใช้ข้อมูลเป็นหลักในการบริหารงานภาครัฐและการบริการสาธารณะ
ภาคีข้อมูล (Data Alliance)	เป็นความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อจัดทำให้มีข้อมูลเกิดขึ้น ผ่านการสร้างความร่วมมือเพื่อกำหนดทิศทางนโยบาย บูรณาการ และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างสมาชิกในภาคี อาจมีสิทธิประโยชน์บางประการ เช่น หน่วยงานเจ้าภาพในการตั้งภาคีจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งหมด ผู้ที่เข้าร่วมภาคีจะได้รับสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลดิบของสมาชิกในภาคีได้ หรือผู้ที่เข้าร่วมภาคีเท่านั้นที่สามารถใช้บริการข้อมูลของภาคีได้ เป็นต้น
หลักการทำงานร่วมกันได้ (Interoperability Framework)	หลักการการออกแบบสถาปัตยกรรมข้อมูล ให้สามารถทำงานร่วมกันได้ ทั้งในเชิงการออกแบบระบบ โครงสร้างของระบบ และมาตรฐานการบันทึกข้อมูลในเชิงความหมาย (Semantic Standards) โดยที่เมื่อหน่วยงานต่าง ๆ มีการปฏิบัติตามหลักการดังกล่าวแล้ว จะช่วยให้หน่วยงานต่าง ๆ สามารถเชื่อมโยงข้อมูลกันได้ง่าย
มาตรฐานการบันทึกข้อมูล ในเชิงความหมาย (Semantic Standards)	การกำหนดวิธีการและกฎเกณฑ์ในการบันทึกข้อมูลที่ระบบจะสามารถทำความเข้าใจได้ เช่น การกำหนดวิธีการบันทึกรหัสสินค้าตามหมายเลขอุตสาหกรรม การบันทึกรหัสประเทศ เป็นต้น
สถาปัตยกรรมข้อมูล (Data Architecture)	การออกแบบและวางระบบการจัดการข้อมูลในทุกกระบวนการ อันเป็นการวางกระบวนการทำงานของการไหลเวียนข้อมูลภายในองค์กร โดยอาจรวมถึงกระบวนการทั้งในส่วนที่เป็นซอฟต์แวร์และฮาร์ดแวร์
ระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ (Government Data Catalog)	ระบบงานที่ทำหน้าที่บริหารจัดการบัญชีข้อมูลภาครัฐมารวบรวมและจัดหมวดหมู่ รวมถึงระบบนามานุกรม (Directory Services) ที่ให้บริการสืบค้นบัญชีรายการข้อมูลภาครัฐ เสมือนบัญชีข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐ เพื่อนำไปสู่การใช้ประโยชน์การบูรณาการข้อมูลร่วมกัน รองรับการให้บริการการสืบค้น และการเข้าถึงบัญชีข้อมูลหน่วยงานภาครัฐที่เผยแพร่เป็นสาธารณะ (มรค. 3-1 : 2665 มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล ว่าด้วยแนวทางการจัดทำบัญชีข้อมูลภาครัฐ, 2565, 3)
คำอธิบายชุดข้อมูล (Metadata)	ข้อมูลที่ใช้อธิบายข้อมูลหลักหรือกลุ่มข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งกระบวนการเชิงธุรกิจ (ในที่นี้หมายถึง กระบวนการทำงานตามภารกิจของหน่วยงาน) และเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศ กฎและข้อจำกัดของข้อมูล และโครงสร้างของข้อมูล เมทาดาทาช่วยให้หน่วยงานสามารถเข้าใจข้อมูล ระบบ และขั้นตอนการทำงานได้ดียิ่งขึ้น โดยการบริหารจัดการเมทาดาทา (Metadata Management) เริ่มตั้งแต่การเก็บ รวบรวม การจัดกลุ่ม การดูแล และการควบคุมเมทาดาทา ทั้งนี้ข้อมูลแต่ละชุดควรมีเมทาดาทา เพื่อให้ผู้ใช้งานทราบเกี่ยวกับ ชุดข้อมูล เช่น รายละเอียดชุดข้อมูล สิ่งที่เกี่ยวข้องกับชุดข้อมูล วัตถุประสงค์การนำไปใช้ ฟิลด์

คำศัพท์	ความหมาย
	ข้อมูล (อ้างอิงตาม มรต. 3-1 : 2565)
Digital Solution	การนำเครื่องมือหรือเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหา หรือพัฒนาประสิทธิภาพการให้บริการของหน่วยงานหรือองค์กร โดยครอบคลุมบริการดิจิทัลที่หลากหลาย ตั้งแต่การจัดทำตารางสรุปข้อมูล (Dashboard) ไปจนถึงการให้บริการเป็นตัวกลางทางด้านข้อมูล การจัดทำตลาดกลางทางด้านข้อมูล เป็นต้น
การแบ่งปันข้อมูล (Data Sharing)	การทำให้ข้อมูลพร้อมใช้งานสำหรับหน่วยงาน องค์กร หรือบุคคลอื่นภายใต้เงื่อนไขที่ตกลงกันได้ หรือการอ้างอิงสำหรับใช้ในการแบ่งปันข้อมูล (shared) แลกเปลี่ยนข้อมูล (exchangeable) และ นำข้อมูลไปต่อยอด (extensible) เพื่อการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐานของกลุ่มผู้ใช้งานหรือผู้ใช้บริการแพลตฟอร์ม (community infrastructure) ¹⁶
การบูรณาการข้อมูล (Data Integration)	การบูรณาการข้อมูล ในบางกรณีเรียกว่าการเชื่อมโยงข้อมูล คือการที่หน่วยงานตั้งแต่สองหน่วยงานขึ้นไป มีความตกลงในการร่วมมือกันเพื่อนำข้อมูล ทั้งที่เป็นข้อมูลดิบ หรือข้อมูลสถิติ มาเชื่อมโยงเข้าด้วยกันเพื่อจัดทำข้อมูลชุดใหม่ โดยอาจทำในรูปแบบอัตโนมัติ หรือในรูปแบบที่ดำเนินการโดยมนุษย์ก็ได้
ตลาดข้อมูล (Data Marketplace)	แพลตฟอร์มหรือบริการที่ทำหน้าที่เป็นตลาดกลางในการซื้อขายแลกเปลี่ยนข้อมูล โดยมีข้อมูลจากหลากหลายหน่วยงานในหลากหลายลักษณะ โดยผู้ใช้ข้อมูลสามารถเข้าไปเลือกซื้อข้อมูลจากตลาดเหล่านี้ได้
Data Visualization	การนำข้อมูลที่มีความซับซ้อนมานำเสนอในรูปแบบที่เข้าใจง่าย ผ่านแผนภูมิรูปภาพ กราฟ ตาราง หรือวิดีโอ
ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (High-value Datasets)	ชุดข้อมูลที่มีความสำคัญในการกำหนดนโยบายของประเทศ ได้รับการจัดการอย่างเป็นระบบ เข้าถึงได้ง่าย รองรับการใช้งานในรูปแบบดิจิทัล ทุกภาคส่วนใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง นำไปสู่การพัฒนาบริการสาธารณะเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างแท้จริง
ชุดข้อมูลที่มีคุณค่า (Value Dataset)	ชุดข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ ถูกต้อง ครบถ้วน ได้รับการจัดการอย่างมีมาตรฐาน สามารถสร้างประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ สังคม และสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
กำลังคน	(1) นักเรียน นักศึกษา ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน (2) วัยทำงาน (workforce) หรือบุคลากรดิจิทัล ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในการ Up-skill /Re-skill
กำลังคนดิจิทัล (Digital Human Capital)	ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ครอบคลุมทั้งคนไทยและคนต่างประเทศที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย (ยกเว้น ชาวต่างประเทศที่ทำงานในสถานทูต หรือองค์กรระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต) ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ (1) กำลังแรงงานดิจิทัล (Digital Workforce) และ (2) ผู้ที่อยู่นอกกำลังแรงงานที่จบการศึกษาด้านดิจิทัล และ (3) ผู้ที่อยู่นอกกำลังแรงงานที่กำลังเรียน/ศึกษาอยู่ในสาขาด้านดิจิทัล ที่มา : ประกาศคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

¹⁶ สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน), “มาตรฐานสำนักงานพัฒนาดิจิทัล ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจัดระดับขั้นและแบ่งปันข้อมูลภาครัฐ”

คำศัพท์	ความหมาย
	เรื่อง การกำหนดนิยามกำลังคนดิจิทัล
กำลังแรงงานดิจิทัล (Digital Workforce)	ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป ครอบคลุมทั้งคนไทยและคนต่างประเทศที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย (ยกเว้น ชาวต่างประเทศที่ทำงานในสถานทูต หรือองค์กรระหว่างประเทศที่มีเอกสิทธิ์ทางการทูต) ประกอบด้วย (1) ผู้มีงานทำที่ประกอบอาชีพด้านดิจิทัล (2) ผู้มีงานทำที่ไม่ได้ประกอบอาชีพด้านดิจิทัล แต่จบการศึกษาด้านดิจิทัล (3) ผู้ว่างงานที่จบการศึกษาด้านดิจิทัล และ (4) ผู้ว่างงานที่ไม่ได้จบการศึกษาด้านดิจิทัล แต่เคยประกอบอาชีพด้านดิจิทัล ที่มา : ประกาศคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง การกำหนดนิยามกำลังคนดิจิทัล
กฎเกณฑ์ทางด้านข้อมูล (Data rule)	การตั้งกฎเกณฑ์ในการบันทึกข้อมูลภายในองค์กร เพื่อให้การบันทึกข้อมูลภายในองค์กรมีลักษณะตรงกัน โดยกำหนดวิธีการบันทึกข้อมูลในแต่ละส่วนโดยเฉพาะ เช่น การบันทึกข้อมูลวันที่ต้องอยู่ในลักษณะ dd-mm-yyyy การบันทึกข้อมูลที่ขาดการสำรวจหรือหายไป (Missing Data) เป็น N/A เป็นต้น
การศึกษาคุณภาพของข้อมูล (Data Profiling)	การตรวจสอบคุณภาพของข้อมูล คือการนำข้อมูลภายในองค์กรมาตรวจสอบคุณภาพ โดยใช้กฎเกณฑ์ทางด้านข้อมูลขององค์กรเป็นฐาน เพื่อประเมินว่ามีการบันทึกข้อมูลสอดคล้องกับกฎเกณฑ์ดังกล่าวหรือไม่ พร้อมทั้งจัดทำรายงานสรุปเพื่อให้พนักงานหรือแผนกที่รับผิดชอบข้อมูลทำการปรับปรุงชุดข้อมูลให้มีคุณภาพเหมาะสมต่อไป
สวัสดิการของสังคม (Social welfare)	เป็นผลรวมของอรรถประโยชน์ (Utility) ของคนในสังคม กล่าวคือ ยิ่งสวัสดิการสังคมมีมาก แปลว่ากลุ่มความสนใจ (Interest Groups) ต่าง ๆ เช่น ผู้ผลิต ผู้บริโภค และภาครัฐ มีความพึงพอใจมากต่อสถานการณ์ในระบบเศรษฐกิจ ปัจจุบัน สามารถคำนวณออกมาในรูปแบบตัวเงินได้เมื่อคำนึงถึงความเต็มใจจะจ่าย (Willingness to Pay) และความเต็มใจที่จะรับ (Willingness to Accept)
วิธีประเมินค่าจากต้นทุนรวม (Sum-of-cost approach)	การประเมินมูลค่าของโครงการ สินค้า หรือสิ่งใด ๆ โดยคำนวณจากผลรวมของต้นทุนในการจัดทำให้สิ่งนั้นมีขึ้น
อัตราดอกเบี้ยคิดลด (Discount Rate)	อัตราที่ใช้ในการแปลงมูลค่าในอนาคตมาเป็นมูลค่าในปัจจุบัน
อัตราผลตอบแทนภายใน (Economic Internal Rate of Return: EIRR)	อัตราผลตอบแทนที่ใช้ในการประเมินโครงการหรือลงทุนที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ โดยพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ เช่น ต้นทุนเงินทุน รายได้ ค่าใช้จ่าย และผลประโยชน์ทั้งทางบวกและลบที่เกิดขึ้นจากโครงการนั้น ๆ โดย EIRR จะเป็นอัตราที่ทำให้มูลค่ารวมของผลตอบแทนเทียบเท่ากับมูลค่ารวมของต้นทุนเงินทุนหลังจากคำนวณกับอัตราดอกเบี้ยที่เฉพาะเจาะจงสำหรับโครงการ
อัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (Benefit-Cost Ratio: BCR)	อัตราส่วนที่ใช้ในการประเมินความคุ้มค่าของโครงการหรือลงทุน โดยการหารผลประโยชน์ทั้งหมดที่โครงการนั้นสร้างขึ้นด้วยต้นทุนจากการลงทุนทั้งหมด โดยทั่วไปแล้ว ถ้า $BCR > 1$ แสดงว่าผลประโยชน์มากกว่าต้นทุนที่ลงทุน และถือว่าโครงการนั้นมีความคุ้มค่าในการลงทุน แต่ถ้า $BCR < 1$ แสดงว่าต้นทุนที่ลงทุนมีมากกว่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการ
การวิเคราะห์ความอ่อนไหว	การวิเคราะห์ที่ใช้ในการประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อผลลัพธ์หรือ

คำศัพท์	ความหมาย
(Sensitivity analysis)	ผลประโยชน์ของโครงการหรือการลงทุน เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรหรือปัจจัยที่สำคัญ เช่น อัตราดอกเบี้ย ค่าใช้จ่ายในการลงทุน หรือปัจจัยทางสภาพแวดล้อมที่อาจมีผลต่อการดำเนินงานของโครงการหรือการลงทุน
ความสามารถของหน่วยตรวจสอบและรับรองภายในประเทศ	การเพิ่มขึ้นของจำนวนมาตรฐานความมั่นคงปลอดภัยด้านสารสนเทศ ความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ และการปกป้องความเป็นส่วนตัว หรือมาตรฐานที่เกี่ยวข้องที่หน่วยตรวจสอบและรับรองแต่ละแห่งได้รับการรับรองระบบงานจากหน่วยรับรองระบบงาน (Accreditation Body) เช่น ISO 27001:2022 มาตรฐานสากล การตรวจมาตรฐานสากลสำหรับระบบการจัดการความปลอดภัยของข้อมูล (Information Security Management System) ISO/IEC 27701:2019 มาตรฐานบริหารระบบการจัดการข้อมูลส่วนบุคคล (Security Techniques for Privacy Information Management) เป็นต้น

ภาคผนวกที่ 2 ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง

กลไกสำคัญประการหนึ่งของการขับเคลื่อนนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย (พ.ศ. 2568 – 2570) คือ การจัดทำชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีความต้องการในการใช้งานสูง ตรงตามความต้องการ และสามารถติดตามผลการดำเนินการของประเทศตามตัวชี้วัดระดับนานาชาติได้ โดยการจัดทำชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ควรมีการดำเนินการด้วยกันทั้งสิ้น 6 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดหลักเกณฑ์และแบบประเมินชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง

การจัดเก็บชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง จำเป็นต้องมีการกำหนดหลักเกณฑ์และเครื่องมือในการประเมินชุดข้อมูลเพื่อให้ทราบระดับความสำคัญของชุดข้อมูล และหน่วยงานสามารถใช้วางแผนผลักดันกรณีชุดข้อมูลเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่า เพื่อยกระดับไปสู่การเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงได้ในอนาคต โดยพิจารณาความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ภารกิจหน่วยงาน และตัวชี้วัดสากล มาตรฐานข้อมูลและความพร้อมของข้อมูล และการใช้ประโยชน์จากข้อมูล โดยมีการกำหนดเกณฑ์คะแนน ดังตารางที่ ผ.2

ตารางที่ ผ.2 หลักเกณฑ์คะแนนชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง

เกณฑ์คะแนน	ประเภทชุดข้อมูล
ช่วงคะแนน 80 – 100 คะแนน	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (High-value Dataset)
ช่วงคะแนนต่ำกว่า 80 คะแนน	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่า (Value Dataset)

สำหรับการประเมินชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงหน่วยงานภาครัฐสามารถทำแบบประเมินชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (High-value Dataset Assessment) โดยมีมิติการประเมินชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงจำแนกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ภารกิจหน่วยงาน และตัวชี้วัดสากล จำนวน 6 ข้อ 2) การใช้ประโยชน์จากข้อมูล จำนวน 4 ข้อ และ 3) มาตรฐานข้อมูลและความพร้อมของข้อมูล จำนวน 10 ข้อ ดังตารางที่ ผ.3

ตารางที่ ผ.3 หลักเกณฑ์และเกณฑ์คะแนนชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง

เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์คะแนน		
	1 คะแนน	3 คะแนน	5 คะแนน
ส่วนที่ 1 ความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ภารกิจหน่วยงาน และตัวชี้วัดสากล			
1. ข้อมูลที่เปิดเผยช่วยเพิ่มประสิทธิภาพและสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติ	ไม่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ	สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 1 ประเด็นยุทธศาสตร์และความต้องการการใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ	สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ตั้งแต่ 2 ประเด็นยุทธศาสตร์ขึ้นไป และความต้องการการใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ชาติ
2. ข้อมูลที่เปิดเผยเป็นข้อมูลตามภารกิจหรือทิศทางเชิงกลยุทธ์ของหน่วยงานและมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	ไม่สอดคล้องตามภารกิจหรือทิศทางเชิงกลยุทธ์ของหน่วยงาน หรือขัดต่อกฎหมายเฉพาะ	สอดคล้องตามภารกิจหรือทิศทางเชิงกลยุทธ์ของหน่วยงานแต่ไม่มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	สอดคล้องตามภารกิจหรือทิศทางเชิงกลยุทธ์ของหน่วยงานและมีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง หรือได้รับการประกาศเป็นรายชื่อชุดข้อมูลหลักของหน่วยงาน (Master Data)
3. ชุดข้อมูลถูกกำหนดให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์	ชุดข้อมูลไม่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านข้อมูล	ชุดข้อมูลมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านข้อมูล	ชุดข้อมูลสามารถพัฒนาปรับปรุง หรือเชื่อมโยงกับชุด

เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์คะแนน		
	1 คะแนน	3 คะแนน	5 คะแนน
ด้านข้อมูลของหน่วยงาน	ของหน่วยงาน	ของหน่วยงาน	ข้อมูลอื่นเพื่อสร้างมูลค่า เพิ่มตามยุทธศาสตร์ได้
4. ชุดข้อมูลสามารถใช้ติดตามและวัดความสามารถในประเทศได้ (เช่น ตามมิติกรม. หรือตอบโจทย์ตัวชี้วัดสำนักงาน ก.พ.ร. หรือมิติคณะกรรมการต่าง ๆ ฯลฯ)	สามารถใช้ติดตามและตอบโจทย์การวัดความสามารถในประเทศได้ 1 ตัวชี้วัด	สามารถใช้ติดตามและตอบโจทย์การวัดความสามารถในประเทศได้ 2 ตัวชี้วัด	สามารถใช้ติดตามและตอบโจทย์การวัดความสามารถในประเทศได้ตั้งแต่ 3 ตัวชี้วัดขึ้นไป
5. การประเมินประโยชน์ต่อต้นทุนในการจัดทำชุดข้อมูลตามแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย	มีการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุน และได้คะแนนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (B/C ratio) ระหว่าง 1 – 1.99 คะแนน	มีการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุน และได้คะแนนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (B/C ratio) ระหว่าง 2 – 2.99 คะแนน	มีการประเมินประโยชน์ต่อต้นทุน และได้คะแนนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (B/C ratio) ระหว่าง 3 คะแนนขึ้นไป
6. ชุดข้อมูลสามารถใช้ติดตามและวัดความสามารถของประเทศตามตัวชี้วัดในระดับสากลได้ (เช่น IMF, IMD, World Bank, SDGs, OECD ฯลฯ)	สามารถใช้ติดตามและตอบโจทย์ตัวชี้วัดระดับสากลได้ 1 ตัวชี้วัด	สามารถใช้ติดตามและตอบโจทย์ตัวชี้วัดระดับสากลได้ 2 ตัวชี้วัด	สามารถใช้ติดตามและตอบโจทย์ตัวชี้วัดระดับสากลได้ตั้งแต่ 3 ตัวชี้วัด
ส่วนที่ 2 : การใช้ประโยชน์จากข้อมูล			
7. หน่วยงานมีการวางแผนเพื่อนำข้อมูลไปพัฒนานวัตกรรมและสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ	ไม่มีการวางแผนเพื่อนำข้อมูลไปพัฒนานวัตกรรม	มีการวางแผนเพื่อนำข้อมูลไปพัฒนานวัตกรรม	มีการพัฒนานวัตกรรมและสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจ
8. ข้อมูลที่เปิดเผยเป็นข้อมูลที่มีกลุ่มผู้ใช้งานแสดงความประสงค์ในการนำไปใช้อย่างสม่ำเสมอภายในระยะเวลา 1 ปี	51 - 100 ครั้ง (รายปี)	101 - 150 ครั้ง (รายปี)	มากกว่า 151 ครั้ง (รายปี)
9. ข้อมูลที่เปิดเผยเป็นข้อมูลที่สามารถนำไปต่อยอด ช่วยให้เกิดการวิเคราะห์เรื่องใหม่ ๆ หรือนำไปวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึก หรือนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมเพื่อให้บริการประชาชนได้	ข้อมูลสามารถนำไปต่อยอด ช่วยให้เกิดการวิเคราะห์เรื่องใหม่ ๆ	ข้อมูลสามารถนำไปต่อยอด ช่วยให้เกิดการวิเคราะห์เรื่องใหม่ ๆ และสามารถนำไปวิเคราะห์เชิงลึกได้	ข้อมูลสามารถนำไปต่อยอด ช่วยให้เกิดการวิเคราะห์เรื่องใหม่ ๆ และสามารถนำไปวิเคราะห์เชิงลึกได้ และสามารถสร้างนวัตกรรมเพื่อให้บริการประชาชนได้
10. การจัดเก็บชุดข้อมูลตรงกับความต้องการของผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder)	ไม่ตรงความต้องการ	ตรงความต้องการ	ตรงความต้องการ และมีหลักฐานการใช้ประโยชน์จากชุดข้อมูล
ส่วนที่ 3 มาตรฐานข้อมูลและความพร้อมของข้อมูล			
11. กระบวนการเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานของรัฐ	สอดคล้องตามระดับ 3 : Defined หมายถึง	สอดคล้องตามระดับ 4 : Managed หมายถึง	สอดคล้องตามระดับ 5 : Optimized หมายถึง

เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์คะแนน		
	1 คะแนน	3 คะแนน	5 คะแนน
จัดอยู่ในระดับใดของการวัดการเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐที่สอดคล้องตามแนวทางการเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ ในรูปแบบดิจิทัลต่อสาธารณะ และสูงกว่าระดับที่ 3 ขึ้นไป	กระบวนการถูกกำหนดให้เป็นมาตรฐานมาใช้ในหน่วยงานของรัฐอย่างกว้างขวาง มีการติดตามการดำเนินงานและกำหนดตัวชี้วัด	มีการนำกระบวนการที่ถูกกำหนดให้เป็นมาตรฐานมาใช้ในหน่วยงานของรัฐอย่างกว้างขวาง มีการติดตามการดำเนินงานและกำหนดตัวชี้วัด	มีการปรับปรุงกระบวนการเปิดเผยข้อมูลเปิดเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเปิดเผยข้อมูลเปิดภายในหน่วยงานของรัฐ หรือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
12. ข้อมูลที่เปิดเผยมี Metadata และ Data Dictionary สอดคล้องตามแนวทางการเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ ในรูปแบบดิจิทัลต่อสาธารณะ	ไม่มี Metadata และ Data Dictionary ที่สอดคล้องตามแนวทางฯ	มี Metadata หรือ Data Dictionary ที่สอดคล้องตามแนวทางฯ	มี Metadata และ Data Dictionary สอดคล้องตามแนวทางฯ
13. ระดับคุณภาพของชุดข้อมูลสอดคล้องตามแนวทางการเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ ในรูปแบบดิจิทัลต่อสาธารณะ	ชุดข้อมูลมีความถูกต้องสูง ผิดพลาดน้อยมาก	ชุดข้อมูลมีความถูกต้องสูง ผิดพลาดน้อยมาก รวบรวมจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ	ชุดข้อมูลมีความถูกต้องสูง ผิดพลาดน้อยมาก รวบรวมจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ และมีความสอดคล้องตอกัน ทันสมัย
14. ข้อมูลที่เปิดเผยอยู่ในรูปแบบที่สอดคล้องตามแนวทางการเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐ ในรูปแบบดิจิทัลต่อสาธารณะ กำหนดในระดับใด และสูงกว่าระดับ Machine-readable (ระดับ 2 ขึ้นไป)	OL RE : เปิดเผยข้อมูลในรูปแบบที่อ่านได้ด้วยเครื่อง เป็นข้อมูลที่มีโครงสร้าง (Structured Data) และใช้กับซอฟต์แวร์จำกัดสิทธิ์ (Proprietary Software) เช่น DOC, XLS	OL RE OF : เปิดเผยข้อมูลในรูปแบบมาตรฐานแบบเปิด และไม่จำกัดสิทธิ์โดยบุคคลใด (Non proprietary) เช่น CSV, ODS, XML, JSON, KML, SHP, KMZ	OL RE OF URI : เปิดเผยข้อมูลในรูปแบบที่ใช้ยูอาร์ไอ ในการระบุตัวตนของข้อมูล และชี้ไปยังตำแหน่งของข้อมูลนั้น เช่น RDF (URIs)
15. ข้อมูลที่เปิดเผยเป็นข้อมูล Machine-readable ที่ถูกปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันหรือเป็นลักษณะใดลักษณะหนึ่งดังต่อไปนี้ Near Real-Time Feed หรือ Time Series โดยได้รับจากเทคโนโลยีต่าง ๆ (เช่น เครื่องมือตรวจวัด (Sensor) กล้องวิดีโอ (Video Camera) โดรน (Drone))	เป็นข้อมูล Machine-readable	เป็นข้อมูล Machine-readable และมีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน	เป็นข้อมูล Machine-readable และมีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน และมีแหล่งที่มาของข้อมูลจากเทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น เครื่องมือตรวจวัด (Sensor) กล้องวิดีโอ (Video Camera) โดรน (Drone) ฯลฯ
16. ข้อมูลที่เปิดเผยเป็นข้อมูลที่มีการจัดทำอย่างต่อเนื่อง (มีข้อมูลย้อนหลัง 4 ปีขึ้นไป)	มีข้อมูลย้อนหลัง 1-4 ปี	มีข้อมูลย้อนหลัง 5-10 ปี	มีข้อมูลย้อนหลัง 10 ปีขึ้นไป

เกณฑ์ประเมิน	เกณฑ์คะแนน		
	1 คะแนน	3 คะแนน	5 คะแนน
17. ชุดข้อมูลง่ายต่อการเข้าถึง	หน่วยงานไม่อนุญาตให้บุคคลภายนอกเข้าถึงข้อมูล	บุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงข้อมูลได้แต่ต้องลงทะเบียนก่อน	บุคคลภายนอกสามารถเข้าถึงได้แบบสาธารณะ โดยไม่ต้องลงทะเบียนก่อนเข้าใช้งาน
18. ชุดข้อมูลสามารถเชื่อมโยงกับระบบอื่นได้แบบอัตโนมัติ	สามารถเชื่อมโยงกับระบบอื่นได้แบบอัตโนมัติ 2 หน่วยงาน	สามารถเชื่อมโยงกับระบบอื่นได้แบบอัตโนมัติ 3 หน่วยงาน	สามารถเชื่อมโยงกับระบบอื่นได้แบบอัตโนมัติได้ตั้งแต่ 5 หน่วยงาน ขึ้นไป
19. มีการบริหารจัดการชุดข้อมูล (เช่น มีเจ้าหน้าที่/ การปรับปรุงข้อมูลสม่ำเสมอ)	ไม่มีการบริหารจัดการชุดข้อมูล	มีการบริหารจัดการชุดข้อมูลแต่ไม่ต่อเนื่อง	มีการบริหารจัดการชุดข้อมูลชัดเจนและต่อเนื่อง
20. ชุดข้อมูลมีความหลากหลาย (เช่น ด้านประชากร ภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ ฯลฯ)	ขาดความหลากหลาย	มีความหลากหลายบางส่วน	มีความหลากหลายมาก

โดยหน่วยงานสามารถดำเนินการประเมินชุดข้อมูลเพื่อทราบว่าชุดข้อมูลเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงหรือไม่ จากนั้นสรุปผลการประเมิน พร้อมระบุรายละเอียดเป้าหมายการพัฒนาชุดข้อมูลในอนาคต เมื่อหน่วยงานสามารถจัดเรียงชุดข้อมูลที่มีมูลค่าสูงตามลำดับได้แล้ว สามารถนำชุดข้อมูลดังกล่าวไปพิจารณาผลกระทบและแนวทางการใช้ประโยชน์ข้อมูลต่อไป

2. การพิจารณาผลกระทบและแนวทางการใช้ประโยชน์ของชุดข้อมูล

เมื่อหน่วยงานสามารถกำหนดชุดข้อมูลที่มีมูลค่าสูงได้แล้ว ผู้รับผิดชอบข้อมูลควรนำชุดข้อมูลทั้งหมดมาจัดลำดับคะแนนและพิจารณาประเมินผลกระทบและแนวทางการใช้ประโยชน์ของชุดข้อมูล โดยคำนึงถึงผลทางเศรษฐกิจและสังคมของชุดข้อมูล โดยมีมิติในการประเมินผลกระทบมีด้วยกัน 6 มิติ ดังนี้

2.1 ด้านสิ่งแวดล้อม: ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงสร้างคุณค่าในมิติของ (1) การสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change) (2) การจัดการสิ่งแวดล้อม (3) การเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารจัดการพลังงาน และ (4) การเพิ่มประสิทธิภาพของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.2 ด้านเศรษฐกิจ: ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจทั้งในระดับของภาคเอกชนและในภาพรวม โดยสร้างคุณค่าในมิติ (1) การส่งเสริมการแข่งขัน (2) การเพิ่มผลผลิตทางเศรษฐกิจ (3) การสร้างผลประโยชน์ต่อผู้บริโภค (4) เพิ่มประสิทธิภาพในการติดตามเศรษฐกิจ (5) ส่งเสริมการจ้างงาน (6) เพิ่มผลผลิตและส่งเสริมการค้า (7) ส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติ (8) เพิ่มประสิทธิภาพในการประสานงานระหว่างภาครัฐและเอกชน (9) เพิ่มพลวัตของสินค้าในตลาด และ (10) สร้างความน่าเชื่อถือในการดำเนินธุรกิจและการทำธุรกรรม

2.3 ด้านนวัตกรรม: ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงช่วยสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชนและภาคประชาสังคม โดยสร้างคุณค่าในมิติ (1) สร้างนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับภาคประชาชน (2) สร้างนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการภาครัฐ (3) สร้างนวัตกรรมในภาคเอกชน และ (4) ส่งเสริมการประสานงานระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน

2.4 ด้านการบริการสาธารณะ: ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงช่วยส่งเสริมการเข้าถึง ประสิทธิภาพ และคุณภาพของการบริการสาธารณะในมิติ อาทิ (1) ส่งเสริมการเข้าถึงบริการสาธารณะ (2) เพิ่มประสิทธิภาพการบริการสาธารณะ (3) ส่งเสริมการแข่งขันในการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ (4) เพิ่มรายได้ภาครัฐ (5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของการบริการสาธารณะ และ (6) เพิ่มความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมในการบริหารราชการ

2.5 ด้านสังคม: ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง เป็นชุดข้อมูลที่ช่วยส่งเสริมความโปร่งใสและประโยชน์ให้กับสังคม โดยมีคุณค่าในมิติต่าง ๆ อาทิ (1) การลดอาชญากรรมและเสริมความยุติธรรมในสังคม (2) การคาดการณ์และการป้องกันโรค (3) การส่งเสริมการเข้าถึงระบบขนส่งและการเดินทาง (4) การเพิ่มประสิทธิภาพของระบบขนส่งและการเดินทาง (5) การวางแผนการขนส่งและการเดินทาง และ (6) การออกแบบระบบการขนส่งและการเดินทางสำหรับประชาชนทุกกลุ่ม

2.6 ด้านศักยภาพของการนำชุดข้อมูลกลับมาใช้ซ้ำ: ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงเป็นชุดข้อมูลที่มีความต้องการใช้มากและมีศักยภาพในการรวมกับชุดข้อมูลอื่น ๆ หรือกล่าวได้ว่า แท้จริงแล้ว ชุดข้อมูลจะไม่สามารถเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงได้ หากไม่สามารถใช้ซ้ำและเชื่อมต่อกับชุดข้อมูลอื่น ๆ เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้ โดยมีคุณค่าในมิติ คือ (1) มีความต้องการใช้ชุดข้อมูล ทั้งจากภาคเอกชน ภาคประชาชน โดยพิจารณาจากตัวชี้วัด เช่น จำนวนผู้เข้าถึงข้อมูล จำนวนผู้ใช้ซ้ำ และการขอข้อมูล (2) ชุดข้อมูลได้รับความเชื่อมั่นในการนำกลับมาใช้ใหม่ และ (3) ชุดข้อมูลมีปริมาณการดาวน์โหลดสูง

นอกจากนี้ ภายหลังจากการประเมินผลกระทบในมิติต่าง ๆ แล้ว หน่วยงานควรประเมินต้นทุนที่ใช้ในการจัดทำชุดข้อมูลชุดนั้น ๆ โดยแบ่งออกเป็นทั้งต้นทุนที่เกิดขึ้นครั้งเดียว (One-time Cost) เช่น ต้นทุนในการรวบรวมข้อมูลและเชื่อมต่อข้อมูล และต้นทุนที่เกิดขึ้นซ้ำ (Recurring Costs) เช่น ต้นทุนในการบริหารจัดการระบบ ต้นทุนในการพัฒนาคุณภาพของชุดข้อมูลในแต่ละปี เป็นต้น โดยนำมาเปรียบเทียบกับผลได้ที่เกิดจากข้อมูลชุดนั้น ๆ และพิจารณาจัดทำชุดข้อมูลที่มีความคุ้มค่าสูงที่สุดก่อนเป็นอันดับแรก

3. การประเมินความพร้อมของชุดข้อมูลในการผลักดันให้เป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง โดยเป็นขั้นตอนหลังจากการจัดลำดับความสำคัญและการประเมินผลกระทบของข้อมูลแล้ว ในขั้นตอนนี้หน่วยงานจะทราบว่าชุดข้อมูลใดเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่ควรเร่งผลักดันให้เกิดขึ้นก่อน ดังนั้น ในลำดับถัดไปหน่วยงานจึงควรประเมินความพร้อมของชุดข้อมูล โดยแบ่งเป็นสถานการณ์ต่าง ๆ ดังตารางที่ ผ.4

ตารางที่ ผ.4: สถานการณ์ความพร้อมของชุดข้อมูลในประเทศไทย

ความพร้อมของชุดข้อมูล	สถานการณ์	รายละเอียด
(1) ภาครัฐมีการจัดเก็บและรวบรวมชุดข้อมูล	สถานการณ์ที่ (1.1) ชุดข้อมูลถูกกำหนดเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงในปัจจุบัน	พิจารณาความครบถ้วนและคุณภาพของชุดข้อมูลเพิ่มเติมให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด
	สถานการณ์ที่ (1.2) ชุดข้อมูลเป็นข้อมูลสาธารณะ	ต้องมีการปรับปรุงหลักเกณฑ์และแนวทาง การกำหนดชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง เพื่อกำหนดชุดข้อมูลที่สำคัญให้เป็นชุด

ความพร้อมของชุดข้อมูล	สถานการณ์	รายละเอียด
	แต่ยังไม่ถูกกำหนดเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	ข้อมูลที่มีคุณค่าสูง
	สถานการณ์ที่ (1.3) ชุดข้อมูลเป็นชุดข้อมูลหลักของหน่วยงานโดยยังไม่ถูกเปิดเป็นข้อมูลสาธารณะ	ต้องจำกัดรายละเอียดข้อมูลส่วนบุคคลและปลดล็อกข้อมูลส่วนที่เป็นประโยชน์ให้เป็นข้อมูลสาธารณะ
	สถานการณ์ที่ (1.4) ชุดข้อมูลมีการจัดเก็บและรวบรวม แต่ยังไม่ถูกเปิดเผยเป็นข้อมูลสาธารณะ	ควรพิจารณาความพร้อมในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานหรือเปิดข้อมูลให้เป็นข้อมูลสาธารณะ
(2) ภาครัฐยังไม่มีการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูล	สถานการณ์ที่ (2.1) ชุดข้อมูลถูกรวบรวมและจัดเก็บโดยภาคเอกชนและประชาสังคม	กรณีที่ 1: เป็นชุดข้อมูลที่อยู่ในขอบเขตการกำกับดูแลของหน่วยงานกำกับดูแล หน่วยงานควรกำหนดเงื่อนไขการกำกับดูแลให้ภาคเอกชนนำส่งข้อมูลให้ภาครัฐ กรณีที่ 2: เป็นชุดข้อมูลที่ไม่อยู่ในการกำกับดูแลของรัฐ ควรต้องมีการจัดทำความร่วมมือในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม
	สถานการณ์ที่ (2.2) ชุดข้อมูลยังไม่มีการจัดเก็บ ต้องดำเนินการจัดเก็บ	เป็นชุดข้อมูลที่หน่วยงานภาครัฐสามารถดำเนินการจัดเก็บได้ภายใต้บริบทการดำเนินงานในปัจจุบัน แต่อาจยังไม่ถูกจัดเก็บ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจึงควรดำเนินการจัดเก็บข้อมูลเพิ่มเติม โดยอาจร่วมกับการประเมินผลกระทบของข้อมูล (Impact assessment) เพื่อสะท้อนความสำคัญในการจัดเก็บข้อมูล
	สถานการณ์ที่ (2.3) ชุดข้อมูลไม่สามารถจัดเก็บได้ ต้องรวบรวมโดยการสำรวจ	เป็นชุดข้อมูลที่หน่วยงานภาครัฐไม่สามารถจัดเก็บได้ ภายใต้บริบทการดำเนินงานในปัจจุบัน หากต้องการชุดข้อมูลดังกล่าวต้องรวบรวมด้วยการสำรวจ โดยอาจร่วมกับการประเมินผลกระทบของข้อมูล (Impact assessment) เพื่อสะท้อนความสำคัญในการสำรวจข้อมูล

4. การพัฒนามาตรฐานของชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง

หลังจากที่หน่วยงานได้กำหนดชุดข้อมูลที่จะผลักดันหรือจัดทำ และประเมินความพร้อมของชุดข้อมูลแล้ว ขั้นตอนถัดไปควรมีการกำหนดนิยาม มาตรฐาน และแนวทางการบันทึกข้อมูลให้อยู่ในลักษณะเดียวกัน โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบควรกำหนดชุดคำอธิบายข้อมูล (Metadata) ของชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่จะจัดทำ เพื่อให้หน่วยงานเจ้าของข้อมูลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในการจัดทำชุดข้อมูลสามารถดำเนินการได้ตรงตามความต้องการใช้งานชุดข้อมูลนั้น ๆ ทั้งนี้ การกำหนดคำอธิบายชุดข้อมูลภาครัฐของประเทศไทย คณะกรรมการพัฒนารัฐบาลดิจิทัล ได้มีการประกาศมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วยแนวทางการจัดทำบัญชีข้อมูลภาครัฐ (มรด. 3-1 : 2565)

5. การเก็บรวบรวมชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง

การดำเนินการเพื่อเก็บรวบรวมชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ต้องมีการกำหนดคำนิยาม ความหมาย วิธีการ รวมทั้งปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับข้อมูลชุดนั้น ๆ อย่างชัดเจน และมีการเก็บ

รวบรวมข้อมูลทั้งในแง่ของกระบวนการและวิธีการเก็บรวบรวมได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ โดยต้องสอดคล้องกับแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลเหล่านั้นตามที่กำหนดในคำอธิบายชุดข้อมูลของข้อมูลนั้น ๆ โดยจะแบ่งการดำเนินการในส่วนนี้เป็น 2 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

5.1 การกำหนดคำอธิบายชุดข้อมูล

คำอธิบายชุดข้อมูลหรือเมทาดาทา (Metadata) หมายถึง ข้อมูลที่ใช้อธิบายชุดข้อมูล โดยระบุรายละเอียดแหล่งข้อมูลและคำอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูล ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้ข้อมูลทราบว่าข้อมูลมาจากแหล่งใด มีรูปแบบอย่างไร โดยในจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูลภาครัฐหรือเมทาดาทา นั้น สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ร่วมกับ สำนักงานสถิติแห่งชาติ และสถาบันส่งเสริมการวิเคราะห์และบริหารข้อมูลขนาดใหญ่ภาครัฐ (ปัจจุบัน คือ สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่) ได้ออกแบบมาตรฐานขั้นต่ำอ้างอิงตาม ISO/IEC 11179 และ Dublin Core Metadata Initiative (DCMI) และแผ่นแบบ (Template) เอกสาร ซึ่งเป็นการกำหนดมาตรฐานเมทาดาทาสำหรับชุดข้อมูลภาครัฐ ใช้จัดทำบัญชีข้อมูลของหน่วยงานได้อย่างสอดคล้องกัน ดังนี้

(1) คำอธิบายชุดข้อมูลส่วนหลัก (Mandatory Metadata) เป็นรายละเอียดคำอธิบายชุดข้อมูลส่วนหลักที่ทุกชุดข้อมูลจำเป็นต้องมี โดย 1 ชุดข้อมูล ประกอบด้วยคำอธิบายข้อมูลจำนวน 14 รายการ ได้แก่ ประเภทข้อมูล ชื่อชุดข้อมูล องค์กร ชื่อผู้ติดต่อ อีเมลผู้ติดต่อ คำสำคัญ รายละเอียด วัตถุประสงค์ ความถี่ของการปรับปรุงข้อมูล ขอบเขตเชิงภูมิศาสตร์หรือเชิงพื้นที่ แหล่งที่มา รูปแบบในการเก็บข้อมูล หมวดยุทธศาสตร์ตามธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ และสัญญาอนุญาตให้ใช้ข้อมูล

(2) คำอธิบายชุดข้อมูลทางเลือก (Optional Metadata) เป็นส่วนของรายละเอียดคำอธิบายชุดข้อมูลเพิ่มเติมที่ช่วยให้รายละเอียดของคำอธิบายชุดข้อมูลมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

(3) พจนานุกรมข้อมูล (Data Dictionary) เป็นส่วนหนึ่งของเมทาดาทาที่มีหน้าที่อธิบายข้อมูลภายในชุดข้อมูลอย่างละเอียดเป็นรายตัวแปร (Attribute) เพื่อสนับสนุนให้ผู้ที่ต้องการใช้ข้อมูลสามารถเข้าใจชุดข้อมูลในระดับตัวแปร มีประโยชน์ในการตัดสินใจว่าชุดข้อมูลนั้นมีข้อมูลตามที่ต้องการใช้กำลังค้นหาคืออยู่หรือไม่ โดยมีส่วนที่บังคับต้องทำการอธิบายข้อมูลรายตัวแปร 3 รายการ ได้แก่ ชื่อตัวแปรข้อมูล ชนิดของตัวแปรข้อมูล และคำอธิบายตัวแปรข้อมูล

ทั้งนี้ ได้กำหนดให้หน่วยงานจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูลส่วนหลัก (Mandatory Metadata) ซึ่งเป็นส่วนที่บังคับต้องทำการอธิบายชุดข้อมูล โดยอาจทำคำอธิบายชุดข้อมูลตามข้อ 2 และ ข้อ 3 ด้วยหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ รายละเอียดคำอธิบายชุดข้อมูลสำหรับชุดข้อมูลภาครัฐสามารถดูเพิ่มเติมจาก มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล ว่าด้วยแนวทางการจัดทำบัญชีข้อมูลภาครัฐ (มรด. 3-1 : 2565) และ มาตรฐานสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ว่าด้วยแนวทางการจัดทำบัญชีข้อมูลภาครัฐ (มสพร. 1-2566) ซึ่งสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) ได้มีการปรับปรุงคำอธิบายชุดข้อมูล เพื่อเป็นข้อเสนอแนะให้กับหน่วยงานภาครัฐใช้เป็นแนวทางในการจัดทำบัญชีข้อมูลโดยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมต่อชุดข้อมูลของหน่วยงาน

5.2 การรวบรวมข้อมูล

ภายหลังการจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูลแต่ละชุดแล้ว หน่วยงานเจ้าภาพต้องดำเนินการรวบรวมข้อมูลหรือมอบหมายให้หน่วยงานที่เป็นผู้รวบรวมข้อมูลไปดำเนินการรวบรวมข้อมูล เพื่อให้มีข้อมูลครบถ้วนตามแผนการรวบรวมข้อมูล ทั้งนี้ แนวทางการรวบรวมจะถูกกำหนดไว้ตั้งแต่ขั้นการจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูล โดยอาจจำแนกวิธีการรวบรวมข้อมูลได้ตามผู้ถือครองข้อมูล และแหล่งข้อมูล โดยจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

5.2.1 ข้อมูลที่มีการจัดเก็บและถือครองโดยหน่วยงานภาครัฐ: หากชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงชุดใดจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานรัฐหน่วยอื่น ๆ ให้หน่วยงานเจ้าภาพขอเชื่อมโยงข้อมูลจากหน่วยงาน

อื่น ๆ ที่เป็นผู้ถือครองข้อมูลชุดที่ต้องเอามาใช้ประกอบกัน โดยอาจเชื่อมโยงข้อมูลแบบหน่วยงานถึงหน่วยงาน (อาจต้องมีการลงทุนหลายครั้งทำให้ใช้งบประมาณไม่มีประสิทธิภาพเพราะต้องมีการรวบรวมข้อมูลหลายชุดเพื่อจัดทำชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงอย่างครบถ้วน) หรือใช้ระบบกลางที่มีอยู่เพื่อเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานหลายหน่วยงาน ซึ่งสามารถขยายผลได้อย่างไม่มีข้อจำกัด

5.2.2 ข้อมูลที่มีการจัดเก็บและถือครองโดยภาคเอกชน: หากชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงต้องการความร่วมมือ หรือต้องการใช้ข้อมูลที่เก็บรวบรวมโดยภาคเอกชน ให้หน่วยงานเจ้าภาพติดต่อขอเชื่อมโยงข้อมูลกับภาคเอกชนเพื่อจัดทำชุดข้อมูลดังกล่าว อันจะช่วยลดต้นทุนที่เกิดขึ้นกับภาครัฐในการจัดทำข้อมูล โดยการเชื่อมโยงข้อมูลนี้ ควรจัดทำในลักษณะที่สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่อง และสามารถขยายผลได้ ผ่านการจัดทำแพลตฟอร์ม หรือตลาดข้อมูลกลางในภาคอุตสาหกรรมหรือประเด็นการพัฒนานั้น ๆ โดยอาจสร้างภาคีความร่วมมือกับหน่วยงานต่าง ๆ ในภาคเอกชน เพื่อให้ภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการกำหนดชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่ตนต้องการด้วย

5.2.3 ข้อมูลที่ยังไม่มีการรวบรวมจัดเก็บ: หากชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงเป็นชุดข้อมูลที่ยังไม่เคยมีการเก็บรวบรวม ควรคำนึงถึงช่องทางที่ก่อให้เกิดต้นทุนน้อยที่สุด และมีประสิทธิภาพสูงที่สุด เช่น การสร้างแพลตฟอร์มในมิติการพัฒนาหรือภาคอุตสาหกรรมนั้น ๆ เพื่อให้มีการเชื่อมโยงฐานข้อมูลกับหน่วยงานเอกชนในภาคการผลิตทั้งหมด ในกรณีที่เป็นข้อมูลจากอุปกรณ์ IoT ให้ทำการจัดทำระบบที่สามารถดึงข้อมูลได้อย่างเป็นปัจจุบัน ไม่ต้องรวบรวมข้อมูลใหม่ ๆ และจัดให้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลในรูปแบบข้อมูลสถิติเป็นวิธีการสุดท้าย เพราะเป็นการดำเนินการที่ใช้กำลังคนและต้นทุนสูง

6. การเผยแพร่ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง

เนื่องจากชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าและความต้องการใช้มาก ดังนั้นการเผยแพร่ชุดข้อมูลเหล่านี้จะสามารถสร้างคุณค่าเพิ่มเติมได้ผ่านการเปิดเผยในรูปแบบที่เหมาะสมในลักษณะที่เข้าถึงได้โดยสะดวก และมีความชัดเจนในการขอเข้าใช้บริการ การเปิดเผยข้อมูลช่วยสนับสนุนให้ภาคธุรกิจสามารถเลือกตัดสินใจลงทุนได้ดีขึ้น รวมไปถึงการสนับสนุนให้ภาคประชาชนมีข้อมูลประกอบการดำเนินชีวิตได้สะดวกขึ้น ทั้งนี้ ข้อมูลที่จะดำเนินการเผยแพร่สู่สาธารณะ จำเป็นต้องเป็นข้อมูลที่มีชั้นความลับที่สามารถเปิดเผยได้ โดยข้อมูลชุดอื่น ๆ ควรได้รับการเปิดเผยในลักษณะจำกัดสิทธิ์ที่เหมาะสมกับชั้นความลับของข้อมูล ในขณะที่ค่าอภิบาลชุดข้อมูลนั้นจำเป็นต้องได้รับการเปิดเผยสู่สาธารณะในทุกชุดข้อมูล

สำหรับช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลนั้น หน่วยงานเจ้าภาพในข้อมูลแต่ละชุดต้องเผยแพร่ข้อมูลผ่านช่องทางของหน่วยงานตนเอง เช่น ระบบบัญชีข้อมูลหน่วยงาน (Agency Data Catalogs) และเชื่อมโยงหรือเผยแพร่ข้อมูลที่มีคุณค่าสูงชุดนั้น ๆ ผ่านแพลตฟอร์มข้อมูลกลางภาครัฐต่าง ๆ ได้แก่

ศูนย์กลางข้อมูลเปิดภาครัฐ (Open government data) ที่พัฒนาขึ้นโดยสำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) เป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลเปิดของภาครัฐเอาไว้ในแหล่งเดียว เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลเปิดของรัฐและนำไปใช้ประโยชน์ได้โดยสะดวก

ระบบบัญชีข้อมูลภาครัฐ (gdcatalog.go.th) ที่พัฒนาขึ้นโดยสำนักงานสถิติแห่งชาติ เป็นระบบศูนย์กลางบัญชีดิจิทัลภาครัฐ โดยรวบรวมและจัดหมวดหมู่บัญชีข้อมูลภาครัฐ เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถค้นหาและเข้าถึงข้อมูลภาครัฐจากแหล่งข้อมูลต้นทางได้โดยสะดวก

นอกจากนี้ ยังมีศูนย์แลกเปลี่ยนข้อมูลกลางภาครัฐ (Government Data Exchange: GDX) ที่สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) จัดทำขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลดิจิทัลและทะเบียนดิจิทัลระหว่างหน่วยงานของรัฐ เพื่อสนับสนุนการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐในการให้บริการประชาชนผ่านระบบดิจิทัล ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการบริหารงานและการให้บริการภาครัฐผ่านระบบดิจิทัล พ.ศ. 2562 มาตรา 15

สำหรับการเตรียมข้อมูลเพื่อเปิดเผยสู่สาธารณะนั้น สพร. ได้มีการประกาศคณะกรรมการพัฒนา รัฐบาลดิจิทัล เรื่อง มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วยแนวทางการเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐในรูปแบบดิจิทัลต่อ สาธารณะ เวอร์ชัน 2.0 (มรด. 8 : 2567) โดยมีแนวทางสำคัญที่หน่วยงานจะต้องพิจารณา ดังนี้

6.1 การเปิดเผยข้อมูลเปิด

การเปิดเผยข้อมูลเปิดตาม มรด. 8 : 2567 มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วยแนวทางการเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐในรูปแบบดิจิทัลต่อสาธารณะ เวอร์ชัน 2.0 กำหนดให้หน่วยงานจำเป็นต้องจัดทำชุดข้อมูลให้อยู่ในรูปแบบของชุดข้อมูลเปิด เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถนำไปใช้งานได้สะดวก ทั้งนี้ มาตรฐานดังกล่าวกำหนดระดับการเปิดเผยชุดข้อมูลไว้ 5 ระดับ ดังตารางที่ ผ.6

ตารางที่ ผ.6 : ระดับการเปิดเผยชุดข้อมูลเปิด

ระดับการเปิดเผย (Openness rating)	คุณลักษณะ (Characteristics)	รูปแบบของข้อมูลเปิด (Open data format)
★ (OL)	รูปแบบข้อมูลระดับ 1 ดาวเป็นรูปแบบที่เปิดเผยข้อมูลบนเว็บไซต์ได้ทุกรูปแบบ และสามารถนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ได้โดยไม่ต้องขออนุญาตจากหน่วยงานของรัฐ (OL - Open License) ซึ่งรูปแบบนี้สามารถสร้างได้ง่าย แต่นำข้อมูลไปต่อยอดใช้ประโยชน์ได้ยาก (Not reusable)	 .pdf
★★ (OL, RE)	รูปแบบข้อมูลระดับ 2 ดาวเป็นรูปแบบเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบที่อ่านได้ด้วยเครื่อง (RE - Machine-Readable) เป็นข้อมูลที่มีโครงสร้าง (Structured data) และใช้งานกับซอฟต์แวร์จำกัดสิทธิ์ (Proprietary software) เช่น Excel	 .xls
★★★ (OL, RE, OF)	รูปแบบข้อมูลระดับ 3 ดาวเป็นรูปแบบเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบมาตรฐานแบบเปิด (OF - Open format) และไม่จำกัดสิทธิ์โดยบุคคลใด (Non-proprietary)	 .csv
★★★★ (OL, RE, OF, URI)	รูปแบบข้อมูลระดับ 4 ดาวเป็นรูปแบบเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบที่ใช้ยูอาร์ไอ (URI - Uniform Resource Identifier) ในการระบุตัวตนของข้อมูล และชี้ไปยังตำแหน่งของข้อมูลนั้น	 .rdf
★★★★★ (OL, RE, OF, URI, LD)	รูปแบบข้อมูลระดับ 5 ดาวเป็นรูปแบบเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบที่ข้อมูลสามารถเชื่อมโยงไปสู่แหล่งข้อมูลอื่น หรืออ้างอิงข้อมูลในชุดข้อมูลอื่นได้ (LD - Linked Data)	 .rdf

ที่มา: สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน), มรด. 8 : 2567 มาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลว่าด้วยแนวทางการเปิดเผยข้อมูลเปิดภาครัฐในรูปแบบดิจิทัลต่อสาธารณะ เวอร์ชัน 2.0

โดยหน่วยงานเจ้าภาพควรเลือกเปิดเผยข้อมูลในระดับ 3 ดาวขึ้นไป และให้อยู่ในรูปแบบที่สามารถอ่านได้โดยเครื่อง (machine-readable) เพื่อให้สามารถนำข้อมูลไปประมวลผลผ่านระบบ

คอมพิวเตอร์ได้ ทั้งนี้ ก่อนการเปิดเผยข้อมูลจำเป็นต้องมีกระบวนการเพื่อการรักษาความปลอดภัยและความเป็นส่วนตัวของข้อมูล เช่น การลบข้อมูลส่วนบุคคลออก การปกปิดเพื่อจำกัดการมองเห็นข้อมูลทั้งหมด (Data masking) หรือการทำข้อมูลให้นิรนาม (Data anonymization)

6.2 การจัดทำและเผยแพร่ผ่านระบบบัญชีข้อมูล (Data Catalog)

นอกจากจะเปิดเผยชุดข้อมูลแล้ว หน่วยงานเจ้าภาพจำเป็นต้องเปิดเผยผ่านระบบบัญชีข้อมูล (Data catalog) ในลักษณะที่เข้าถึงได้ง่ายเช่นกัน เพื่อให้ผู้ใช้ข้อมูลเข้าถึงรายละเอียดต่าง ๆ ของข้อมูล เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์สูงสุดจากข้อมูลต่อไป โดยมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล ว่าด้วยแนวทางการจัดทำบัญชีข้อมูลภาครัฐ (มรด. 3-1 : 2565) ระบุว่าบัญชีข้อมูลคือ เอกสารแสดงบรรดารายการของชุดข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมของหน่วยงาน ทั้งนี้ บัญชีข้อมูลควรประกอบด้วยชุดข้อมูลเปิด และคำอธิบายข้อมูลทุกชุดที่มีไม่ว่าชุดข้อมูลดังกล่าวจะเป็นข้อมูลเปิดหรือไม่ก็ตาม

ภายหลังการระบุชุดข้อมูล จัดหมวดหมู่ตามธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ และจัดทำคำอธิบายชุดข้อมูลแล้ว หน่วยงานเจ้าภาพควรดำเนินการจัดทำบัญชีข้อมูลของหน่วยงานเจ้าภาพโดยมีขั้นตอน ดังนี้

- รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ภายในหน่วยงานเจ้าภาพ หน่วยงานเจ้าของข้อมูล ประชามติหรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ พร้อมระบุแหล่งข้อมูล โดยต้องมี identifier ที่ลิงก์ไปสู่ข้อมูลจริงของข้อมูลที่ตั้งมาจากแหล่งต่าง ๆ

- ดำเนินการระบุอย่างชัดเจนว่าเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงในมิติการพัฒนาใด มีวัตถุประสงค์และเป้าหมายหลักเพื่อดำเนินการใด เช่น เพื่อติดตามการพัฒนาของประเทศตามตัวชี้วัดต่างประเทศ

- รวบรวมคำอธิบายชุดข้อมูลที่ได้จัดทำไว้ในข้อที่ 5.1 ทั้งในส่วนที่เป็นชุดข้อมูลเปิดและชุดข้อมูลที่ไม่เปิดเผยต่อสาธารณะ

- นำรายการข้อมูลและคำอธิบายชุดข้อมูลที่ได้จัดทำไว้แล้วเป็นบัญชีข้อมูล

จากแนวทางการกำหนดความสำคัญของชุดข้อมูลและการประเมินชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงดังกล่าวกล่าวข้างต้น ขอนำเสนอตัวอย่างของชุดข้อมูลที่ควรผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงเพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศในมิติต่าง ๆ (1) ภาคการเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ (2) ภาคสาธารณสุข (3) ภาคคมนาคม (4) ภาคการเงินและการคลัง (5) ภาคการท่องเที่ยว (6) ภาคอุตสาหกรรมและการพาณิชย์ (7) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และสวัสดิการ ซึ่งที่มาของตัวอย่างชุดข้อมูลมาจากผลการศึกษายภายใต้โครงการจัดทำกฎระเบียบการใช้บริการระบบคลาวด์กลางภาครัฐ และจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย โดยมีตัวอย่างชุดข้อมูลในมิติต่าง ๆ ดังแสดงในตารางที่ ผ.7 - ตารางที่ ผ.13

ตารางที่ ผ.7 ตัวอย่างชุดข้อมูลที่ควรได้รับการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ภาคการเกษตรและทรัพยากรธรรมชาติ

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
(1) ชุดข้อมูลที่ใช้ในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน			
(1.1) การขนส่ง (Mobility) และชุดข้อมูลเพื่อประกอบ	ระบบการตรวจสอบย้อนกลับของผลิตภัณฑ์ภาคการเกษตร (Data	รายละเอียดของสินค้า	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล
		มาตรฐานของสินค้าและการรับประกัน	
		รายละเอียดผู้ผลิต	

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล	
การจัดทำสถิติ	Traceability)	บริษัทผู้จัดหาวัตถุดิบ (Raw Materials Suppliers)		
		ฟาร์มหรือแปลงที่ผลิต		
		ผู้นำเข้า/ผู้จัดจำหน่ายสินค้า		
		ข้อมูลการขนส่งสินค้าตลอดห่วงโซ่อุปทาน		
(1.2) ชุดข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำสถิติ	ชุดข้อมูลต้นทุนการผลิต	ราคามล็ดพันธุ์พืช	จัดเก็บและเปิดเผยผ่านสารสนเทศของหน่วยงาน โดยไม่ต่อเนื่อง	
		ราคาพ่อและแม่พันธุ์สัตว์	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูลผ่านสารสนเทศของหน่วยงาน	
		ต้นทุนและวิธีการขนส่งสินค้าเกษตร	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บ	
		ราคาอาหารสัตว์	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูลผ่านสารสนเทศของหน่วยงาน	
		ราคาปุ๋ย	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูลผ่านสารสนเทศของหน่วยงาน	
	ชุดข้อมูลน้ำ	ปริมาณน้ำที่จัดเก็บตามพื้นที่และช่วงเวลา	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูล	
		ปริมาณน้ำฝน	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูล	
		ปริมาณฝนคาดการณ์	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูล	
	ชุดข้อมูลราคาสินค้าเกษตร	ราคาสินค้าเกษตร	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูล	
		การคาดการณ์ราคาเกษตร	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บ	
	(1.3) ภูมิสารสนเทศ (Geospatial)	ชุดข้อมูลภูมิสารสนเทศพื้นฐาน (FGDS)	ชุดข้อมูลภูมิสารสนเทศพื้นฐาน (FGDS)	บางส่วนมีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ชุดข้อมูลดิน	คุณภาพดิน	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูล
ชุดข้อมูลภัยพิบัติ		การเกิดภัยพิบัติย้อนหลัง	รวบรวมและเผยแพร่	
		การคาดการณ์การเกิดภัยพิบัติ	รวบรวมและเผยแพร่	
	พื้นที่น้ำท่วมซ้ำซาก	รวบรวมและเผยแพร่		
(2) ชุดข้อมูลที่ใช้ในการติดตามการดำเนินงาน				
(2.1) ชุดข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำสถิติ	ผลิตภาพและประสิทธิภาพการผลิต	มูลค่าของสินค้าเกษตรอัตรลักษณ์ท้องถิ่น	จัดเก็บและเผยแพร่แยกแต่ละชนิดสินค้า และยังไม่มียข้อมูลผลผลิตจากปศุสัตว์ (โคขุน โพนยางคำ ไข่เค็มไชยา ไก่เบตง)	
		มูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย	จัดเก็บและเผยแพร่ในส่วนสินค้าปศุสัตว์ ขาดสืบค้าพืชและประมง	
		มูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ	จัดเก็บและเผยแพร่	
		มูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์	จัดเก็บและเปิดเผย	
		มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล	

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล	
		ข้อมูลการผลิตสินค้าเกษตร	รวบรวมและเผยแพร่	
(2.2) สถิติ	ผลิตภาพและประสิทธิภาพการผลิต	ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตร	รวบรวมและเผยแพร่	
		ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร	รวบรวมและเผยแพร่	
		รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตร	จัดเก็บและเผยแพร่	
		ผลิตภาพแรงงานภาคการเกษตร	จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล	
	ชุดข้อมูลความมั่นคงทางอาหาร	ดัชนีคุณภาพและความปลอดภัยภายใต้ดัชนีความมั่นคงทางอาหาร	จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล	
		ความไม่มั่นคงทางอาหาร	ไม่พบว่ามีเก็บข้อมูล	
		ภาวะทุพโภชนาการ	จัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูลทุก 3 ปี (เฉพาะในเด็ก)	
		ทรัพยากรพืชและสัตว์ในแผนอนุรักษ์และสัดส่วนสัตว์ที่เสี่ยงต่อการสูญพันธุ์	ไม่พบว่ามีเก็บข้อมูล	
		ความชุกของภาวะขาดสารอาหาร	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล	
		รายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล	
ตัวชี้วัดราคาอาหารผิดปกติ		ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล		
(2.3) ข้อมูลการสำรวจโลกและสิ่งแวดล้อม (Earth observation and environment)	ชุดข้อมูลน้ำ	ปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำ	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูล	
		ประสิทธิภาพของระบบชลประทาน	ไม่พบว่ามีข้อมูล	
		การใช้น้ำซ้ำ	ไม่พบว่ามีข้อมูล	
		คุณภาพแหล่งน้ำ	มีการจัดเก็บข้อมูล	
		ระดับความตึงเครียดน้ำ	ไม่พบว่ามีข้อมูล	
		การบำบัดน้ำเสีย	จัดเก็บและเปิดเผยข้อมูล	
	ชุดข้อมูลพื้นที่คุ้มครองจำแนกตามระบบนิเวศ	ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ทางทะเล	ขอบเขตของพื้นที่คุ้มครองทางธรรมชาติ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
			พื้นที่ความหลากหลายทางชีวภาพที่สำคัญ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		พื้นที่ป่าไม้	มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
		พื้นที่ดินทั้งหมดและพื้นที่ดินที่ถูกทำให้เสื่อมโทรม	ยังไม่พบการจัดเก็บและเผยแพร่	
		ดัชนีพื้นที่ภูเขา และสัดส่วนพื้นที่ภูเขาที่เสื่อมโทรม	ยังไม่พบการจัดเก็บและเผยแพร่	
		ชุดข้อมูลพื้นที่สีเขียว	อยู่ระหว่างดำเนินการจัดเก็บ	
		ภาวะความเป็นกรด-ด่างของน้ำทะเลเฉื่อย	ยังไม่พบการเผยแพร่ข้อมูล	
		ความหนาแน่นของขยะพลาสติก	ยังไม่พบการเผยแพร่ข้อมูล	
		ชุดข้อมูลการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ	ร้อยละของครัวเรือนที่มีน้ำดื่มสะอาด	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
			ร้อยละของครัวเรือนที่มีสุขภัณฑ์ลักษณะ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	สัดส่วนของน้ำเสียจากครัวเรือนและอุตสาหกรรมที่ได้รับการบำบัดอย่างปลอดภัย		ยังไม่พบการเผยแพร่	
	สัดส่วนของแหล่งน้ำที่มีคุณภาพน้ำโดยรอบที่		มีการจัดเก็บและเผยแพร่	

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล	
		ดี		
		ระดับความตึงเครียดด้านน้ำ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
		การเปลี่ยนแปลงในบริบทของระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับน้ำตลอดทุกช่วงเวลา	ยังไม่พบการจัดเก็บและเผยแพร่	
	ชุดข้อมูลการบริหารจัดการขยะ		สัดส่วนของขยะมูลฝอยในเขตเมืองที่ถูกจัดเก็บเป็นประจำ และที่มีการทิ้ง ณ จุดสุดท้ายอย่างเหมาะสม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
			อัตราการนำขยะกลับมาใช้ใหม่ (recycling rate)	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
			ของเสียอันตรายต่อหัวและสัดส่วนของเสียอันตรายที่ได้รับการบำบัด	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	ชุดข้อมูลการดำเนินงานเพื่อต่อสู้กับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น		ปริมาณก๊าซเรือนกระจก จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ประเภทอุตสาหกรรม และจังหวัด	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ แต่ไม่ครอบคลุม
ชุดข้อมูลคุณภาพอากาศ			มีการจัดเก็บและเผยแพร่ แต่ไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่	
(2.4) ภูมิสารสนเทศ (Geospatial)	ชุดข้อมูลพื้นที่การเกษตร	พื้นที่เกษตรที่มีการทำการเกษตรแบบยั่งยืน	มีการจัดเก็บข้อมูล แต่ไม่เปิดเผยอย่างต่อเนื่อง	
		พื้นที่เกษตรอินทรีย์	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล	
		พื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองตามหลักการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล	
		พื้นที่เพาะปลูกที่ไม่เหมาะสม	พบข้อมูลแต่ไม่เป็นระบบ	
		พื้นที่ที่มีความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล	

ตารางที่ ผ.8 ตัวอย่างชุดข้อมูลที่ควรได้รับการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ภาคสาธารณสุข

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
(1) ข้อมูลที่ใช้ในการขับเคลื่อน			
ชุดข้อมูลเพื่อประกอบ การจัดทำสถิติ	ชุดข้อมูลการเสียชีวิต	จำนวนการตายจำแนกตามสาเหตุ อายุ และเพศ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	ชุดข้อมูลพฤติกรรมและความรู้ของประชาชน	องค์ความรู้ด้านสุขภาวะ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ที่ตั้งของสวนสาธารณะและพื้นที่นันทนาการของชุมชน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่เพียงบางส่วน
	ชุดข้อมูลความเสี่ยงต่อสุขภาพ	ปริมาณฝุ่น PM 2.5 รายวัน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		จุดที่เกิดอุบัติเหตุทางถนน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		โรคและลักษณะอาการ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	ชุดข้อมูลทรัพยากรสถานพยาบาล	ชุดข้อมูลการเข้าถึงบริการ	ข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมคนไทยใน 5 กลุ่มโรค
ทรัพยากรในแต่ละหน่วยบริการ			ไม่พบว่ามีการจัดเก็บ
		จำนวนบุคลากรสาธารณสุขรายพื้นที่	มีการจัดเก็บและเผยแพร่

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
	สาธารณสุข	ความต้องการบุคลากรสาธารณสุขรายพื้นที่	ไม่พบว่ามี การเปิดเผยข้อมูล
(2) ข้อมูลที่ใช้ในการติดตาม			
สถิติ	ชุดข้อมูลอายุคาดเฉลี่ยและการเสียชีวิต	อัตราการตายจากโรคที่สำคัญ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		อัตราการเสียชีวิตจากการบาดเจ็บทางถนน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		อัตราการตายก่อนวัยอันควรจากโรค NCD	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		อายุคาดเฉลี่ยของการมีสุขภาพดี	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	ชุดข้อมูลพฤติกรรมและความรู้ของประชาชน	อัตราของ Healthy Ageing	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		อัตราความรู้ด้านสุขภาพของประชากร	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		พฤติกรรมสุขภาพของคนไทย	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ระดับความรู้เรื่องโรคอุบัติใหม่และโรคอุบัติซ้ำของประชาชน	ไม่พบว่ามี การเปิดเผยข้อมูล
	ชุดข้อมูลความครอบคลุมของบริการสาธารณสุข	ความชุกของพฤติกรรมเสี่ยง	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ในลักษณะรายงาน
		กลุ่มคนจนเป้าหมายตามข้อมูลการพัฒนาคน	ไม่พบว่ามี การเก็บข้อมูล
		แบบชี้เป้าที่ตกมิตด้านสุขภาพที่ได้รับการดูแล	ไม่พบว่ามี การเก็บข้อมูล
		สัดส่วนความครอบคลุมของหน่วยบริการปฐมภูมิ (PCC) ที่มีทีมแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว	ไม่พบว่ามี การเก็บข้อมูล
		จำนวนศูนย์แพทย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง 4 สาขาหลักใน 12 เขตสุขภาพ	ไม่พบว่ามี การเก็บข้อมูล
		อัตราส่วนเตียงต่อประชากรภาพรวม และการกระจายระหว่างพื้นที่	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ระยะเวลารอคอยในการรับการรักษาพยาบาลที่แผนกผู้ป่วยนอก	มีการจัดเก็บแต่ไม่พบการเผยแพร่ อย่างเป็นระบบ
		อัตราการส่งต่อออกนอกเขตสุขภาพ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
อัตราส่วนกำลังคนด้านสุขภาพต่อประชากร	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ในลักษณะรายงานและอินโฟกราฟฟิก		
สัดส่วนแพทย์ต่อประชากรระหว่างพื้นที่	มีการจัดเก็บและเผยแพร่		
ขีดความสามารถของบุคลากรด้านสุขภาพ	ไม่พบว่ามี การเก็บข้อมูล		
ระดับความสุขในการปฏิบัติงานของบุคลากรด้านสุขภาพ	มีการจัดเก็บ แต่ไม่เปิดเผยในลักษณะที่เครื่องจักรอ่านได้		

ตารางที่ ผ.9 ตัวอย่างชุดข้อมูลที่ควรได้รับการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ภาคคมนาคม

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
(1) ข้อมูลที่ใช้ในการขับเคลื่อน			
(1.1) ชุดข้อมูลเพื่อ	ชุดข้อมูลการขนส่ง	ปริมาณการเดินทางด้วยระบบขนส่ง	ไม่พบว่ามี การจัดเก็บ

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
ประกอบการจัดทำสถิติ	สาธารณะ	สาธารณะ จำแนกตามพื้นที่	ข้อมูล
		จำนวนผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะ จำแนกตามรูปแบบการเดินทาง	มีการจัดเก็บและเปิดเผย
	ชุดข้อมูลการขนส่งสินค้า	ปริมาณการขนส่งและโลจิสติกส์ จำแนกตามรูปแบบการขนส่ง	มีการจัดเก็บและเปิดเผย
		ข้อมูลปริมาณส่งออกสินค้า/บริการบริเวณพื้นที่ที่มีการเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล
		ข้อมูลปริมาณการส่งออกสินค้า/บริการระหว่างประเทศ ผ่านระบบการขนส่ง	มีการจัดเก็บและเปิดเผย
		ข้อมูลต้นทุนในการขนส่งสินค้า/บริการ จำแนกตามรูปแบบทางขนส่ง	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล
ชุดข้อมูลความปลอดภัยบนท้องถนน	ข้อมูลผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน	มีการจัดเก็บและเปิดเผย	
(1.2) ภูมิสารสนเทศ (Geospatial)	การขนส่งสินค้าและผู้ใช้โดยสาร	ข้อมูลการติดตามรถโดยสารและรถบรรทุกด้วยระบบ GPS	มีการจัดเก็บและเปิดเผย แต่เป็นลักษณะสถิติ
(2) ข้อมูลที่ใช้ในการติดตาม			
สถิติ	ชุดข้อมูลการขนส่งสินค้า	สัดส่วนปริมาณการขนส่งสินค้าทางราง ต่อปริมาณการขนส่งสินค้าทั้งหมด	มีการจัดเก็บและเปิดเผย
		ชุดข้อมูลการเดินทาง	สัดส่วนผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะ ในการเดินทางในกรุงเทพฯ และปริมณฑล
	สัดส่วนผู้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะ ในการเดินทางระหว่างเมือง		มีการจัดเก็บและเปิดเผย
	ชุดข้อมูลความปลอดภัยทางท้องถนน	อัตราผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน	มีการจัดเก็บและเปิดเผย
		สัดส่วนจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากระบบขนส่งสาธารณะต่อปริมาณผู้ใช้โดยสารที่เดินทางในระบบขนส่งสาธารณะทั้งหมด	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ ผ.10 ตัวอย่างชุดข้อมูลที่ควรได้รับการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ภาคการเงินและธนาคาร

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
สถิติ	เสถียรภาพของระบบการเงิน	ข้อมูลยอดคงค้างเงินให้สินเชื่อค้างชำระ เกินกว่า 3 เดือนขึ้นไป (Non-performing Loans: NPLs)	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		Financial Soundness Indicators	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		อัตราส่วนเงินกองทุนตามกฎหมาย	มีการจัดเก็บและเผยแพร่

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
			ข้อมูล
ข้อมูลความลึกของตลาดการเงิน	ข้อมูลความลึกของตลาดการเงิน	สินเชื่อภายในประเทศที่จัดสรรให้ภาคเอกชน	ไม่พบการจัดเก็บข้อมูล
		การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของ SMEs	ไม่พบการจัดเก็บข้อมูล
	ตัวชี้วัดเสถียรภาพทางการเงิน	เงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		เงินกองทุนชั้นที่ 1 ต่อสินทรัพย์เสี่ยง	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		สินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้หลังหักค่าเผื่อผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต่อส่วนของทุน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		สินเชื่อไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อสินเชื่อรวม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		สินทรัพย์สภาพคล่องต่อหนี้สินระยะสั้น	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		สัดส่วนฐานะเงินตราต่างประเทศสุทธิต่อเงินกองทุนตามกฎหมาย	ยังไม่มีเผยแพร่
	การเข้าถึงบริการทางการเงิน	จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ ต่อผู้ใหญ่ 100,000 คน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์
		จำนวนเครื่องเบิกเงินอัตโนมัติ (ATMs) ต่อผู้ใหญ่ 100,000 คน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่จำนวนเครื่องเบิกเงินอัตโนมัติ (ATMs)
		อัตราการขยายตัวสินเชื่อธุรกิจรายใหม่ที่ไม่ใช่รายใหญ่ (เฉลี่ยร้อยละ)	ยังไม่มีเผยแพร่ข้อมูล
	ชุดข้อมูลการคลังสาธารณะ	โครงสร้างงบประมาณรายจ่ายภาครัฐ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		งบประมาณรายจ่ายภาครัฐ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ผลการเบิกจ่ายงบประมาณ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
ระบบติดตาม ประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและผลสัมฤทธิ์ของแผนงานโครงการ		ยังไม่พบการจัดเก็บ	
ผลการจัดเก็บรายได้ของรัฐบาล		มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
ดุลการคลัง		มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
หนี้สาธารณะ		มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
การดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ		มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
ระบบเตือนภัยทางด้านเศรษฐกิจ การเงิน การค้า		ยังไม่พบการจัดเก็บ	

ตารางที่ ผ.11 ตัวอย่างชุดข้อมูลที่ควรได้รับการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ภาคการท่องเที่ยว

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
(1) ชุดข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำสถิติ	ข้อมูลการไหลเวียนของการท่องเที่ยว	สัดส่วนนักท่องเที่ยวจำแนกตามประเทศต้นทาง	มีการจัดเก็บข้อมูล
		ข้อมูลด้านภูมิสารสนเทศของสถานที่ท่องเที่ยว	ไม่พบการจัดเก็บข้อมูล
(2) สถิติ	ผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยว	ผลิตภัณฑ์มวลรวมด้านการท่องเที่ยว	มีการจัดเก็บข้อมูล

ตารางที่ ผ.12 ตัวอย่างชุดข้อมูลที่ควรได้รับการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ภาคอุตสาหกรรมและการพาณิชย์

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
(1) ชุดข้อมูลที่ใช้ในการขับเคลื่อนการดำเนินงาน			
(1.1) การขนส่ง (Mobility) และชุดข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำสถิติ	ระบบการตรวจสอบย้อนกลับของผลิตภัณฑ์ (Data Traceability) ¹⁷	รายละเอียดของสินค้า	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล
		มาตรฐานของสินค้าและการรับประกัน	
		บริษัทผู้ผลิต	
		บริษัทผู้จัดหาวัตถุดิบ (Raw Materials Suppliers)	
		โรงงานผลิตสินค้า	
		ผู้นำเข้า/ผู้จัดจำหน่ายสินค้า	
(1.2) ชุดข้อมูลเพื่อประกอบการจัดทำสถิติ	ชุดข้อมูลการสนับสนุนของภาครัฐ	จำนวนเงินสนับสนุนด้านการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม จำแนกตามอุตสาหกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		จำนวนเงินสนับสนุนการพัฒนาทักษะบุคลากร	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		มูลค่าการส่งเสริมการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษของภูมิภาคและเขตเศรษฐกิจบริเวณชายแดน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		ประสิทธิภาพของโครงการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจไทย	ไม่พบว่ามีการจัดเก็บข้อมูล
	ชุดข้อมูลการจ้างงานจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม และทักษะแรงงาน	จำนวนการจ้างงาน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		ชั่วโมงทำงาน	มีการจัดเก็บแต่ไม่พบการเผยแพร่
		เงินเดือน ค่าจ้าง และสวัสดิการของแรงงาน	มีการจัดเก็บแต่ไม่พบการเผยแพร่
		ข้อมูลตำแหน่งงานว่าง	มีการจัดเก็บและเผยแพร่

¹⁷ Decision No 768/2008/EC of the European Parliament and of the Council of 9 July 2008 on a common framework for the marketing of products, and repealing Council Decision 93/465/EEC

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
			ข้อมูล
	ชุดข้อมูลมาตรฐานการผลิตสินค้าจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	ข้อมูลผลิตภัณฑ์/ชิ้นส่วนที่ได้มาตรฐานสากลในอุตสาหกรรมแต่ละด้าน	ต้องมีการกำหนดนิยามมาตรฐานของอุตสาหกรรมแต่ละด้านเพิ่มเติม
		ข้อมูลผู้ประกอบการหรือโรงงาน แยกตามประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรม (TSIC)	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
	ชุดข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูล	จำนวนชุดข้อมูลที่น่าใช้ระบบจัดเก็บข้อมูลกลาง	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
		และรายละเอียดชุดข้อมูล	
		ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อย	มีการจัดเก็บและเผยแพร่ข้อมูล
(1.3) บริษัทและการเป็นเจ้าของ (Companies and company ownership)	ชุดข้อมูลการจดทะเบียนผู้ประกอบการ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	จำนวนผู้จดทะเบียนจำแนกตามประเภทของผู้จดทะเบียนและอุตสาหกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่เป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงในปัจจุบัน
		มูลค่าทุนจดทะเบียน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		วันที่จดทะเบียน วันที่ยกเลิกการจดทะเบียน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		สถิติการจ้างงานของสถานประกอบการ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม/ที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม/ที่จดทะเบียนนิติบุคคล/ที่จดทะเบียนพาณิชย์	จัดเก็บเป็นชุดข้อมูลหลักของหน่วยงานโดยยังไม่ถูกเปิดเป็นข้อมูลสาธารณะ
		ข้อมูลวิสาหกิจเริ่มต้น (Startups)	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	ชุดข้อมูลโรงงาน	ชุดข้อมูลทะเบียนโรงงาน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่เป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงในปัจจุบัน
(1.4) สิ่งแวดล้อม (Environment)	ชุดข้อมูลด้านสิ่งแวดล้อมจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ต่อมูลค่าเพิ่มจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	ยังไม่พบการจัดเก็บข้อมูล
		ปริมาณการปล่อย PM 2.5 จากภาคอุตสาหกรรม	ยังไม่พบการจัดเก็บข้อมูล
(2) ชุดข้อมูลติดตามผลการดำเนินงาน			
(2.1) สถิติ (Statistic)	ชุดข้อมูลเศรษฐกิจมหภาค	รายได้ประชาชาติของภาคอุตสาหกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศจำแนกตามภาคอุตสาหกรรม ประเภทองค์กรธุรกิจ และเขตเศรษฐกิจ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	ชุดข้อมูลผลิตภาพและประสิทธิภาพการผลิตจำแนกตามประเภทสินค้าประเภทอุตสาหกรรม	ปริมาณการผลิตสินค้า	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ปริมาณการจัดจำหน่ายสินค้า	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		กำลังการผลิตและอัตราการใช้กำลังการผลิต	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ราคาขาย	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ต้นทุนการผลิต	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ผลิตภาพของแรงงานอุตสาหกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		มูลค่าการจำหน่ายของอุตสาหกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		สินค้าคงคลัง	มีการจัดเก็บและเผยแพร่

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล	
		มูลค่าเพิ่มของสินค้าจำแนกตามประเภทสินค้าและกลุ่มอุตสาหกรรม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่แต่ไม่ครอบคลุมทุกกลุ่มอุตสาหกรรม	
		มูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรม SMEs	มีการจัดเก็บและเผยแพร่	
	ชุดข้อมูลสถิติการค้าระหว่างประเทศ จำแนกตามประเภทสินค้าประเภทอุตสาหกรรม	สถิติการนำเข้าสินค้า	สถิติการนำเข้าสินค้า	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
			สถิติการนำเข้าสินค้าของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
			ราคาสินค้านำเข้า	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
			สถิติการส่งออกสินค้า	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
			สถิติการส่งออกสินค้าของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
			ราคาสินค้าส่งออก	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	ชุดข้อมูลการลงทุนจำแนกตามภาคอุตสาหกรรม	ปริมาณการลงทุน	ปริมาณการลงทุนภายในประเทศ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
			ปริมาณการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
			ปริมาณการลงทุนจากรัฐบาล	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	อันดับความสามารถในการแข่งขัน	อันดับความสามารถในการแข่งขันแต่ละด้าน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่	

ตารางที่ ผ.13 ตัวอย่างชุดข้อมูลที่ควรได้รับการผลักดันเป็นชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง ภาคเศรษฐกิจ สังคม และสวัสดิการ

ประเภทชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อมของชุดข้อมูล
สถิติ	ชุดข้อมูลตัวชี้วัดเศรษฐกิจมหภาค	รายได้ประชาชาติ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ผลิตภัณฑ์มวลรวมประเทศ จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ผลิตภาพปัจจัยการผลิต	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ผลิตภาพแรงงาน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ดัชนีราคา	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ดัชนีค่าครองชีพ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		มูลค่าการลงทุนทางตรงจากต่างประเทศ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		มูลค่าการลงทุน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		บัญชีประชาชาติ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิตของประเทศ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ชุดข้อมูลตลาดแรงงาน	จำนวนประชากรผู้มีงานทำ
	ตำแหน่งงานว่าง		มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	อัตราการว่างงาน		มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	สถิติแรงงานเด็ก		มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	จำนวนประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงาน		มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	จำนวนประชากรที่ไม่ได้อยู่ในระบบการศึกษา การจ้างงานหรือการฝึกอบรม		ยังไม่มีการจัดเก็บและเผยแพร่
	จำนวนชั่วโมงการทำงาน		มีการจัดเก็บแต่ยังไม่พบการเผยแพร่

ประเภท ชุดข้อมูล	ชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูง	รายละเอียดชุดข้อมูล (Key Variable)	สถานะความพร้อม ของชุดข้อมูล
	ชุดข้อมูลการพัฒนาเขต เศรษฐกิจพิเศษและเมือง เศรษฐกิจ	ผลิตภัณฑ์มวลรวมของเขตเศรษฐกิจและ จังหวัด จำแนกตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		มูลค่าการลงทุนจำแนกตามเขตเศรษฐกิจ พิเศษและจังหวัด	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		สถิติการนำเข้า-ส่งออกสินค้าจำแนกตามเขต เศรษฐกิจพิเศษและจังหวัด	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		จำนวนเมืองที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมือง อัจฉริยะ	ยังไม่พบการจัดเก็บ
	ชุดข้อมูลสถิติโครงสร้าง พื้นฐานโทรคมนาคมดิจิทัล	มูลค่าการลงทุนโครงสร้างพื้นฐาน โทรคมนาคมดิจิทัล	ยังไม่พบการจัดเก็บ
		จำนวนเลขหมายโทรศัพท์ประจำที่ที่เปิดใช้ บริการ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		ค่าบริการอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		อินเทอร์เน็ตแบนด์วิธ (Internet Bandwidth)	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		จำนวนครัวเรือนที่เชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต	มีการจัดเก็บและเผยแพร่
		สมาชิกบรอดแบนด์อินเทอร์เน็ตประจำ (fixed Internet broadband) ต่อประชากร 100 คน จำแนกตามระดับความเร็ว	มีการจัดเก็บโดยผู้ให้บริการ
		จำนวนพื้นที่ที่มีอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ ความเร็วสูง	มีการจัดเก็บโดยผู้ให้บริการ
		ปริมาณการใช้อินเทอร์เน็ต	มีการจัดเก็บโดยผู้ให้บริการ
		อัตราการเข้าถึงโครงข่ายอินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง ต่อประชากร	ยังไม่พบการจัดเก็บ
		สัดส่วนประชากรที่อยู่ในพื้นที่ที่มีสัญญาณ โทรศัพท์เคลื่อนที่จำแนกตามเทคโนโลยี	ยังไม่พบการจัดเก็บและ เผยแพร่
จำนวนผู้เป็นเจ้าของโทรศัพท์มือถือ	มีการจัดเก็บและเผยแพร่		
อันดับความสามารถในการ แข่งขัน	อันดับความสามารถในการแข่งขันด้าน เศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน	มีการจัดเก็บและเผยแพร่	

ภาคผนวกที่ 3 ตัวอย่างการประเมินมูลค่าของชุดข้อมูล

ในยุคที่ข้อมูลกลายเป็นทรัพยากรที่สำคัญสำหรับการตัดสินใจและการดำเนินธุรกิจ การประเมินมูลค่าของข้อมูลจึงเป็นกระบวนการที่จำเป็นและทรงพลังเพื่อให้เข้าใจถึงคุณค่าที่แท้จริงของข้อมูลที่องค์กรครอบครอง การวิเคราะห์และประเมินมูลค่าข้อมูลไม่เพียงแต่ช่วยให้องค์กรสามารถจัดการข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดกลยุทธ์ทางธุรกิจ เพิ่มโอกาสทางการตลาด และลดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อมูล การดำเนินการนี้จะช่วยให้องค์กรสามารถใช้ข้อมูลเป็นทรัพย์สินที่มีมูลค่าและสร้างผลประโยชน์อย่างยั่งยืนในระยะยาว

ภาคผนวกนี้จึงขอแนะนำเสนอแนวทางการประเมินมูลค่าข้อมูลตามกรอบแนวทางขององค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ (The Organization for Economic Cooperation and Development: OECD) ซึ่งได้นำเสนอไว้ในรายงาน MEASURING THE VALUE OF DATA AND DATA FLOWS เมื่อปี ค.ศ. 2022 โดยนำเสนอแนวทางการวัดมูลค่าของข้อมูล (Valuation of Data) ตามกรอบ System of National Accounts (SNA2008) เอาไว้จำนวน 2 แนวทางสำคัญได้แก่

1. Net Present Value (NPV)¹⁸ วิธีการนี้ใช้การประเมินรายได้ในอนาคตที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้ข้อมูล เพื่อประเมินมูลค่าปัจจุบันของข้อมูล วิธีนี้เหมาะสมกับข้อมูลที่สามารถคาดการณ์รายได้ที่เกิดจากการใช้ข้อมูลในอนาคตได้ อย่างไรก็ตามการใช้ข้อมูลเดิมซ้ำๆ มาสร้างรายได้โดยไม่มีกระบวนการเสื่อมสภาพของข้อมูลนั้น ทำให้การคาดการณ์รายได้ในอนาคตจากข้อมูลอาจทำได้ยาก รวมทั้งการนำ NPV มาใช้นั้นยังต้องอาศัยการตั้งสมมติฐานในเรื่องรายได้ที่จะเกิดขึ้น ซึ่งอาจทำให้เกิดข้อกังวลในแง่ของความน่าเชื่อถือของมูลค่าที่ประเมินได้อีกด้วย

ต่อไปจะนำเสนอตัวอย่างในการคิดมูลค่าของข้อมูลด้วยวิธี NPV โดยกำหนดสมมติฐาน ดังนี้

- บริษัท ก. คาดว่าจะได้รับรายได้สุทธิจากชุดข้อมูล A เป็นจำนวนเงิน 1,000,000 บาท/ปี เป็นระยะเวลา 5 ปี
- อัตราคิดลด (Discount Rate)¹⁹ อยู่ที่ 10%

$$NPV = \sum_t \frac{CF_t}{(1+r)^t}$$

โดยที่ CF_t คือ กระแสเงินสด/มูลค่า/รายได้ ณ ปีที่ t และ r คือ อัตราคิดลด

¹⁸ NPV (มูลค่าปัจจุบันสุทธิ) คือเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการประเมินว่ากระแสเงินสดในอนาคต (Future Cash Flow) ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากโครงการหรือลงทุนบางอย่าง มีมูลค่าเท่าใดในวันนี้ โดยคำนวณผ่านการใช้อัตราคิดลด (Discount Rate) เพื่อสะท้อนถึงค่าของเงินที่ลดลงตามเวลา (Time Value of Money)

¹⁹ อัตราคิดลด (discount rate) คืออัตราการที่ใช้ในการแปลงมูลค่าในอนาคตมาเป็นมูลค่าในปัจจุบัน ซึ่งสามารถช่วยให้เราสามารถเปรียบเทียบมูลค่าสองมูลค่าที่อยู่ในช่วงเวลาต่างกันได้ง่ายขึ้น

ในที่นี้จะสามารถคำนวณมูลค่าของชุดข้อมูล A ได้ดังนี้

- ปีที่ 1: $\frac{1000000}{(1+0.1)^1} = 909091$ ข้อมูลมีมูลค่า 909,091 บาท
- ในทำนองเดียวกันเมื่อคิดมูลค่าของข้อมูลปีที่ 2-5 แล้วจะมีค่า 826,446 บาท, 751,315 บาท, 683,013 บาท และ 620,921 บาท ตามลำดับ

ดังนั้น NPV = 909,091+826,446+751,315+683,013+620,921=3,790,787 บาท

2. Sum-of-Cost Approach วิธีนี้ประเมินมูลค่าของข้อมูลโดยการรวมต้นทุนที่ใช้ในการผลิตข้อมูล เช่น ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นระหว่างการรวบรวม วิเคราะห์ และจัดเก็บข้อมูล รวมถึงค่าใช้จ่ายด้านบุคลากร วิธีนี้เหมาะสมกับการประเมินข้อมูลที่ผลิตและใช้ภายในองค์กร อย่างไรก็ตาม ข้อจำกัดของวิธีนี้คือ การไม่สามารถสะท้อนมูลค่าทางเศรษฐกิจที่เกิดจากการใช้งานข้อมูลได้ โดย OECD ได้ยกตัวอย่างมูลค่าข้อมูลไว้ว่า

- ในปี 2018 ประเทศแคนาดาการลงทุนในสินทรัพย์ข้อมูล มูลค่าประมาณ 29.5-40.1 พันล้านดอลลาร์แคนาดาขณะที่ GDP ของประเทศในปีเดียวกันอยู่ที่ 2.2 ล้านล้านดอลลาร์แคนาดา

นอกจากนั้นแล้ว OECD ยังคงเสนอแนวคิดที่ว่าแนวโน้มของ GDP ในแต่ละประเทศแปรผันตรงกับมูลค่าการลงทุนด้านข้อมูลในประเทศนั้น ๆ อีกด้วย อย่างไรก็ตามการประเมินมูลค่าที่แท้จริงของชุดข้อมูลรวมทั้งการประเมินความคุ้มค่าของการจัดทำชุดข้อมูลนั้นสามารถทำได้ยาก เพราะข้อมูลแต่ละชุดมีความจำเป็นและวัตถุประสงค์ในการจัดทำแตกต่างกันซึ่งปัจจัยเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาประกอบการวัดมูลค่าหรือการวัดความคุ้มค่าด้วยเช่นกัน ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวยังคงต้องอาศัยเวลาในการศึกษาเพิ่มเติมอีกสักกระยะหนึ่ง

อย่างไรก็ตาม ประเทศไทยมีตัวอย่างการประเมินความคุ้มค่าของการจัดเก็บข้อมูลนั้นคือ ข้อมูล GPS ของกรมการขนส่งทางบก ใช้วิธีการวิเคราะห์ผลประโยชน์และต้นทุน (Cost-benefit analysis) โดยการทำงานของกรมการขนส่งทางบกให้รถขนส่งผู้โดยสารและรถบรรทุกจำเป็นต้องติดตั้งเครื่องติดตามการเดินทางด้วยระบบระบุตำแหน่งโลก (GPS) ซึ่งข้อมูลที่ได้จากเครื่องติดตาม กรมการขนส่งทางบกสามารถนำข้อมูลไปตรวจสอบการกระทำผิดและควบคุมพฤติกรรมรถบรรทุกได้ เช่น การตรวจจับผู้ขับขี่ที่ขับรถเกินความเร็วที่กฎหมายกำหนด การขับรถเกินเวลาที่กำหนด และการไม่แสดงตัวผู้ขับขี่ เป็นต้น ทั้งนี้ เริ่มดำเนินโครงการในปี พ.ศ. 2559 จากการออกประกาศให้รถขนส่งผู้โดยสารและรถขนส่งสินค้าต้องติดตั้งเครื่องติดตามการเดินทาง และในปี พ.ศ. 2560 มีการพัฒนาระบบให้สามารถแจ้งเตือนการกระทำผิดได้อัตโนมัติ (Active system) และจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการเดินรถด้วย GPS ในส่วนภูมิภาคเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแลความปลอดภัยในการใช้รถใช้ถนน (โครงการวิจัยและพัฒนาระบบบริหารจัดการเดินรถด้วยระบบกำหนดตำแหน่งบนโลก (GPS) สำหรับพัฒนาการเดินรถโดยสารสาธารณะและรถบรรทุกเพื่อความปลอดภัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าลาดกระบัง (2560)) ทั้งนี้ ระยะเวลาที่ใช้ในการประเมินคือ 8 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 - 2562 และมีการประมาณการณ์ในอนาคตตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2563 - 2566

สำหรับต้นทุนประกอบไปด้วยต้นทุนของผู้ดำเนินโครงการหรือกรมการขนส่งทางบก ได้แก่ ต้นทุนโครงการวิจัยและพัฒนาระบบ ต้นทุนโครงการระบบแจ้งเตือนผู้ประกอบการอัตโนมัติ ต้นทุนโครงการปรับปรุงประสิทธิภาพระบบ ให้รองรับกับหน่วยงานต่าง ๆ ต้นทุนโครงการก่อสร้างศูนย์ GPS และบำรุงรักษาและ ต้นทุนค่าบริการจัดการพนักงาน ขณะเดียวกัน ต้นทุนของผู้ประกอบการ คือ ต้นทุนเครื่องติดตามการเดินทาง (GPS) และต้นทุนสัญญาณ (air time) ดังตารางที่ ผ.14

ตารางที่ ผ.14: ต้นทุนของการดำเนินการส่งเสริมการจัดเก็บข้อมูล GPS

หน่วย : ล้านบาท

ปี	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565	2566
ต้นทุนของกรมการขนส่งทางบก (ขบ.)								
โครงการวิจัยและพัฒนา ระบบ	15.00	-	-	-	-	-	-	-
โครงการระบบแจ้งเตือน ผู้ประกอบการอัตโนมัติ	-	5.00	-	-	-	-	-	-
โครงการปรับปรุง ประสิทธิภาพระบบ ให้ รองรับกับหน่วยงานต่าง ๆ	-	-	-	45.00	-	-	-	-
โครงการก่อสร้างศูนย์ GPS และบำรุงรักษา	-	-	-	14.32	2.86	2.86	2.86	2.86
ค่าบริการจัดการพนักงาน	-	2.93	2.93	2.93	2.93	2.93	2.93	2.93
รวมต้นทุน ขบ.	15.00	7.93	2.93	62.25	5.79	5.79	5.79	5.79
ต้นทุนผู้ประกอบการ								
ต้นทุนเครื่องติดตามการ เดินทาง (GPS)	-	531.87	197.48	326.29	330.14	334.03	337.97	341.95
ต้นทุนสัญญาณ (air time)	-	1,934.06	718.11	1,186.52	1,200.51	1,214.66	1,228.98	1,243.46
รวมต้นทุนผู้ประกอบการ	-	2,465.92	915.59	1,512.81	1,530.65	1,548.69	1,566.94	1,585.41
รวมต้นทุนทั้งหมด	15.00	2,473.85	918.52	1,575.06	1,536.44	1,554.48	1,572.73	1,591.20

ที่มา: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2564) โครงการศึกษามลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมของอุบัติเหตุทางถนน

สำหรับผลประโยชน์ที่จะนำมาประเมินผลของมาตรการความปลอดภัยดังกล่าว คือ การลดจำนวนผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุที่เกิดจากการขับขี่ด้วยอัตราความเร็วที่เกินกำหนดตั้งแต่ ปี 2559 – 2566 จากข้อมูลจากกรมการขนส่งทางบก ดังตารางที่ ผ.15

ตารางที่ ผ.15: การคำนวณผลประโยชน์จากการที่สามารถลดจำนวนผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บได้

หน่วย : ล้านบาท

ปี	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565	2566
มูลค่าชีวิต ก่อนมีโครงการ กรณีเสียชีวิต	1,075.27	1,123.75	1,173.34	1,215.81	1,221.03	1,280.76	1,331.93	1,385.21
มูลค่าชีวิต ก่อนมีโครงการ กรณีบาดเจ็บ	1,572.83	1,643.74	1,716.28	1,778.40	1,786.05	1,873.41	1,948.26	2,026.20
รวมมูลค่าชีวิต ก่อนมีโครงการ	2,648.09	2,767.49	2,889.62	2,994.20	3,007.08	3,154.17	3,280.20	3,411.41
มูลค่าชีวิต หลังมีโครงการ กรณีเสียชีวิต	1,075.27	1,342.27	875.94	610.91	560.63	488.58	422.16	364.78
มูลค่าชีวิต หลังมีโครงการ กรณีบาดเจ็บ	1,572.83	867.78	462.90	223.55	167.47	88.12	45.97	23.98
รวมมูลค่าชีวิต หลังมีโครงการ	2,648.09	2,210.04	1,338.84	834.47	728.10	576.70	468.12	388.76
มูลค่าชีวิต ที่สูญเสียดลดลง กรณีเสียชีวิต	0.00	-218.52	297.40	604.89	660.40	792.18	909.82	1,020.48
มูลค่าชีวิต ที่สูญเสียดลดลงได้ กรณีบาดเจ็บ	0.00	775.96	1,253.38	1,554.84	1,618.57	1,785.29	1,902.38	2,002.30
รวม	0.00	557.44	1,550.78	2,159.74	2,278.98	2,577.47	2,812.20	3,022.78

ที่มา: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2564) โครงการศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมของอุบัติเหตุทางถนน

จากผลประโยชน์และต้นทุนนั้นจะทำให้ผลการประเมินผลประโยชน์และต้นทุนด้วยการวิเคราะห์ต้นทุนผลประโยชน์ (Cost-benefit analysis) เป็นดังตารางที่ 8 ซึ่งพบว่าผลประโยชน์ที่ได้รับจากมูลค่าชีวิตที่สูญเสียชีวิต

ลดลงค้ำค่าต่อต้นทุนการดำเนินการของการดำเนินโครงการและจัดเก็บข้อมูลในระยะการดำเนินงาน 8 ปี ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2559 – 2566 โดยพบว่า มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการอยู่ที่ 1,619.28 ล้านบาท ณ อัตราดอกเบี้ยคิดลดร้อยละ 10 อัตราผลตอบแทนภายใน (Economic Internal Rate of Return: EIRR) อยู่ที่ร้อยละ 34 และอัตราส่วนผลประโยชน์ต่อต้นทุน (Benefit cost ratio : B/C) อยู่ที่ 1.22 ถือว่าโครงการสามารถตอบโต้เหตุทางถนนได้และสร้างความคุ้มค่าให้แก่โครงการ ทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม

ตารางที่ ผ.16: การคำนวณผลประโยชน์และต้นทุนของการจัดเก็บข้อมูล GPS

หน่วย : ล้านบาท

ปี	2559	2560	2561	2562	2563	2564	2565	2566
ต้นทุนรวมของโครงการ	15.00	2,473.85	918.52	1,575.06	1,536.44	1,554.48	1,572.73	1,591.20
ผลประโยชน์ของโครงการ : มูลค่าชีวิตที่สูญเสียดลดลง	0.00	557.44	1,550.78	2,159.74	2,278.98	2,577.47	2,812.16	3,022.74
มูลค่ากระแสเงินสดสุทธิ	-15.00	-1,916.40	632.26	584.68	742.54	1,022.99	1,239.42	1,431.53
มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการ (Net present value : NPV)	1,619.28 ล้านบาท							
อัตราผลตอบแทนภายใน (EIRR)	34%							
ผลประโยชน์ต่อต้นทุน (B/C ratio)	1.22							

ที่มา: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2564) โครงการศึกษาผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมของอุบัติเหตุทางถนน

ภาคผนวกที่ 4 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายแต่ละยุทธศาสตร์

การขับเคลื่อนตัวชี้วัดความสำเร็จของนโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย (พ.ศ. 2568-2570)

นโยบายและเป้าหมายด้านยุทธศาสตร์ข้อมูลของประเทศไทย (พ.ศ. 2568-2570) ต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินการด้านข้อมูลของประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพ และบรรลุตามเป้าหมาย/ตัวชี้วัดระดับยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/กลยุทธ์	ค่าเป้าหมาย			หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อน
		2568	2569	2570		
ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานข้อมูล	<p>ตัวชี้วัด</p> <p>1. สัดส่วนของผู้ให้บริการข้อมูลมีแนวทางในการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>1. ผู้ให้บริการข้อมูลมีแนวทางการรับมือกับภัยคุกคามทางไซเบอร์ และได้รับรองตามมาตรฐานการให้บริการที่เกี่ยวข้อง</p> <p>หมายเหตุ</p> <p>นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ.2566-2570) มีการกำหนดตัวชี้วัด “ภายในปี 2570 การพัฒนาระบบการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ให้สอดคล้องมาตรฐานสากลเพิ่มขึ้นร้อยละ 90”</p>	ร้อยละ 20	ร้อยละ 40	ร้อยละ 70	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (สกมช.) สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ (สพธอ.) สำนักงานประกันสังคม (สปส.) 	<ol style="list-style-type: none"> โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการรักษาความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ของประเทศ (สกมช.) โครงการพัฒนากฎหมายมาตรฐาน และกลไกการกำกับดูแลด้านดิจิทัล (สพธอ.) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลภาครัฐที่มีความมั่นคงปลอดภัย (สพร.) โครงการจัดหาระบบศูนย์กลางเฝ้าระวังและรับมือภัยคุกคามความปลอดภัยคอมพิวเตอร์ (SSO Security Operation Center) เพื่อทดแทนระบบเดิม (สปส.) โครงการจัดหาอุปกรณ์เพิ่มประสิทธิภาพระบบการรักษา

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/กลยุทธ์	ค่าเป้าหมาย			หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อน
		2568	2569	2570		
						ความปลอดภัยในระบบสารสนเทศ (Web Application Firewall) เพื่อทดแทนอุปกรณ์เดิม (สปส.)
	<p>ตัวชี้วัด</p> <p>2. ระบบการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยไซเบอร์และความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>2. มีเครื่องมือเพื่อรับรองความปลอดภัยของแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน ตามมาตรฐานความปลอดภัยไซเบอร์และความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล (ตัวชี้วัด 2 และ 3)</p> <p>หมายเหตุ</p> <p>สำนักงานคณะกรรมการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (สคส.) มีแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อเป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลให้แต่ละหน่วยงานสามารถนำมาตรการตามที่กฎหมายกำหนดไปปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ</p>	-	-	<p>มีระบบการรับรองมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง</p> <ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (สกมช.) ● สำนักงานคณะกรรมการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (สคส.) 	<ol style="list-style-type: none"> 1. โครงการจัดทำระบบการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยทางด้านไซเบอร์และมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (สกมช., สคส.) 2. โครงการพัฒนามาตรฐานและแนวทางปฏิบัติด้านดิจิทัล (สพร.) 3. โครงการพัฒนาระบบบริหารจัดการความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์และการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการใช้งานให้บริการประชาชนตามภารกิจกรมการจัดหางาน 4. โครงการดำเนินการจัดทำมาตรฐานห้อง Data Center สู่อุตสาหกรรม ISO/IEC 27001 (สปส.) 5. โครงการดำเนินการจัดทำ 	

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/กลยุทธ์	ค่าเป้าหมาย			หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อน
		2568	2569	2570		
						มาตรฐานการจัดการข้อมูลส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562 ISO/IEC 27701 (สปส.)
	<p>ตัวชี้วัด</p> <p>3. ร้อยละของการเพิ่มความสามารถของหน่วยตรวจสอบและรับรองภายในประเทศที่สามารถตอบสนองต่อมาตรฐานด้านความปลอดภัยและความมั่นคงของข้อมูล</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>2. มีเครื่องมือเพื่อรับรองความปลอดภัยของแพลตฟอร์มหรือแอปพลิเคชัน ตามมาตรฐานความปลอดภัยไซเบอร์และความปลอดภัยของข้อมูลส่วนบุคคล (ตัวชี้วัด 2 และ 3)</p> <p>หมายเหตุ</p> <p>สำนักงานคณะกรรมการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (สคส.) มีแนวทางการปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล เพื่อเป็นเครื่องมือในการกำกับดูแลให้แต่ละหน่วยงานสามารถนำมาตรการตามที่กฎหมายกำหนดไปปฏิบัติได้อย่างเป็น</p>			ร้อยละ 20 (สะสมจากปีก่อนหน้า)	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานคณะกรรมการการรักษาความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ (สกมช.) สำนักงานคณะกรรมการการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (สคส.) 	โครงการจัดทำระบบการรับรองมาตรฐานความปลอดภัยทางด้านไซเบอร์และมาตรฐานการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล (สกมช., สคส.)

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/กลยุทธ์	ค่าเป้าหมาย			หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อน
		2568	2569	2570		
	รูปธรรมและมีประสิทธิภาพ					
	<p>ตัวชี้วัด</p> <p>4. สัดส่วนของหน่วยงานรัฐที่มีการใช้บริการระบบคลาวด์</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>3. ส่งเสริมการใช้คลาวด์ที่ได้รับการบริหารจัดการที่ปลอดภัยตามมาตรฐาน</p> <p>หมายเหตุ</p> <p>สพร. ได้รายงานผลการสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ ประจำปี 2568 ซึ่งพบว่า หน่วยงานภาครัฐ มีการใช้ระบบคลาวด์ จำนวน 260 หน่วยงาน จาก 295 หน่วยงานที่ตอบแบบสำรวจ หรือคิดเป็นร้อยละ 88.14</p>	ร้อยละ 80	ร้อยละ 85	ร้อยละ 90	<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ● สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) ● บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) (บมจ.NT) 	<p>โครงการพัฒนาบริการโครงสร้างพื้นฐานและความมั่นคงปลอดภัยด้านดิจิทัล (Infrastructure and Security) กิจกรรมบริการระบบคลาวด์กลางภาครัฐ (Government Data Center and Cloud Service : GDCC) (สศช.)</p>
	<p>ตัวชี้วัด</p> <p>5. ระดับความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานและเครื่องมือ ในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>4. พัฒนาความพร้อมของโครงสร้างพื้นฐานในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่</p>	ร้อยละ 50 มีความพร้อมระดับ 3	ร้อยละ 50 มีความพร้อมระดับ 4	ร้อยละ 70 มีความพร้อมระดับ 4	<ul style="list-style-type: none"> ● สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) (สขญ.) ● สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) ● สำนักงาน 	โครงการพัฒนาแพลตฟอร์มเพื่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลของประเทศ

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/กลยุทธ์	ค่าเป้าหมาย			หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อน
		2568	2569	2570		
	<p>หมายเหตุ ตัวชี้วัดนี้ สอดคล้องกับ (ร่าง) แผนยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) พ.ศ. 2568-2570 ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในการใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่</p>				คณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)	
ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้าน ธรรมาภิบาลข้อมูล และยกระดับการ ให้บริการด้านข้อมูล	<p>ตัวชี้วัด 1. ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐที่จัดทำข้อมูลตามกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐ</p> <p>กลยุทธ์ 1. ส่งเสริมและสร้างความเข้าใจให้หน่วยงานภาครัฐปฏิบัติตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัล</p> <p>หมายเหตุ สพร. ได้รายงานผลการสำรวจระดับความพร้อมรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐประจำปี 2568 ซึ่งพบว่า หน่วยงานภาครัฐระดับกรมหรือเทียบเท่า มีการนำข้อมูลผ่านกระบวนการดำเนินการด้านธรรมาภิบาลข้อมูลภาครัฐไปใช้ประโยชน์ในการ</p>	-	-	ร้อยละ 100	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) (สขญ.) 	<ol style="list-style-type: none"> โครงการขับเคลื่อนการปฏิบัติตามมาตรฐานรัฐบาลดิจิทัลของหน่วยงานภาครัฐ (สพร.) โครงการสร้างความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูล (สขญ.)

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/กลยุทธ์	ค่าเป้าหมาย			หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อน
		2568	2569	2570		
	ดำเนินการแล้วเสร็จ ร้อยละ 75.25 อยู่ระหว่างการดำเนินการ ร้อยละ 11.86 และยังไม่มีการดำเนินการ ร้อยละ 12.88					
	ตัวชี้วัด 2. ร้อยละของชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงของภาครัฐที่นำไปใช้ประโยชน์ได้จริง กลยุทธ์ 3. จัดเก็บข้อมูลที่มีคุณค่าสูง (High-value Datasets) 4. ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อขับเคลื่อนนโยบายและการวัดผลของประเทศ	ร้อยละ 30	ร้อยละ 40	ร้อยละ 50	<ul style="list-style-type: none"> ● สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) (สขญ.) ● สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) ● สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) 	1.โครงการสำรวจและจัดทำชุดข้อมูลที่มีคุณค่าสูงที่หน่วยงานถือครอง (สขญ. , สดช.) 2. โครงการสร้างความเข้าใจในประโยชน์ของข้อมูล (สขญ.)
	ตัวชี้วัด 3. มีคู่มือกรอบการดำเนินการสำหรับการประเมินธรรมาภิบาลข้อมูลของภาคเอกชน กลยุทธ์ 2. การกำหนดมาตรฐานและกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลสำหรับภาคเอกชน	-	-	1 คู่มือ	<ul style="list-style-type: none"> ● สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) (สขญ.) ● สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) 	โครงการจัดทำมาตรฐานกรอบธรรมาภิบาลข้อมูลสำหรับภาคเอกชนและสร้างภาคีเครือข่ายเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลกับภาครัฐ (สขญ.) 2. โครงการบูรณาการคลังข้อมูล Big Data องค์กรและระบบสนับสนุนการตัดสินใจ (สปส.)

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/กลยุทธ์	ค่าเป้าหมาย			หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อน
		2568	2569	2570		
	ตัวชี้วัด 4. จำนวนชุดข้อมูลที่ได้รับจากภาคเอกชน (สะสม) กลยุทธ์ 5. กำหนดให้หน่วยกำกับดูแล (Regulator) จัดเก็บข้อมูลที่จำเป็นอย่างครบถ้วน	-	10 ชุดข้อมูล	20 ชุดข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> • สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) (สชญ.) • สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) • สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) 	
ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมการใช้และแลกเปลี่ยนข้อมูล	ตัวชี้วัด 1. กรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน กลยุทธ์ 1. สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชนผ่านการพัฒนากระบวนการแบ่งปันและเชื่อมโยงข้อมูลที่สอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง (ตัวชี้วัด 1 และ 2)	-	มีกรอบการแลกเปลี่ยนข้อมูล	-	<ul style="list-style-type: none"> • สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) (สชญ.) • สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) • สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) • กรมการจัดหางาน (กกจ.) 	1. โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมและประสานเครือข่ายด้านข้อมูลขนาดใหญ่ (สชญ.) 2. โครงการพัฒนาความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายเพื่อต่อบัตช์นี้ชี้วัดระดับนานาชาติให้มีประสิทธิภาพ 3. โครงการพัฒนาความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายพัฒนานวัตกรรมข้อมูล (Data Innovation) (สดช.) 4. โครงการพัฒนาการเชื่อมโยงระบบบริการประชาชนกับระบบศูนย์กลางบริการภาครัฐเพื่อภาครัฐกิจ

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/กลยุทธ์	ค่าเป้าหมาย			หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อน
		2568	2569	2570		
						(Biz Portal) (กกจ.) 5. โครงการพัฒนาการเชื่อมโยงระบบบริการประชาชนกับระบบพอร์ทัลกลางเพื่อประชาชน (Citizen Portal) (กกจ.)
	ตัวชี้วัด 2. อัตราการเติบโต (ร้อยละ) ของจำนวนผู้ใช้งานบนแพลตฟอร์ม/ แอปพลิเคชันที่ได้รับการพัฒนาเพื่อรวบรวมข้อมูล เผยแพร่ข้อมูล หรือใช้ประโยชน์ได้จากข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน กลยุทธ์ 1. สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างภาครัฐ และภาคเอกชนผ่านการพัฒนากระบวนการแบ่งปันและเชื่อมโยงข้อมูลที่สอดคล้องกับกฎหมายและมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง (ตัวชี้วัด 1 และ 2) 3. สร้างภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (ตัวชี้วัด 2 และ 3)	-	-	ร้อยละ 20	<ul style="list-style-type: none"> สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) (สขญ.) สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) 	1. โครงการการสร้างความร่วมมือด้านข้อมูลระหว่างภาครัฐและเอกชน (รวมข้อมูลสถิติทางการ) (สขญ., สสช.) 2. โครงการพัฒนาความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายพัฒนานวัตกรรมข้อมูล (Data Innovation) (สคช.) 3. โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมและประสานเครือข่ายด้านข้อมูลขนาดใหญ่ (สขญ.)
	ตัวชี้วัด 3. จำนวนของชุดข้อมูล HVD ที่มีการเชื่อมโยงข้อมูลเข้าสู่แหล่งข้อมูล/	-	-	50 ชุดข้อมูล	<ul style="list-style-type: none"> สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) (สขญ.) 	1. โครงการขับเคลื่อนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ กิจกรรม Data Synergy Thailand พัฒนา

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/กลยุทธ์	ค่าเป้าหมาย			หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อน
		2568	2569	2570		
	<p>แพลตฟอร์มข้อมูล</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>3. สร้างภาคีความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน (ตัวชี้วัด 2 และ 3)</p>				<ul style="list-style-type: none"> ● สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) ● สำนักงานพัฒนารัฐบาลดิจิทัล (องค์การมหาชน) (สพร.) ● สำนักงานสถิติแห่งชาติ (สสช.) 	<p>กรอบแนวทางการแลกเปลี่ยนข้อมูลร่วมรัฐและเอกชน ภายใต้กรอบแนวคิดของ OECD (สดช.)</p> <p>2. โครงการส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ (สวทช.)</p> <p>3. โครงการส่งเสริมการใช้งานระบบ Government Data Catalog (สสช.)</p> <p>4. โครงการพัฒนาความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย พัฒนานวัตกรรมข้อมูล (Data Innovation) (สดช.)</p>
	<p>ตัวชี้วัด</p> <p>4. จำนวนมาตรการที่ส่งเสริมการเปิดเผยหรือการแบ่งปันข้อมูลเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์</p> <p>กลยุทธ์</p> <p>2. มีมาตรการส่งเสริมการเปิดเผยหรือการแบ่งปันข้อมูลระหว่างภาครัฐภาคเอกชน เพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์สาธารณะได้อย่างเหมาะสม</p>	-	-	3 มาตรการ	<ul style="list-style-type: none"> ● สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) (สขญ.) ● สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สดช.) 	<p>1. โครงการจัดทำมาตรการส่งเสริมการเปิดเผยหรือการแบ่งปันข้อมูลเพื่อให้เกิดการใช้ประโยชน์สำหรับภาครัฐ เอกชน และประชาชน (สดช.)</p> <p>2. โครงการขับเคลื่อนดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจ กิจกรรม Data Synergy Thailand พัฒนากรอบแนวทางการแลกเปลี่ยน</p>

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/กลยุทธ์	ค่าเป้าหมาย			หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อน
		2568	2569	2570		
						ข้อมูลร่วมรัฐและเอกชน ภายใต้กรอบแนวคิดของ OECD (สดช.)
ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนากำลังคน ให้มีทักษะดิจิทัล ด้านข้อมูล	ตัวชี้วัด 1. ระดับสถานภาพการเข้าใจดิจิทัล (Digital Literacy: DL) ในด้านการรู้เท่าทันสื่อและสารสนเทศ กลยุทธ์ 1. พัฒนาระบบนิเวศน์เพื่อสนับสนุนการพัฒนากำลังคนให้มีทักษะด้านข้อมูล (ตัวชี้วัด 1 และ 2) หมายเหตุ เป็นตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับ (ร่าง) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 – 2580) ฉบับปรับปรุง ที่กำหนดตัวชี้วัด “สถานภาพการเข้าใจดิจิทัล (Digital Literacy: DL) ของประชาชนคนไทย มีคะแนนมากกว่า 80 คะแนน ภายในปี พ.ศ. 2570”	72 คะแนน		80 คะแนน	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ● กระทรวงศึกษาธิการ ● กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม 	1. โครงการการพัฒนาแพลตฟอร์มภาครัฐเพื่อรองรับการพัฒนาทักษะดิจิทัล เรียนรู้มีรายได้ เรียนรู้จ่ายตลอดชีวิตผ่านรูปแบบ Learn to Earn (สดช.) 2. การพัฒนาแพลตฟอร์มข้อมูลด้านกำลังคนเพื่อการพัฒนาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประเทศ (E - Workforce Ecosystem Platform (EWE)) (สดช.)
	ตัวชี้วัด 2. จำนวนกำลังคนได้รับการอบรมในทักษะดิจิทัลด้านข้อมูล (สะสมจากปีก่อนหน้า)	ไม่น้อยกว่า 1,000,000 ราย	ไม่น้อยกว่า 5,000,000 ราย	ไม่น้อยกว่า 10,000,000 ราย	<ul style="list-style-type: none"> ● กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ● กระทรวงการอุดมศึกษา 	1. โครงการการพัฒนาแพลตฟอร์มภาครัฐเพื่อรองรับการพัฒนาทักษะดิจิทัล เรียนรู้

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/กลยุทธ์	ค่าเป้าหมาย			หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อน
		2568	2569	2570		
	<p>กลยุทธ์</p> <p>1. พัฒนาระบบนิเวศน์เพื่อสนับสนุนการพัฒนากำลังคนให้มีทักษะด้านข้อมูล (ตัวชี้วัด 1 และ 2)</p> <p>2. เพิ่มอัตรากำลังคนดิจิทัลให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูล (ตัวชี้วัด 2 และ 3)</p> <p>หมายเหตุ</p> <p>เป็นตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับ กรอบการพัฒนาปัญญาประดิษฐ์แห่งชาติ โดยมีตัวชี้วัดด้านการพัฒนากำลังคน AI ภายในปี 2570 ที่กำหนด AI User ไม่น้อยกว่า 10 ล้านคน</p>				<p>วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม</p> <ul style="list-style-type: none"> • กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน (กพร.) • สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (สคช.) 	<p>มีรายได้ เรียนรู้อย่างตลอดชีวิตผ่านรูปแบบ Learn to Earn (สคช.)</p> <p>2. โครงการสำรวจกำลังคนดิจิทัลของประเทศ (สคช.)</p> <p>3. โครงการพัฒนากำลังคนด้านการประยุกต์ใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ (สขญ.)</p> <p>4. โครงการจัดทำหลักสูตรเพื่อเสริมสร้างทักษะด้านข้อมูลสำหรับผู้ประกอบการ (สขญ.)</p> <p>5. โครงการอบรมเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะด้านดิจิทัลในการใช้ข้อมูล (สขญ.)</p> <p>6. การพัฒนาสมรรถนะบุคลากรดิจิทัลรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต (D - Workforce) (กพร.)</p> <p>7. การพัฒนาแพลตฟอร์มข้อมูลด้านกำลังคนเพื่อการพัฒนาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตของประเทศ (E -</p>

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/กลยุทธ์	ค่าเป้าหมาย			หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อน
		2568	2569	2570		
						<p>Workforce Ecosystem Platform :EWE) (สคช.)</p> <p>8. พัฒนาระบบฐานข้อมูลการประเมินสมรรถนะสนับสนุนการทำงานด้านดิจิทัลสำหรับข้าราชการและบุคลากรภาครัฐ (Digital Government : DG) (สคช.)</p> <p>9. โครงการพัฒนาสมรรถนะกำลังคนในระบบสถิติสำหรับโลกดิจิทัล (สสช.)</p> <p>10. โครงการส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาดิจิทัลในระดับจังหวัดและอำเภอ (สสช.)</p> <p>11. โครงการสร้างการรับรู้ด้านดิจิทัลของประชาชนในระดับจังหวัดและอำเภอ (สสช.)</p> <p>12. โครงการพัฒนาบุคลากรประจำปี (สสช.)</p>
	ตัวชี้วัด 3. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของกำลังคนดิจิทัลที่มีทักษะด้านข้อมูล	เพิ่มขึ้นร้อยละ 6	เพิ่มขึ้นร้อยละ 6	เพิ่มขึ้นร้อยละ 6	<ul style="list-style-type: none"> ● สถาบันข้อมูลขนาดใหญ่ (องค์การมหาชน) (สขญ.) 	1. โครงการพัฒนากำลังคนด้านการประยุกต์ใช้ข้อมูลขนาดใหญ่ (สขญ.)

ยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัด/กลยุทธ์	ค่าเป้าหมาย			หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ตัวอย่างโครงการขับเคลื่อน
		2568	2569	2570		
	<p>กลยุทธ์</p> <p>2. เพิ่มอัตรากำลังคนดิจิทัลให้มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านข้อมูล (ตัวชี้วัด 2 และ 3)</p> <p>หมายเหตุ</p> <p>เป็นตัวชี้วัดที่สอดคล้องกับ (ร่าง) นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 – 2580) ฉบับปรับปรุง ที่กำหนดตัวชี้วัด “สัดส่วนแรงงานที่มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สำหรับการทำงานและทักษะระดับสูงในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ 6 ต่อปี”</p>				<ul style="list-style-type: none"> ● หน่วยงานในสังกัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ● กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน (กพร.) ● สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) ● สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ ● สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ (องค์การมหาชน) 	<p>2. โครงการส่งเสริมการใช้งานปัญญาประดิษฐ์อย่างมีธรรมาภิบาล (AI Standard & Governance) (สพธอ.)</p> <p>3. โครงการศูนย์ให้คำปรึกษาและพัฒนาผู้ประกอบการเพื่อส่งเสริม AI & Digital Transformation แบบมุ่งเป้า (สพธอ.)</p>